

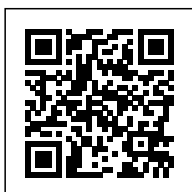

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
POSLANECKÁ SNĚMOVNA

VIII. volební období

1041/0

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně
hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně
hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů**

Zástupce předkladatele: předseda vlády
Doručeno poslancům: 6. října 2020 v 15:32

Vládní návrh

ZÁKON

ze dne ... 2020,

kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 484/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 71/2007 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 155/2009 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 360/2012 Sb., zákona č. 293/2016 Sb., zákona č. 183/2017 Sb. a zákona č. 262/2017 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odst. 2 se za slovo „zákon“ vkládají slova „zapracovává příslušný předpis Evropské unie²³⁾ a“.

Poznámka pod čarou č. 23 zní:

„²³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu.“.

CELEX: 32019L0001

2. V § 2 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Sdělením výhrad se pro účely tohoto zákona rozumí písemné vyrozumění účastníkům řízení o narušení hospodářské soutěže, v němž Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) sdělí popis skutku, označí hlavní důkazy, sdělí právní kvalifikaci skutku a správní trest, který hodlá uložit.“.

3. V § 3 odst. 1 se slova „pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad")“ zrušují.
4. V § 7 odst. 2 a v § 11 odst. 3 se slova „V takovém rozhodnutí může Úřad“ nahrazují slovy „Ve výrokové části rozhodnutí o zastavení řízení Úřad tyto závazky uvede a může“.
5. V § 7 odst. 3 se slova „písemné vyrozumění, v němž Úřad sdělí základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení a odkazy na hlavní důkazy o nich, obsažené ve správním spise (dále jen „sdělení výhrad“)“ nahrazují slovy „sdělení výhrad“.
6. V § 7 odst. 4 úvodní části ustanovení a v § 11 odst. 5 úvodní části ustanovení se slova „zastavení řízení“ nahrazují slovy „nabytí právní moci rozhodnutí“.
7. V § 13 se za slovo „poslední“ vkládá slovo „ukončené“.

8. V § 19a se za odstavec 3 vkládají nové odstavce 4 až 6, které znějí:

„(4) Namísto rozhodnutí podle odstavce 3 Úřad rozhodne o zastavení řízení za podmínky, že orgán veřejné správy Úřadu navrhl závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže, které jsou dostatečné pro ochranu hospodářské soutěže a jejichž splněním se odstraní závadný stav, a že narušení hospodářské soutěže nemělo podstatné následky. Ve výrokové části rozhodnutí o zastavení řízení Úřad tyto závazky uvede a může rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Jestliže Úřad neshledá navržené závazky dostatečnými, důvody písemně sdělí orgánu veřejné správy a pokračuje v řízení.

(5) Závazky podle odstavce 4 může orgán veřejné správy písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu Úřad doručil sdělení výhrad; k pozdějšímu návrhu přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Orgán veřejné správy je svým návrhem vázán vůči Úřadu, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 4 nesmí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

(6) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 4 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 3, jestliže

- a) se podstatně změnily podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 4 rozhodné,
- b) orgán veřejné správy jedná v rozporu se závazky podle odstavce 4, nebo
- c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.“.

Dosavadní odstavec 4 se označuje jako odstavec 7.

9. Pod označení § 20 se vkládá nadpis, který zní: „**Působnost**“.

10. V § 20 se na začátek odstavce 1 vkládá věta „Úřad při výkonu své působnosti podle tohoto zákona postupuje nezávisle a nestranně.“.

CELEX: 32019L0001

11. V § 20 odst. 1 písm. c) se slova „a svá pravomocná rozhodnutí“ zrušují.

12. V § 20 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní: „d) zveřejňuje svá pravomocná rozhodnutí.“.

13. V § 20 odst. 5 se slovo „úřadu“ nahrazuje slovem „orgánu“.

14. V § 20 se doplňuje odstavec 6, který zní:

„(6) Úřad vydává výroční zprávu o své činnosti podle tohoto zákona, informuje o ní vládu a Parlament a vhodným způsobem ji zveřejňuje. Výroční zpráva obsahuje zejména informace o počtu zahájených a ukončených správních řízení, jmenování a odvolání předsedy a místopředsedů a výši zdrojů včetně změn oproti předchozímu období.“.

15. V § 20a odst. 3 písm. c) se slovo „ostatními“ zrušuje a slovo „úřady“ se nahrazuje slovy „orgány jiných“.
16. V § 20a odst. 3 se písmeno d) zrušuje.
Dosavadní písmena e) až i) se označují jako písmena d) až h).
17. V § 20a odst. 3 písm. e) se slovo „úřadu“ nahrazuje slovem „orgánu“.
18. V § 20a odst. 4 písm. c) se slova „úřady ostatních“ nahrazují slovy „orgány jiných“.
19. V § 20a odst. 4 písm. d) se slova „úřadům ostatních“ nahrazují slovy „orgánům jiných“.
20. V § 20a odst. 4 se písmeno e) zrušuje.
Dosavadní písmeno f) se označuje jako písmeno e).
21. V § 21 odst. 2 se za text „§ 20 odst. 1 písm. a)“ vkládají slova „nebo b)“.
22. Nadpis § 21b zní: **„Seznámení s podklady rozhodnutí“**.
23. V § 21b se věta první zrušuje.
24. V § 21c odst. 4 se slova „upuštění od uložení pokuty a žádost o snížení pokuty podle § 22ba odst. 5“ nahrazují slovy „shovívavost, žádost o snížení pokuty narovnáním, protokoly procesu narovnání“ a slovo „Úřadu“ se zrušuje.
25. V § 21c odst. 5 se slova „upuštění od uložení pokuty nebo žádost o snížení pokuty podle § 22ba odst. 5 anebo žádost o snížení pokuty podle § 22ba odst. 6 (dále jen "žádost o neuložení nebo snížení pokuty")“ nahrazují slovy „shovívavost nebo žádost o snížení pokuty narovnáním“, slovo „Úřadu“ se zrušuje a číslo „1“ se nahrazuje číslem „3“.
26. V § 21ca odst. 1 se slova „Žádosti o neuložení nebo snížení pokuty“ nahrazují slovy „Žádost o shovívavost a žádost o snížení pokuty narovnáním“ a slova „podle § 22ba odst. 6“ se nahrazují slovem „narovnáním“.
27. V § 21ca odst. 2 se za slovo „zpřístupnit“ vkládají slova „orgánům činným v trestním řízení po sdělení výhrad a ostatním“, slovo „až“ se zrušuje a za slova „šetření nebo“ se vkládá slovo „nabytí“.
28. V § 21ca odst. 3 se slova „neuložení nebo snížení pokuty“ nahrazují slovy „shovívavost a žádosti o snížení pokuty narovnáním“.
29. V § 21d odst. 2 a 3 se slova „podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 anebo § 17 odst. 4“ zrušují.
30. V § 21f odst. 5 se slova „obchodních prostor soutěžitele, v nichž“ nahrazují slovy

„soutěžitele, v jehož obchodních prostorách“.

31. V § 21f se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

„(8) Zaměstnanci Úřadu jsou oprávněni požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními prostředky.“.

Dosavadní odstavec 8 se označuje jako odstavec 9.

CELEX: 32019L0001

32. V § 21f odst. 9 se číslo „7“ nahrazuje číslem „8“.

33. V § 21g odst. 2 se slova „a odst. 8“ zrušují.

34. V § 21h odst. 4 se slovo „úřad“ nahrazuje slovem „orgán“ a slovo „úřadu“ se nahrazuje slovem „orgánu“.

35. V § 22 odst. 1 a v § 22a odst. 1 se písmeno g) zrušuje.

Dosavadní písmena h) a i) se označují jako písmena g) a h).

36. V § 22 odst. 1 písm. g) a v § 22a odst. 1 písm. g) se za slova „než obchodních prostorách“ vkládají slova „nebo poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách“.

37. V § 22 odst. 1 a v § 22a odst. 1 se na konci písmene f) doplňuje slovo „nebo“, na konci písmene g) se slovo „, nebo“ nahrazuje tečkou a písmeno h) se zrušuje.

38. V § 22 se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1, nebo

b) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3.

39. V § 22 odst. 3 se slova „, g), h) nebo i)“ nahrazují slovy „nebo g) anebo podle odstavce 2“.

40. V § 22a se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který zní:

„(2) Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1, nebo

b) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než

obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.“.

Dosavadní odstavce 2 až 6 se označují jako odstavce 3 až 7.

41. V § 22a odst. 3 se slova „, g), h) nebo i)“ nahrazují slovy „nebo g) anebo podle odstavce 2“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.“.

CELEX: 32019L0001

42. V § 22a odstavec 4 zní:

„(4) Je-li pokuta podle odstavce 3 ukládána sdružení soutěžitelů, může být uložena až do výše 10 % z úhrnu čistých obrátů dosažených za poslední ukončené účetní období jeho členy. Není-li pokuta zaplacená v plné výši, každý člen sdružení, který byl zastoupen v rozhodovacím orgánu sdružení, ručí za zaplacení uložené pokuty do výše 10 % ze svého čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Není-li přesto pokuta zaplacená v plné výši, ručí následně za zaplacení pokuty každý, kdo byl členem sdružení, do výše 10 % ze svého čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Za pokutu neručí člen sdružení, který nebyl jeho členem v době páčání přestupku nebo který doloží, že rozhodnutí sdružení vedoucí k narušení hospodářské soutěže neprovedl, a před zahájením správního řízení o tomto rozhodnutí nevěděl nebo ho odmítl.“.

CELEX: 32019L0001

43. V § 22a odst. 5 se číslo „2“ nahrazuje číslem „3“ a na konci odstavce se doplňuje věta „Tento zákaz nelze uložit soutěžiteli, u kterého bylo upuštěno od uložení pokuty podle § 22ba odst. 1 písm. a) nebo kterému byla pokuta snížena podle § 22ba odst. 1 písm. b) nebo § 22bb.“.

44. V § 22aa odst. 1 se za písmeno b) vkládá nové písmeno c), které zní:

„c) nesplní závazek podle § 19a odst. 4,“.

Dosavadní písmena c) až f) se označují jako písmena d) až g).

45. V § 22aa odst. 1 písm. f) se za slovo „místě“ vkládají slova „nebo poruší povinnost strpět šetření na místě“.

46. V § 22aa odst. 2 se slova „d), e) nebo f)“ nahrazují slovy „e), f) nebo g)“ a slova „nebo c)“ se nahrazují slovy „, c) nebo d)“.

47. V § 22b odst. 8 se za slovo „třetí“ vkládá text „, § 78 odst. 3“.

48. V § 22b se doplňuje odstavec 9, který zní:

„(9) Osoba dotčená jednáním podezřelého se o odložení věci nevyrozumí.“.

49. § 22ba včetně nadpisu zní:

„§ 22ba

Shovívavost

(1) Jestliže Úřad uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b),

a) upustí od uložení pokuty, pokud soutěžitel

1. jako první ze všech soutěžitelů předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě nebo utajovaném jednání ve vzájemné shodě mezi dvěma nebo více soutěžiteli, jejímž cílem je narušení hospodářské soutěže (dále jen „utajovaná dohoda“), které Úřad dosud nezískal a které odůvodňují provedení cíleného šetření na místě anebo prokazují existenci utajované dohody podle tohoto zákona,

2. přizná účast na utajované dohodě,

3. nečinil nátlak na ostatní soutěžitele, aby se utajované dohody účastnili, a

4. poskytne Úřadu všechny jemu dostupné podklady a informace o utajované dohodě, nebo

b) sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, až o 50 %, pokud soutěžitel předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě, které mají významnou přidanou důkazní hodnotu ve vztahu k důkazní hodnotě podkladů a informací Úřadem dosud získaných, a splní podmínky podle písmene a) bodů 2 až 4; přihlédne při tom k pořadí soutěžitelů, k době, kdy předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě, a k míře, v jaké informace a podklady posilují svou povahou nebo podrobností možnost Úřadu prokázat utajovanou dohodu.

(2) Upustit od uložení pokuty nebo snížit pokutu lze jen na základě žádosti o shovívavost podané soutěžitelem, který

a) ukončil účast v utajované dohodě,

b) ve správním řízení aktivně napomáhá objasnění případu,

c) neničí, nepadělá nebo nezatajuje důkazy nebo důležité informace a to ani v době, kdy zvažoval podání žádosti o shovívavost, a

d) bez svolení Úřadu nezveřejní žádné informace o podání žádosti o shovívavost nebo o jejím obsahu dříve, než Úřad vydá v této věci sdělení výhrad, ledaže tak učiní u jiných orgánů pro ochranu hospodářské soutěže.

(3) Úřad může soutěžiteli rezervovat pořadí za účelem shromáždění informací a podkladů nezbytných pro podání žádosti o upuštění od uložení pokuty stanovením lhůty pro její podání.

(4) Soutěžiteli je na základě souhrnné žádosti rezervováno pořadí pro podání žádosti o shovívavost. Souhrnnou žádost lze podat, pokud soutěžitel podal v téže věci žádost o shovívavost nebo žádost o rezervaci pořadí u Komise a v žádosti popsáním jednáním jsou dotčena území více než 3 členských států. Jestliže souhrnná žádost obsahuje

náležitosti podle odstavce 8 a Úřad neevduje v téže věci žádnou jinou žádost, informuje o tom žadatele. Úřad je oprávněn vyzvat soutěžitele k doplnění skutečností obsažených v souhrnné žádosti.

(5) Hodlá-li Úřad zahájit ve věci podle odstavce 4 řízení o přestupku, vyzve soutěžitele k podání žádosti o shovívavost v přiměřené lhůtě. Tato žádost bude považována za podanou ke dni rezervace pořadí souhrnnou žádostí, pokud je podána ve lhůtě podle věty první a v téže věci jako žádost podaná u Komise.

(6) Žádost o upuštění od uložení pokuty musí být podána nejpozději do dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad. Žádost o snížení pokuty musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad. Žádost o shovívavost, která byla podána později, se projedná jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(7) Žádost o shovívavost lze vzít zpět do 15 dnů ode dne uplynutí lhůty pro její podání. K žádosti o shovívavost, která byla vzata zpět, a k podkladům a informacím k ní přiloženým se v řízení o přestupku nepřihlíží.

(8) Žádost o shovívavost, žádost o rezervaci pořadí a souhrnná žádost obsahují vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem identifikační údaje soutěžitelů a popis skutku. Rozsah identifikačních údajů soutěžitelů a popis skutku stanoví prováděcí právní předpis.“.

CELEX: 32019L0001

50. Za § 22ba se vkládá nový § 22bb, který včetně nadpisu zní:

„§ 22bb

Narovnání

(1) Po zahájení řízení o narušení hospodářské soutěže může Úřad za účelem dosažení procesních úspor zahájit proces narovnání, jestliže účastník řízení ve lhůtě stanovené Úřadem písemně sdělí, že vstoupí do procesu narovnání; ke sdělení učiněnému po lhůtě Úřad nemusí přihlídnout.

(2) V rámci procesu narovnání může účastník řízení podat žádost o snížení pokuty narovnáním, ve které přizná narušení hospodářské soutěže, o němž byl informován ve sdělení výhrad. Žádost musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy bylo účastníku řízení doručeno sdělení výhrad. Žádost, která byla podána později, se projedná jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(3) Ústní jednání v rámci procesu narovnání je vedeno s každým účastníkem řízení samostatně.

(4) Úřad může kdykoliv proces narovnání ukončit zcela nebo ve vztahu k jednomu či více účastníkům řízení, má-li za to, že dosažení procesních úspor nelze očekávat nebo s ohledem na povahu a závažnost narušení hospodářské soutěže. Nepodá-li účastník řízení žádost podle odstavce 2, je proces narovnání s tímto účastníkem řízení ukončen.

(5) Jestliže Úřad uzná účastníka řízení vinným z narušení hospodářské soutěže, sníží na základě žádosti podle odstavce 2 pokutu, o jejíž výši informoval účastníka řízení

ve sdělení výhrad, o 10 až 20 %. Přihlédne se k míře dosažených procesních úspor, zejména ke složitosti řízení, délce jeho vedení a spolupráci účastníka řízení v rámci procesu narovnání.“.

51. V § 22c odstavec 1 zní:

- „(1) Pořádkovou pokutu lze uložit tomu, kdo ztěžuje postup Úřadu tím, že
a) neposkytne na písemnou výzvu ve stanovené lhůtě obchodní záznamy, nebo
b) se bez náležité omluvy nedostaví na předvolání.“.

CELEX: 32019L0001

52. V § 22c se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Vyžaduje-li to zajištění průběhu a účelu řízení, lze pořádkovou pokutu uložit soutěžiteli, který poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3.

(3) Pořádkovou pokutu lze uložit až do výše 300 000 Kč nebo 10 % z průměrného denního čistého obratu soutěžitele za poslední ukončené účetní období za každý den nesplnění povinnosti. Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.“.

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 4.

CELEX: 32019L0001

53. V § 22c odst. 4 se částka „1 000 000 Kč“ nahrazuje částkou „10 000 000 Kč“.

54. Za § 22c se vkládá nový § 22d, který včetně nadpisu zní:

„§ 22d

Exekuce na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut

(1) Při provádění exekuce na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut lze uložit donucovací pokutu do výše 300 000 Kč nebo 10 % z průměrného denního čistého obratu soutěžitele za poslední ukončené účetní období za každý den nesplnění povinnosti. Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.

(2) Donucovací pokutu lze uložit i opakovaně. Celková výše opakovaně ukládaných donucovacích pokut nesmí přesáhnout 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.“.

CELEX: 32019L0001

55. V § 23 odst. 2 se za slova „při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách“ vkládají slova „nebo za porušení povinnosti strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách“.

56. V části první se za hlavu VIII vkládá nová hlava IX, která včetně nadpisu zní:

„Hlava IX
Mezinárodní spolupráce

Díl 1
Obecná ustanovení

§ 24a

Působnost

(1) Úřad je orgánem odpovědným za provádění mezinárodní spolupráce při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy podle tohoto zákona.

(2) Celní úřad na základě žádosti o mezinárodní spolupráci předané Úřadem vymáhá nedoplatky na pokutě uložené v žádajícím členském státě. Místně příslušným je Celní úřad pro Jihomoravský kraj.

§ 24b

Spolupráce mezi orgány a mlčenlivost

(1) Úřad a orgány Celní správy České republiky navzájem spolupracují a vyměňují si bezodkladně informace potřebné k provádění mezinárodní spolupráce.

(2) Poskytnutí údajů souvisejících s poskytováním mezinárodní spolupráce Úřadu nebo soutěžnímu orgánu jiného členského státu není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 24c

Žádost o mezinárodní spolupráci

(1) Mezinárodní spolupráce se poskytuje na základě žádosti o mezinárodní spolupráci, a to formou žádosti o doručení písemnosti nebo žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě.

(2) Žádost o mezinárodní spolupráci obsahuje vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem identifikační údaje soutěžitelů a informace potřebné k zajištění doručování písemnosti nebo vymáhání nedoplatku na pokutě. Rozsah identifikačních údajů soutěžitelů a informací podle věty první stanoví prováděcí právní předpis.

(3) K žádosti o mezinárodní spolupráci se přiloží písemnost, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno.

§ 24d

Jazyk komunikace

(1) Úřad zašle žádost o mezinárodní spolupráci v jednacím jazyce dožádaného členského státu nebo v jazyce, který byl mezi Úřadem a soutěžním orgánem dožádaného členského státu dohodnut jako jazyk komunikace.

(2) Vyplývá-li z právního řádu dožádaného členského státu požadavek na překlad písemnosti, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, a pokud se Úřad nedohodne se soutěžním orgánem tohoto členského státu jinak, přiloží Úřad k žádosti o mezinárodní spolupráci také překlad této písemnosti nebo tohoto rozhodnutí do jednatého jazyka tohoto členského státu.

(3) Úřad se může dohodnout se soutěžním orgánem žadajícího členského státu, že žádost o mezinárodní spolupráci, písemnost, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, mohou být Úřadu předány v jiném než českém jazyce.

§ 24e

Podmínky odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci

- (1) Úřad může odmítnout žádost o mezinárodní spolupráci, pokud
- a) nemá náležitosti podle § 24c odst. 2,
 - b) jde o žádost o mezinárodní spolupráci při vymáhání nedoplatku na pokutě a
 - 1. soutěžitel, od něhož lze nedoplatek na pokutě vymáhat, disponuje v žadajícím členském státě dostatečným majetkem, který by mohl postačovat k uhrazení tohoto nedoplatku,
 - 2. soutěžní orgán žadajícího členského státu nevynaložil přiměřené úsilí ke zjištění údajů podle bodu 1, nebo
 - 3. rozhodnutí přiložené k žádosti o mezinárodní spolupráci není konečné,
 - c) by poskytnutí mezinárodní spolupráce mohlo zjevně ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky, nebo
 - d) jde o žádost o mezinárodní spolupráci při doručování písemnosti a nejedná se o rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkající se uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy.

(2) Zjistí-li orgán veřejné moci provádějící úkon při mezinárodní spolupráci, že jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci podle odstavce 1, oznámí tuto skutečnost Úřadu spolu s podklady, které jej k tomuto závěru vedly, a odloží provádění těchto úkonů do dne, kdy mu Úřad oznámí, že žádost o mezinárodní spolupráci podle odstavce 1 neodmítne.

(3) V případě, že Úřad shledá, že existují důvody pro odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci, může požádat soutěžní orgán žadajícího členského státu o doplňující informace.

(4) Odmítne-li Úřad žádost o mezinárodní spolupráci, sdělí tuto skutečnost soutěžnímu orgánu žadajícího členského státu. Jde-li o odmítnutí podle odstavce 1 písm. c), doloží Úřad tomuto orgánu skutečnosti, které ho k odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci vedou, a to v rozsahu, který není způsobilý ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.

§ 24f

Omezení posouzení zákonnosti

Orgánu veřejné moci nepřísluší posouzení zákonnosti

- a) žádosti o mezinárodní spolupráci zaslané soutěžním orgánem jiného členského státu,

- b) doručení písemnosti učiněného v jiném členském státě na základě žádosti o doručení písemnosti,
- c) vymáhání učiněného v dožádaném členském státě na základě žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě,
- d) písemnosti vydané orgánem žádajícího členského státu, která má být doručena v České republice, nebo
- e) rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno v České republice, vydaného soutěžním orgánem jiného členského státu.

§ 24g

Nedoplatek na pokutě

Nedoplatkem na pokutě se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek na pokutě, pořádkové pokutě nebo donucovací pokutě uložených podle tohoto zákona nebo nedoplatek na obdobné pokutě uložené podle právního řádu jiného členského státu.

Díl 2

Mezinárodní spolupráce při doručování písemnosti

§ 24h

Doručování písemnosti do jiného státu

Úřad může dožádat soutěžní orgán jiného členského státu o doručení rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkajících se uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy.

§ 24i

Doručování písemnosti z jiného státu

Na základě žádosti o doručení písemnosti zaslané soutěžním orgánem jiného členského státu zajistí Úřad její doručení.

§ 24j

Náklady

(1) Na žádost soutěžního orgánu dožádaného členského státu uhradí Úřad náklady vzniklé v souvislosti s doručováním písemnosti v tomto členském státě.

(2) Úřad požádá soutěžní orgán žádajícího členského státu o úhradu nákladů spojených s doručováním písemnosti.

Díl 3

Mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě

Oddíl 1

Vymáhání nedoplatku na pokutě v jiném členském státě

§ 24k

Vymáhání nedoplatku na pokutě

Úřad může dožádat soutěžní orgán jiného členského státu o vymození nedoplatku na pokutě, která byla uložena při uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy.

§ 24l

Směnné kurzy

(1) Částka vymožená v jiném členském státě se považuje za zaplacenou dnem ukončení mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě v tomto členském státě. Je-li tato částka v cizí měně, eviduje se pro účely jejího placení přepočtená na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou platného pro den právní moci rozhodnutí uvedeného v žádosti o mezinárodní spolupráci.

(2) K částce převedené orgánem jiného členského státu v cizí měně a připsané na účet správce placení nedoplatku na pokutě v české měně se pro účely jejího placení nepřihlíží. Tato částka je příjmem státní rozpočtu, a to i v části odpovídající kladnému kurzovému rozdílu mezi částkou podle odstavce 1 a částkou připsanou na účet v české měně.

§ 24m

Exekuční náklady

(1) Na žádost soutěžního orgánu dožádaného členského státu uhradí Úřad exekuční náklady vzniklé při vymáhání nedoplatku na pokutě. Ustanovení daňového řádu o exekučních nákladech nejsou dotčena.

(2) Náklady podle odstavce 1 jsou také exekučními náklady podle daňového řádu.

(3) Je-li zajištěna vzájemnost, může Úřad uhradit exekuční náklady podle odstavce 1 v paušální výši podle právního řádu dožádaného členského státu.

Oddíl 2

Vymáhání nedoplatku na pokutě z jiného členského státu

§ 24n

Užití daňového řádu

(1) Při správě placení nedoplatku na pokutě z jiného členského státu se postupuje podle daňového řádu v rámci dělené správy. Okamžik počátku, běh a délka lhůty pro placení nedoplatku na pokutě se řídí právním řádem žádajícího členského státu.

(2) Na vymoženou částku nedoplatku na pokutě z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona hledí jako na příjem veřejného rozpočtu.

§ 24o

Titul pro vymáhání nedoplatku na pokutě

Žádost o mezinárodní spolupráci je jediným titulem pro vymáhání pohledávky na pokutě v České republice na základě dožádání jiného členského státu.

§ 24p

Směnné kurzy

Výše nedoplatku na pokutě v cizí měně se pro účely tohoto zákona přepočte na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou platného pro den právní moci rozhodnutí uvedeného v žádosti o mezinárodní spolupráci.

§ 24q

Exekuční náklady

(1) Nejsou-li z výtěžku exekuce uhrazeny exekuční náklady, může Úřad požádat soutěžní orgán žádajícího členského státu o uhrazení těchto exekučních nákladů.

(2) Exekuční náklady uhrazené podle odstavce 1 se použijí na úhradu exekučních nákladů stanovených dlužníkovi podle daňového řádu.

§ 25

Převod vymožené částky

Vymoženou částku nedoplatku na pokutě, popřípadě jeho vymoženou část, převede správce placení nedoplatku na pokutě na účet určený soutěžním orgánem žádajícího členského státu.“.

CELEX: 32019L0001

57. Pod označení § 26 se vkládá nadpis, který zní: „**Zmocňovací ustanovení**“.

58. V § 26 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) Úřad vydá vyhlášku k provedení § 22ba odst. 8 a § 24c odst. 2.“.

CELEX: 32019L0001

Čl. II

Přechodné ustanovení

Řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle zákona č. 143/2001 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

**k zákonu, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže
a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších
předpisů a další související zákony**

I. OBECNÁ ČÁST

Hodnocení dopadů regulace (RIA) - Shrnutí závěrečná zprávy RIA

Název návrhu zákona: Zákon, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	Předpokládaný termín nabytí účinnosti únor 2021
Implementace práva EU: Ano Termín stanovený pro implementaci: 4. 2. 2021 Jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: Ano	
2. Cíl návrhu zákona	
Zpracování směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu. Návrh vychází z potřeby plnění závazků vyplývajících z členství v Evropské unii. Cílem nové právní úpravy je dosažení stavu, aby uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, nevedlo k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva Evropské Unie podle článku 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003. Některé navrhované změny s transpozicí přímo nesouvisí a jsou odůvodněny dosavadní aplikační praxí. Jedná se zejména o problematiku narovnání a zpřístupnění informací obsažených ve správním spise.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ne	
3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: Ano	
Je rozšířena a zpřesněna úprava vzájemné pomoci mezi soutěžními orgány států Evropské unie a zcela nově je upraven výkon rozhodnutí soutěžních orgánů členských států Evropské unie,	

kterým se ukládají pokuty nebo penále na území České republiky, což povede ke zvýšení efektivity regulace soutěžního jednání v rámci celé Evropské unie. Dojde ke zlepšení řádného fungování vnitřního trhu. Doplnění právní úpravy na české národní úrovni a její sjednocení na základní úrovni členských států přispěje ke zkultivování ekonomického prostředí na trhu. Cílem návrhu je umožnit účinněji vymáhat pravidla Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže. Příslušné orgány by měly mít k dispozici všechny nezbytné nástroje, aby byly schopny přijímat rozhodnutí zcela nezávisle, disponovaly dostatečným množstvím lidských, finančních i technických zdrojů a účinnými nástroji k zastavení protiprávního jednání i k ukládání sankcí za porušování příslušných předpisů. Sankce by přitom měly reflektovat závažnost a dobu trvání protiprávního jednání. Nepředpokládá se však, že by změny vyvolaly náklady na straně podnikatelů, naopak jejich výsledkem bude zajištění férové hospodářské soutěže a lepší vymahatelnost ze strany příslušných orgánů, což zajistí pozitivní dopad na podnikatelské prostředí v České republice.

3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano

Dopady budou na podnikatele neutrální, v případě zlepšení soutěžního prostředí v důsledku nové právní úpravy mohou být pro podnikatele mírně pozitivní.

3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ne

3.5 Sociální dopady: Ne

3.6 Dopady na spotřebitele: Ano

Návrh zákona má pozitivní dopad na všechny skupiny obyvatel, neboť zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a lepší vymahatelnost ze strany příslušných orgánů je ve veřejném zájmu.

V tomto případě se jedná zejména o plánovanou legislativní úpravu vzájemných vztahů mezi soutěžními orgány jiných členských států, resp. zpřesnění pravomocí soutěžního národního orgánu, tudíž nelze identifikovat konkrétní navrhovaná ustanovení dotýkající se přímo práv či povinností spotřebitelů.

3.7 Dopady na životní prostředí: Ne

3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne

3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne

3.10 Korupční rizika: Ne

3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ne

1. Zhodnocení platného právního stavu, včetně zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

1.1 Právní úprava v dané oblasti

Oblast ochrany hospodářské soutěže je v českém právním řádu upravena zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“ nebo „soutěžní zákon“) a zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Dalším důležitým zákonem v této oblasti je zákon č. 262/2017 Sb. ze dne 20. července 2017 o náhradě škody v oblasti hospodářské soutěže a o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

V rámci práva Evropské unie je oblast hospodářské soutěže upravena zejména Smlouvou o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), především v hlavě VII., která obsahuje společná pravidla pro hospodářskou soutěž, daně a sbližování právních předpisů a přímo použitelnými právními předpisy. Veřejné prosazování článků 101 a 102 SFEU zajišťují podle nařízení Rady (ES) č. 1/2003¹ (dále jen „Nařízení“) vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž členských států (dále též jako „soutěžní orgány“) souběžně s Komisí. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž a Komise společně tvoří síť orgánů veřejné moci, které v úzké spolupráci uplatňují pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže.

Ustanovení čl. 3 odst. 1 Nařízení ukládá vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž a vnitrostátním soudům povinnost použít články 101 a 102 SFEU na dohody, rozhodnutí sdružení podniků, jednání ve vzájemné shodě nebo zneužití dominantního postavení, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy. Souběžně s články 101 a 102 SFEU uplatňuje Česká republika i vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži.

Soutěžní pravidla Evropské unie se vztahují jak na jednání soukromých podnikatelských subjektů, tak na vládní zásahy samotných členských států. Dále je možné nalézt úpravu některých dílčích otázek i v oblasti tzv. „soft law“. Úprava je doplněna bohatou judikaturní činností Soudního dvora Evropské unie.

V rámci Evropské unie existuje nejednotnost výsledků řízení v případech souběžného uplatňování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy. Je proto zcela zásadní, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly stejné potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut k zajištění toho, že nebude dosaženo odlišného výsledku v jednotlivých členských zemích Evropské unie a tento výsledek bude stejný jako by byl na základě použití práva Unie podle čl. 3 odst. 2 Nařízení. Proto je nezbytné mimo jiné sjednotit procesní instituty používané soutěžními

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4.1.2003, s. 1).

orgány jednotlivých členských států a zajistit jejich nezávislost. Tato problematika je řešena ve směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu, dále jen „Směrnice“, která je touto novelou implementována do českého právního řádu.

1. 2 Zhodnocení současného stavu ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Stávající právní úprava nevykazuje nedostatky z hlediska zákazu diskriminace a rovnosti mužů a žen. Regulace se vztahuje obecně na vztahy mezi podnikateli a orgány veřejné moci a vztahy mezi orgány veřejné moci navzájem. Ani z hlediska nepřímé diskriminace nebyly zjištěny nedostatky. Současná právní úprava nerozlišuje pohlaví soutěžitelů, zaručuje rovný přístup každému a tyto principy nejsou navrhovanou právní úpravou nijak dotčeny.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy, včetně dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Vůdčím principem navrhované úpravy je zapracování Směrnice do českého právního řádu. Návrh vychází z potřeby plnění závazků vyplývajících z členství v Evropské unii. Účelem nové právní úpravy je dosažení stavu, aby uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, nevedlo k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva Unie podle čl. 3 odst. 2 Nařízení. V takovýchto případech souběžného uplatňování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži je tedy zcela zásadní, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly stejné potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut k zajištění toho, že nebude dosaženo odlišného výsledku.

Směrnice, jíž především se návrh změny zákona dotýká, je koncipována jako akt vyžadující tzv. *minimální harmonizaci*. V rámci národního legislativního procesu je tak nutno pouze implementovat taková ustanovení Směrnice, která ještě nejsou v současné době plně transponována do platného českého právního řádu, a členským státům umožňuje, aby přijaly nebo zachovaly přísnější právní úpravu, než která je obsažena ve Směrnici.

Některé navrhované změny s implementací přímo nesouvisejí a jsou odůvodněny dosavadní aplikační praxí. Jedná se zejména o:

- problematiku narovnání
- možnost orgánů veřejné správy navrhopvat závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže
- zpřístupnění informací obsažených ve spise orgánům činným v trestním řízení
- úpravu přestupků.

Hlavní principy navrhované právní úpravy jsou obsaženy v předmětné Směrnici, především se jedná o:

- zdůraznění nezávislosti vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž
- úpravu souboru nástrojů nezbytných k řádnému vymáhání pravidel EU v oblasti hospodářské soutěže (pravomoci k ukládání pokut, spolupráce mezi vnitrostátními orgány, vymáhání)
- úpravu programů shovívavosti.

Návrh změny právní úpravy si v souladu se Směrnicí klade za cíl umožnit orgánům členských států pro hospodářskou soutěž účinněji vymáhat pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže. Cílem Směrnice je, aby všechny vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž byly schopny přijímat rozhodnutí zcela nezávisle, měly dostatečné množství lidských, finančních i technických zdrojů a měly k dispozici účinné nástroje k zastavení protiprávního jednání i k ukládání sankcí za porušování příslušných předpisů. Sankce by přitom měly reflektovat závažnost a dobu trvání protiprávního jednání. Stanovena je také maximální částka pokuty, která by neměla být nižší než 10 % celkového celosvětového obratu společnosti. Přijetím předmětné Směrnice by nemělo docházet k situacím, kdy se soutěžitelé vyhnou pokutě prostřednictvím restrukturalizace. Národní orgány pro hospodářskou soutěž budou disponovat koordinovanými programy shovívavosti. Prohloubení spolupráce mezi Komisí se všemi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž má zajistit lepší fungování vnitřního trhu.

Cílem návrhu změny právní úpravy je tedy posílení postavení vnitrostátních orgánů ochrany hospodářské soutěže, zajištění řádné hospodářské soutěže a zamezení znevýhodňování spotřebitelů a podniků vnitrostátními předpisy, zavedení stejných záruk a nástrojů pro vnitrostátní předpisy a opatření, jsou-li uplatňovány souběžně s čl. 101 a 102 SFEU a zavedení účinných pravidel týkajících se vzájemné pomoci v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.

Konkrétně je třeba do českého právního řádu implementovat ustanovení týkající se podávání pravidelných zpráv soutěžních orgánů o své činnosti (čl. 5 odst. 4), penále (čl. 16), rezervace pořadí pro podání žádosti o shovívavost (čl. 21), žádostí o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále (čl. 26), spolupráce dožádaných orgánů (čl. 24, 25 a 27). Blíže ve zvláštní části důvodové zprávy.

Navrhovaná právní úprava je genderově zcela neutrální, nemá bezprostřední ani sekundární dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje ani nezvýhodňuje jedno z pohlaví a nestanoví pro ně odlišné podmínky. V návrhu zákona nejsou upravovány vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace ve smyslu antidiskriminačního zákona (tj. nerovného zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Lze proto konstatovat, že právní úprava obsažená v návrhu zákona nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a není v rozporu se zákazem diskriminace, ani nemá dopad na rovnost mužů a žen.

3. Vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy v jejím celku

V platných právních předpisech není v současné době plně provedena implementace Směrnice. Většina textů a požadavků Směrnice je již dnes na národní úrovni upravena. Výjimku tvoří úprava spolupráce mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž, včetně vymáhání cizích rozhodnutí na území České republiky, která musí být kodifikována zcela nově. Dále je třeba upřesnit úpravu pořádkových pokut, programů shovívavosti a úpravu nezávislosti Úřadu pro hospodářskou soutěž (dále také jako „Úřad“).

Výsledným stavem na legislativní úrovni by mělo být doplnění a upřesnění stávajícího právního stavu v oblasti nezávislosti vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž, úpravy souboru nástrojů nezbytných k řádnému vymáhání pravidel EU v oblasti hospodářské soutěže (pravomoci k ukládání a vymáhání pokut), úpravy programů shovívavosti, úpravy vzájemné pomoci a spolupráce mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž a úprava vymáhání cizích rozhodnutí na našem území.

Implementace Směrnice do vnitrostátního právního řádu je povinností České republiky jako členského státu EU. Nepřijetí navrhované právní úpravy by tak vedlo k zahájení řízení o porušení Smlouvy o EU (tzv. infringementové řízení) vůči České republice ze strany Evropské komise, což by mohlo vést až k uložení finančních sankcí pro Českou republiku.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky a vychází ze zásad uvedených v Ústavě České republiky a v Listině základních práv a svobod. Vykazuje naprostý soulad se zásadami legitimacy, zákonnosti a přiměřenosti zásahů.

Je v souladu s článkem 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky (dále jen „Ústava“), podle něhož lze státní moc uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon, s článkem 41 odst. 2 Ústavy, podle kterého má vláda právo zákonodárné iniciativy, a také v souladu s § 24 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění pozdějších předpisů, který mimo jiné uvádí, že ministerstva a ústřední správní úřady připravují návrhy zákonů a jiných právních předpisů týkajících se věcí, které patří do jejich působnosti, jakož i návrhy, jejichž přípravu jim uložila vláda a s článkem 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož lze působnost správních orgánů stanovit pouze zákonem.

Navrhovaná právní úprava je rovněž v souladu s Listinou základních práv a svobod, vyhlášenou usnesením předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., jako součást ústavního pořádku České republiky (dále jen „Listina“), a to jmenovitě s ustanovením čl. 2 odst. 2 Listiny, podle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, ustanovením čl. 4 odst. 1 Listiny, podle kterého mohou být ukládány povinnosti toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování lidských práv a svobod, ustanovením čl. 2 odst. 3 Listiny, podle kterého každý může činit, co není zákonem zakázáno, a nikdo nemůže být nucen činit, co zákon neukládá.

Navrhovaná právní úprava nijak nezasahuje do práva podle čl. 26 Listiny na svobodnou volbu povolání a přípravu k němu, jakož i do práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost.

Navrhovaná právní úprava tedy splňuje ústavní požadavek stanovení povinnosti na úrovni zákona a vyhovuje též zásadám pro stanovení mezí základních práv a svobod podle čl. 4 Listiny.

5. Zhodnocení slučitelnosti navrhované právní úpravy s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie nebo obecnými právními zásadami práva Evropské unie, popřípadě i s legislativními záměry a s návrhy předpisů Evropské unie

Oblast hospodářské soutěže v rámci vnitřního trhu spadá dle čl. 3 odst. 1 písm. b) SFEU do výlučné pravomoci Unie, resp. soutěžní pravidla jsou jednotně aplikována v rámci Evropské soutěžní sítě tvořené jednotlivými národními orgány pro hospodářskou soutěž a Komisí.

Návrh směřuje k zajištění slučitelnosti s předpisy Evropské unie. Cílem je implementace Směrnice, u níž uplyne implementační lhůta dne 4. února 2021. V souladu s § 3 odst. 3 a 4 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, je nabytí účinnosti zákona navrhováno v závislosti na přesně neznámém datu ukončení legislativního procesu na patnáctý den následující po dni vyhlášení (blíže je předpokládán měsíc únor 2021), neboť zde existuje naléhavý obecný zájem spočívající v nutnosti splnit implementační lhůtu Směrnice, která se však nekryje s daty 1. 1. nebo 1. 7. kalendářního roku. Navrhnout nabytí účinnosti již k 1. 1. je s ohledem na standardní dobu trvání legislativního procesu nereálné, posečkat s nabytím účinnosti až na 1. 7. Není možné z důvodu hrozícího zahájení řízení o porušení Smlouvy o EU (tzv. infringementové řízení) vůči České republice ze strany Evropské komise, plynoucího z nesplnění povinností České republiky jako členského státu EU implementovat Směrnici do českého právního řádu.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s právem Evropské unie, neodporuje stávající praxi Evropské komise a Soudního dvora Evropské unie, ani obecným zásadám práva EU. Je v souladu s Nařízením, s čl. 101 a 102 SFEU, s nařízením Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků a s nařízením Komise (ES) č. 802/2004 ze dne 21. dubna 2004, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků.

6. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Na předmětnou problematiku kromě primárního práva Evropské unie bezprostředně nedopadá žádná mezinárodní smlouva, jíž by byla Česká republika vázána. Navrhovaná právní úprava je v souladu s právem EU, zejména s čl. 101 a 102 SFEU.

7. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty, na podnikatelské prostředí České republiky, dále sociální dopady, včetně dopadů na rodiny a dopadů na specifické skupiny obyvatel, zejména osoby sociálně slabé, osoby se zdravotním postižením a národnostní menšiny, a dopady na životní prostředí

7.1 Dopad na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty

Navrhovaná právní úprava má za cíl implementaci Směrnice. Dopad na státní rozpočet se nepředpokládá, zvýšené náklady související s vymáháním cizích rozhodnutí na našem území, ponese žádající orgán. Navrhovaná právní úprava nepředstavuje žádný nárok na ostatní veřejné rozpočty, resp. nedotkne se rozpočtů krajů ani obcí. Implementace přináší procesní instituty, které nezvýší náklady a nepromítnou se do státního rozpočtu. Návrh nepředpokládá zřízení nového úřadu nebo jiné instituce (v oblasti hospodářské soutěže bude i nadále působit Úřad), nebude třeba vytvářet nové počítačové nebo jiné systémy.

7.2 Dopad na podnikatelské prostředí

Cílem návrhu je umožnit účinněji vymáhat pravidla EU v oblasti hospodářské soutěže. Na základě návrhu by mělo být zajištěno, aby pro to měly příslušné orgány k dispozici všechny nezbytné nástroje. Cílem je, aby všechny vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž byly schopny přijímat rozhodnutí zcela nezávisle, měly dostatečné množství lidských, finančních i technických zdrojů a měly k dispozici účinné nástroje k zastavení protiprávního jednání i k ukládání sankcí za porušování příslušných předpisů. Sankce by přitom měly reflektovat závažnost a dobu trvání protiprávního jednání. Stanovena je také maximální částka pokuty, která by neměla být nižší než 10 % celkového celosvětového obratu společnosti. Nemělo by docházet k situacím, kdy se společnosti vyhnou pokutě prostřednictvím restrukturalizace. Národní orgány pro hospodářskou soutěž budou disponovat koordinovanými programy shovívavosti. Prohloubení spolupráce mezi Komisí se všemi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž má zajistit lepší fungování vnitřního trhu. Nepředpokládá se však, že by změny vyvolaly náklady na straně podnikatelů, naopak jejich výsledkem bude zajištění férové hospodářské soutěže a lepší vymahatelnost ze strany příslušných orgánů, což zajistí pozitivní dopad na podnikatelské prostředí v České republice.

7.3 Sociální dopady

Návrh zákona má pozitivní dopad na všechny skupiny obyvatel, neboť zajištění efektivně fungující hospodářské soutěže a lepší vymahatelnost ze strany příslušných orgánů je ve veřejném zájmu. V užším slova smyslu návrh zákona žádné sociální dopady neimplikuje, a to ani na rodiny s dětmi, osoby sociálně slabé, národnostní menšiny nebo osoby a skupiny osob sociálně, zdravotně nebo jinak znevýhodněné či ohrožené.

7.4 Dopady na životní prostředí

Navrhovaná úprava nemá přímý dopad na životní prostředí.

8. Zhodnocení dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů

Předložený návrh v této oblasti stávající úpravu nikterak nemění, dopady na problematiku ochrany soukromí a osobních údajů se nepředpokládají. Navrhovaná právní úprava je v souladu s právními předpisy o ochraně osobních údajů, zejména se zákonem č. 110/2019 Sb. ze dne 12. března 2019 o zpracování osobních údajů, který zapracovává příslušné předpisy Evropské unie - směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/680 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů, o volném pohybu těchto údajů a o zrušení rámcového rozhodnutí Rady 2008/977/SVV, zároveň navazuje na přímo použitelný předpis Evropské unie - nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) a k naplnění práva každého na ochranu soukromí upravuje práva a povinnosti při zpracování osobních údajů. Podle čl. 6 odst. 1 písm. e) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, je zpracování osobních údajů zákonné mimo jiné tehdy, je-li nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce, konkrétně Úřad.

Návrh nemá dopady ve vztahu k ochraně soukromí a osobních údajů. Navržené změny nepřinášejí žádná nová práva ani povinnosti adresátů právní úpravy ve vztahu k této problematice.

9. CIA – zhodnocení korupčních rizik

Vláda na svém jednání dne 11. března 2019 usnesením č. 170 schválila Akční plán boje s korupcí na rok 2019. Akční plán boje s korupcí na rok 2019 je prvním akčním plánem, jímž se realizuje Vládní koncepce boje s korupcí na léta 2018 až 2022. Vedle věcného a obsahového vymezení konkrétních protikorupčních opatření je Akčním plánem boje s korupcí na rok 2019 též stanovena jasná odpovědnost jednotlivých rezortů za plnění úkolů.

Cílem předkládaného zhodnocení korupčních rizik je identifikovat možná korupční rizika v navrhované právní úpravě, posoudit jejich významnost a možnost jejich eliminace či alespoň minimalizace.

Navrhovaná novela nepřinese navýšení korupčních rizik. Vzhledem k důsledně uplatňovaným rozhodovacím a kontrolním postupům na Úřadě, nezávislosti a nestrannosti justice a kritériím a limitům upraveným v zákoně lze předpokládat, že dojde k minimalizaci potenciálních korupčních rizik. Navrhovaná právní úprava není spojena s vyššími korupčními riziky, než kterým čelí orgány pro hospodářskou soutěž, jejich zaměstnanci a subjekty spolupracující s těmito orgány obecně, zejména u zájmových nebo politických kauz. Korupční riziko pro ně není nové, je přítomno i při účinnosti stávající právní úpravy. Dopad novely by měl být zřetelně protikorupční, neboť její podstatou je další sjednocení postupu národních soutěžních orgánů pro hospodářskou soutěž, což napříč členskými státy ještě více omezí prostor pro odlišný, korupční postup.

A) Povaha právní úpravy

Přiměřenost

Navrhovaná novela splňuje kritéria přiměřenosti, nerozšiřuje okruh vztahů, na které se budoucí právní úprava vztahuje oproti současnému stavu, pouze jej zpřesňuje, stejně tak nerozšiřuje kompetence Úřadu ani jiných orgánů veřejné správy, nepočítaje v to přeshraniční spolupráci se soutěžními orgány ostatních zemí Evropské unie. Novela sama o sobě nevyvolává potřebu navýšení pracovních míst na Úřadě. Rozsah práv a povinností v právním předpise odpovídá danému účelu.

Jednoznačnost

Navrhovaná právní úprava obsahuje dostatečně přesné vymezení práv a povinností všech dotčených orgánů a osob. Stanoví jasný postup při aplikaci zákona v dané oblasti hospodářské soutěže a spolupráce soutěžních orgánů členských zemí Unie. Rovněž sankce za nedodržení nově navrhované úpravy jsou vymezeny zcela jednoznačně, přičemž způsob stanovení výše pořádkových pokut je v souladu se Směrnicí, která je touto novelou transponována do českého právního řádu, řešen alternativně, a to až do konkrétní výše nebo podle obrátového kritéria. V případech jiných subjektů, než je soutěžitel, je z povahy vyloučeno použití obrátového kritéria, proto se použije pouze zákonná výše daná absolutní částkou. Dle Směrnice se odrazující účinek pokut v Unii značně liší a v některých členských státech je maximální výše pokuty, kterou lze uložit, velmi nízká. Aby bylo zajištěno, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohou ukládat odrazující pokuty, měla by maximální výše pokuty, již lze uložit za každé porušení článků 101 nebo 102 SFEU, činit nejméně 10 % celkového celosvětového obrátu dotčeného podniku. To však členským státům nebrání v tom, aby zachovaly či zavedly vyšší maximální výši pokuty, již lze uložit.

Standardnost

Novelizace nijak zásadně nevybočuje z postupů a principů, které se používají již nyní a na nichž je založena platná právní úprava. Kromě nově doplněné vzájemné spolupráce se soutěžními orgány členských zemí EU a možnosti rezervovat si pořadí pro podání žádosti o shovívavost (která však je stejným způsobem již léta aplikována v rámci soft law), nejsou zaváděny žádné nové instituty. Dochází pouze k zpřesňování a konkretizaci již existujících pravidel a postupů.

Motivace ke korupci v regulované oblasti

Regulovanou oblastí je oblast hospodářské soutěže, ve které vykonává působnost zejména Úřad. Na osoby, které vykonávají konkrétní činnosti, jsou kladeny zvýšené nároky týkající se kázně a etiky. Navrhovanou úpravou nedochází k podstatnému zvětšení rozsahu povinností Úřadu a jeho zaměstnanců. Pravomocná rozhodnutí se zveřejňují na internetových stránkách Úřadu. Ze zveřejněného rozhodnutí lze zjistit, která úřední osoba je odpovědná za rozhodnutí. Identifikace podkladů pro rozhodnutí je uváděno v odůvodnění rozhodnutí. Transparentnost vedení správního řízení a dvoustupňový systém rozhodování a odpovědnosti

eliminuje příležitost pro korupční jednání. Nelze očekávat, že v této oblasti se korupce stane systémovým jevem.

Rozhodování

Rozhodovací pravomoc

K ukládání i k vynucování splnění povinnosti při ochraně hospodářské soutěže je nadále věcně i místně příslušný Úřad, jenž je tímto úkolem pověřen již od vzniku právní regulace v této oblasti a má tak nejširší zkušenosti. Úřad disponuje podklady pro vydání daného rozhodnutí, ale i potřebnými odbornými znalostmi, čímž je zaručena efektivní implementace dané regulace i její efektivní kontrola, případně vynucování. Úřad je jediným správním orgánem s dvouinstančním řízením, který může postihnout narušování hospodářské soutěže. Návrh zákona je svým rozsahem přiměřený množině vztahů, které má upravovat i ve vztahu ke kompetencím ostatním orgánům veřejné správy. Vnitřní organizační struktura Úřadu je uspořádána tak, aby rozsah působnosti, který mu byl svěřen, byl schopen efektivně zajišťovat dodržování zákona. Je rozšířena a zpřesněna úprava vzájemné pomoci mezi soutěžními orgány státu Evropské unie a zcela nově je upraven výkon rozhodnutí soutěžních orgánů členských států Evropské unie, kterým se ukládají pokuty nebo penále na území České republiky, což vede ke zvýšení efektivity regulace soutěžního jednání v rámci celé Evropské unie. Tento zákon tak posílí ochranu řádné hospodářské soutěže.

Kontrolovatelnost rozhodování

Důležitým kontrolním mechanismem je v rámci správních řízení vedených před Úřadem řádný opravný prostředek. Lze využít i mimořádných opravných prostředků. Vedle toho lze využít rovněž dozorčí prostředky, čímž je zaručena dostatečná kontrola správnosti a zákonnosti.

Soudy ve správním soudnictví disponují systémem kontroly včetně odpovědnosti soudců za kárné provinění. Zjistí-li příslušný orgán státní správy soudů, že soudce zaviněně porušil své povinnosti při výkonu funkce nebo že chování soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů, podá návrh na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudců.

Odpovědnost

Úřad je správní orgán provádějící dozor nad dodržováním zákona. Působnost Úřadu je stanovena zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů. Zvolená právní úprava nadále reflektuje požadavek čl. 79 odst. 1 Ústavy, podle něhož musí být působnost správního orgánu stanovena zákonem. Odpovědnou osobou na straně Úřadu je ve správním řízení vždy úřední osoba. Určení konkrétní úřední osoby je prováděno na základě vnitřních předpisů, resp. organizačního uspořádání, přičemž popis své organizační struktury Úřad zveřejňuje na svých internetových stránkách, což je jeho povinnost i na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů. Úřední osoba je povinna se při výkonu působnosti správního orgánu prokazovat příslušným služebním průkazem. Správní řád

stanoví, že rozhodnutí musí obsahovat jak označení Úřadu, tak podpis úřední osoby s uvedením jména, příjmení a pracovního zařazení a otisk úředního razítka, případně uznávaný elektronický podpis úřední osoby. Tím je vždy možno původce rozhodnutí jasně a osobně identifikovat.

Opravné prostředky

Proti rozhodnutí Úřadu existuje možnost účinné obrany formou opravného prostředku, kterým je rozklad. Úřad v souladu se zásadou poučovací povinnosti uvedenou ve správním řádu a v obligatorních náležitostech správního rozhodnutí je povinen uvést poučení, zda je možné proti rozhodnutí podat rozklad a v jaké lhůtě je tak možno učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá a kdo o rozkladu rozhoduje. Neopomenutelná je soudní kontrola prostřednictvím správního soudnictví. Příslušnými soudy jsou soudy krajské. Proti rozsudku krajského soudu je přípustný mimořádný opravný prostředek – kasační stížnost, která je podávána k Nejvyššímu správnímu soudu.

Vedle opravných prostředků se připouští rovněž jiné prostředky ochrany, kterými je třeba rozumět: námitku podjatosti podle § 14 správního řádu, stížnost podle § 175 správního řádu, podnět na nečinnost podle § 80 správního řádu. Lze využít i mimořádných opravných prostředků.

Úřad disponuje interním systémem kontroly v rámci hierarchie nadřízenosti a podřízenosti včetně navazujícího systému personální odpovědnosti. V případě vydání nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu je s odpovědností konkrétní úřední osoby spojena eventuelní povinnost regresní náhrady škody, za níž v důsledku nezákonného rozhodnutí nebo nesprávného úředního postupu odpovídá.

Transparentnost

Správní řízení vedená Úřadem jsou transparentní s otevřeností vůči účastníkům řízení a je praxí Úřadu, že po právní moci rozhodnutí jsou tato rozhodnutí rovněž dostupná veřejnosti. Úřad má povinnost všechny důležité skutečnosti vyvěšovat na úřední desce, pokud tak příkazuje zákon a obsah se zveřejňuje i způsobem umožňujícím dálkový přístup, a dále řadu dalších informací zveřejňuje na svých internetových stránkách, a to vždy předem v dostatečném časovém předstihu, příp. i v cizích jazycích. Nezveřejňují se ty údaje, na které se vztahuje zákon o utajovaných informacích, a informace, na které se vztahuje obchodní nebo bankovní tajemství či jiné zvláštním zákonem chráněné údaje a informace. V odůvodnění rozhodnutí jsou popsány podklady použité pro rozhodnutí.

Významnost korupčních rizik

Eliminace korupčních rizik

Korupční rizika je možné eliminovat jednak prostřednictvím transparentnosti (žádost o podání informace podle zákona č. 106/1999 Sb. o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, nahlížení do soudního spisu a jiné). Řízení u Úřadu je dvojinstanční. Za průběh řízení odpovídají pracovníci Úřadu s vysokoškolským vzděláním a jejich představení (vedoucí oddělení, ředitel odboru). Ředitel odboru je dále odpovědný

místopředsedovi Úřadu, resp. předsedovi Úřadu. Pravomocná rozhodnutí se zveřejňují na internetových stránkách Úřadu. Ze zveřejněného rozhodnutí lze zjistit, která úřední osoba je odpovědná za rozhodnutí. Identifikace podkladů pro rozhodnutí je uváděno v odůvodnění rozhodnutí. Dopad novely sám by měl být protikorupční, neboť její podstatou je další sjednocení postupu národních soutěžních orgánů pro hospodářskou soutěž, což napříč členskými státy ještě více omezí prostor pro odlišný, korupční postup.

Srovnání se stávající legislativou

Navrhovaná právní úprava vychází z dosavadní legislativy, jedná se jen o zapracování Směrnice do českého právního řádu tak, aby tyto orgány mohly účinněji prosazovat pravidla a zajistit řádné fungování vnitřního trhu. Návrh vychází z potřeby plnění závazků vyplývajících z členství v Evropské unii. Účelem nové právní úpravy je dosažení stavu, aby uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, nevedlo k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva Unie podle čl. 3 odst. 2 Nařízení. V takovýchto případech souběžného uplatňování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži je tedy zcela zásadní, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly stejné potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut k zajištění toho, že nebude dosaženo odlišného výsledku. Směrnice, jíž především se návrh změny zákona dotýká, je koncipována jako akt vyžadující tzv. minimální harmonizaci. V rámci národního legislativního procesu je tak nutno pouze implementovat taková ustanovení Směrnice, která ještě nejsou v současné době plně transponována do platného českého právního řádu.

Závěr CIA

Vyhodnocením poznatků podle metodiky CIA bylo zjištěno, že navrhovaná novela nepřinese navýšení korupčních rizik. Vzhledem k důsledně uplatňovaným rozhodovacím a kontrolním postupům na Úradě, nezávislosti a nestrannosti justice a kritériím a limitům upraveným v zákoně lze předpokládat, že dojde k minimalizaci potenciálních korupčních rizik. Navrhovaná právní úprava není spojena s vyššími korupčními riziky, než kterým čelí orgány pro hospodářskou soutěž, jejich zaměstnanci a subjekty spolupracující s těmito orgány obecně, zejména u zájmových nebo politických kauz. Korupční riziko pro ně není nové, je přítomno i při účinnosti stávající právní úpravy.

10. Zhodnocení dopadů na bezpečnost nebo obranu státu

Navrhovaná právní úprava neobsahuje žádné ustanovení, které by mělo dopad na bezpečnost nebo obranu státu.

11. Zhodnocení návrhu s ohledem na Zásady digitálně přívětivé legislativy

Na základě usnesení vlády České republiky ze dne 9. prosince 2019 č. 870 k Plánu legislativních prací vlády na rok 2020 byla u platného znění zákona vyhodnocena míra shody se Zásadami digitálně přívětivé legislativy a bylo shledáno, že zákon již nyní těmto zásadám

vyhovuje. Zákon např. výslovně počítá s elektronickým (digitálním) oznamováním zahájení řízení o povolení spojení (§ 16 odst. 1, 16a odst. 2). Není-li zákonem stanoveno jinak, postupuje se v řízení u Úřadu podle správního řádu, s výjimkou ustanovení o řešení rozporů mezi správním orgánem, který vede řízení, a správními orgány, které jsou dotčenými orgány, týkajících se řešení otázky, která je předmětem rozhodování, ustanovení o zákazu změny napadeného rozhodnutí v neprospěch odvolatele, ustanovení o lhůtách pro vydání rozhodnutí, dále z ustanovení o zvláštnostech řízení o rozkladu, ustanovení o složení rozkladové komise a o možném způsobu ukončení řízení o rozkladu a dále ustanovení o účastnících řízení a ustanovení o postupu při pochybnostech, zda je někdo účastníkem řízení; ustanovení správního řádu o účastnících řízení podle zvláštního zákona se však použijí. Soulad zákona se Zásadami digitálně přívětivé legislativy tak do značné míry závisí na souladu správního řádu s těmito zásadami.

Návrh změn zákona tyto zásady nadále respektuje, a to podle evropského i národního principu digitálně přívětivé legislativy. V oblasti hospodářské soutěže na evropské úrovni funguje Mezinárodní síť pro hospodářskou soutěž, která pracuje ve značné míře v digitálním prostoru. Nově kodifikovaná mezinárodní spolupráce mezi soutěžními orgány členských států Evropské unie je se zásadami digitálně přívětivé legislativy v souladu, i zde se používá správního nebo daňového řádu. Také ostatní navrhované změny zákona nijak nevybočují a v podstatě se ani přímo nedotýkají otázky digitální přívětivosti, takže jejich dopad je v tomto smyslu neutrální.

II. ZVLÁŠTNÍ ČÁST

Změna zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů:

K článku I

Bod 1 (§ 1 odst. 2)

Na základě požadavku článku 34 odst. 1 Směrnice byla doplněna skutečnost, že zákon zapracovává příslušný předpis Evropské unie.

Bod 2, 3, 5, 23 a 24 (§ 2 odst. 3, § 3 odst. 1, § 7 odst. 3 a § 21b)

V novém odstavci 3 je obsažena definice institutu sdělení výhrad, která byla dosud neorganicky roztržena v § 7 odst. 3 a § 21b, kde se odstraňuje. Definice se zavádí s ohledem na potřeby praxe. Konkrétně sdělení výhrad zahrnuje popis skutku včetně hlavních důkazů, právní kvalifikaci skutku a výši pokuty, kterou hodlá Úřad uložit. Popis skutku zahrnuje popis skutkového děje, místo a čas spáchání, subjekty apod. Vymezení skutku má význam především pro dodržení zásady *ne bis in idem*. Při zahájení správního řízení disponuje Úřad zpravidla pouze dílčími poznatky o možném porušení zákona, ve sdělení výhrad však již po provedeném dokazování formuluje přesné obvinění ze spáchání přestupku. V případě, že by byl zjištěn další skutek, je třeba o něm zahájit nové řízení (což však nevylučuje, aby bylo nakonec vedeno společné řízení, pokud zjištěný skutek byl spáchán před zahájením řízení, viz § 88 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich). Vzhledem k použití legislativní zkratky v § 2 se v § 3 zkratka vymazává.

Bod 4 a 6 (§ 7 odst. 2 a 4, § 11 odst. 3 a 5)

Tato změna souvisí se zavedením možnosti orgánů veřejné správy navrhopat závazky, znění jednotlivých ustanovení se uvádí do souladu s navrhovaným zněním § 19a.

Bod 7 (§ 13)

Za účelem vedení správního řízení o povolení spojení soutěžitelů se upřesňuje obratové kritérium, ze kterého se vychází při spojování soutěžitelů, a to tak, že se doplňuje slovo „ukončené“ k sousloví „účetní období“. Doplnění upřesní jednoznačnou identifikaci účetního období, které je podkladem pro rozhodnutí Úřadu o povolení spojení soutěžitelů.

Bod 8 (k § 19a odst. 4 až 6)

Institut závazků učiněných účastníky řízení ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže je již zaveden ve stávající platné právní úpravě. Možnost navrhnout závazky mají dosud pouze soutěžitelé, kteří naruší hospodářskou soutěž, nikoliv orgány veřejné správy. Cílem tohoto ustanovení je umožnit zrychlení správního řízení o narušení hospodářské soutěže orgánem veřejné správy, snížit náklady na vedení správního řízení, aniž by byla narušena podstata ochrany hospodářské soutěže, tedy ochrana soutěžního prostředí.

Tato úprava zároveň vylučuje, aby institut závazků byl užit v případech, kdy činnost orgánu veřejné správy měla za následek podstatné narušení hospodářské soutěže. Při neplnění závazků orgány veřejné správy bude moci Úřad, stejně jako u závazků navrhovanými soutěžiteli, znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí ve věci.

Předkladatel se nad rámec novely zabýval výkladem „jiného úkonu podle správního řádu“ uvedeném § 19a odst. 2 písm. a).

Opatření obecné povahy, které je vydáváno podle § 171 a násl. správního řádu lze podřadit pod pojem „jiný úkon“. Jelikož opatření obecné povahy jsou vydávána podle správního řádu a jsou úkonem, jsou již nyní tedy z dozorové činnosti Úřadu vyloučena. Cílem dozoru Úřadu nad činností orgánů veřejné správy z pohledu ochrany hospodářské soutěže je přezkoumávat takové činnosti, proti kterým se není možné bránit jiným způsobem, např. správní žalobou, jako je tomu právě u opatření obecné povahy. Bylo i úmyslem zákonodárce opatření obecné povahy do „jiných úkonů“ podle správního řádu zahrnout. Prvotní návrh znění předmětného ustanovení zněl „přezkoumatelná v řízení o řádném opravném prostředku“. Na základě připomínek však byl text změněn na současné znění.

Nadto Ústavní soud uvedl v nálezu ze dne 19. 11. 2008, sp. zn. Pl. ÚS 14/07, ustanovení § 171 správního řádu charakterizuje v tomto smyslu opatření obecné povahy jednak materiálními znaky, a to negativním vymezením jako *závazný úkon správního orgánu, který není právním předpisem ani rozhodnutím. Zároveň ale stanovuje správním orgánům v případech, kdy jim zvláštní zákon ukládá vydat závazné opatření obecné povahy, postupovat podle části šesté zákona, jež upravuje řízení o návrhu opatření obecné povahy a jeho přezkum (formální znak)*. Opatření obecné povahy jsou tak úkonem, při jehož vydání se postupuje podle správního řádu.

Bod 9 až 12 (§ 20 odst. 1)

Do ustanovení se doplňuje nadpis z důvodu snadnější orientace v zákoně. V souladu s článkem 4 Směrnice se v nově vkládané úvodní větě prvního odstavce výslovně deklaruje nezávislost Úřadu a podřízenost jeho činnosti výlučně zákonům a jiným právním předpisům.

Nezávislý postup (a nestrannost) správních orgánů a jejich zaměstnanců (úředníků) vyplývá primárně ze základních zásad jejich působnosti v oblasti veřejné správy (viz § 2, § 4 a § 7 správního řádu).

Speciálně pro Úřad základní parametry jeho postavení vyplývají z § 1 zákona č. 273/1996 Sb. ve spojení s § 20 a § 20a zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Nestrannost státních zaměstnanců je obecně kodifikována v § 77 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě (dále jen „služební zákon“), nezávislost státních zaměstnanců je obecně kodifikována v § 84-85 služebního zákona. Dále je nezávislost podpořena speciální zákonnou povinností mlčenlivosti výslovně uvedenou v § 24 zákona o ochraně hospodářské soutěže.

V případě představených (veřejných funkcionářů) je další zákonný rámec nastaven v zákoně č. 159/2006 Sb., o střetu zájmů (např. § 1 a § 3 zákona). Obdobně upravuje případný střet zájmů u osob v pracovněprávním (či obdobném) poměru i § 303 a § 310 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.

Zákaz konkurence na obecné úrovni upravuje § 17 a § 83 služebního zákona ve spojení s § 24 zákona o ochraně hospodářské soutěže. Případný střet zájmů bývalých zaměstnanců a osob přijímajících rozhodnutí v souladu s obecnými požadavky Směrnice upravují vnitřní předpisy Úřadu (Etický kodex).

Povinnost Úřadu zveřejňovat svá pravomocná rozhodnutí je podřazena pod samostatné ustanovení (písm. d). Zveřejňování rozhodnutí orgánů pro hospodářskou soutěž v souladu s platnými unijními či vnitrostátními právními předpisy se považuje za standardní.

Bod 13, 15, 17 až 19, 34 (§ 20 odst. 5, § 20a odst. 3 a 4, § 21h odst. 4)

Sjednocení roztržitého pojmosloví na „soutěžní orgán“.

Bod 14 (§ 20 odst. 6)

V tomto ustanovení je transponován požadavek Směrnice (čl. 5 odst. 4) týkající se úpravy podávání pravidelných zpráv soutěžních úřadů o své činnosti. Směrnice členské státy zavazuje, aby ze strany vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž zajistily podávání pravidelných zpráv ze své činnosti a o svých zdrojích vládnímu nebo parlamentnímu orgánu.

Bod 16 a 20 (§ 20a)

Zrušení obsoletního ustanovení.

Bod 21 (§ 21)

Rozšiřuje se možnost Úřadu nezahajovat z moci úřední správní řízení (tzv. „prioritizaci“), i v případě možného narušení hospodářské soutěže orgány veřejné správy. Navrhovaná úprava umožní Úřadu nezabývat se takovými jednáními orgánů veřejné správy, které jsou svou podstatou protisoutěžními, ale dopady takovýchto jednání na hospodářskou soutěž jsou zanedbatelné. Úřad tak bude moci soustředit kapacity na vyšetřování protisoutěžních jednání, vedoucích k narušení soutěže na trhu, které mají celospolečenský význam, dlouhodobě negativně dopadají na množství spotřebitelů či soutěžitelů a které odčerpávají prostředky z veřejných rozpočtů.

Bod 24 až 26, 28 (§ 21c odst. 4 a 5, § 21ca odst. 1 a 3)

Zrušení odkazů na konkrétní ustanovení zákona a jejich nahrazení zákonem používanými pojmy.

Bod 27 (§ 21ca odst. 2)

Do stávajícího systému pravidel zpřístupňování informací obsažených ve spise Úřadu jako soutěžního orgánu je nově vložena výjimka. Určitou „privilegovanou“ skupinou se tak oproti ostatním orgánům veřejné moci stávají pouze orgány činné v trestním řízení.

V nově doplněném ustanovení je nastavena možnost zpřístupnit podklady a informace orgánům činným v trestním řízení ze spisu již dříve než po ukončení šetření nebo pravomocném ukončení správního řízení, a to již od okamžiku sdělení výhrad. Orgány činné

v trestním řízení se tak mohou dříve seznámit s těmito podklady a informacemi, než bylo možno v dosavadní platné úpravě. Účelem této změny je podpora šetření orgánů činných v trestním řízení týkajících se porušení pravidel hospodářské soutěže. Při zahájení správního řízení disponuje Úřad zpravidla pouze dílčími poznatky o možném porušení zákona, ve sdělení výhrad však již po provedeném dokazování formuluje přesné obvinění ze spáchání přestupku soutěžitele, kdy je již dáno reálné podezření ze spáchání trestného činu fyzické osoby.

Bod 29 (§ 21d)

V souvislosti s rozšířením subjektů majících možnost navrhnout Úřadu závazky je třeba rozšířit i ustanovení související se závazky obecně v celém zákoně.

Bod 30 (§ 21f odst. 5)

Na základě dlouhodobých poznatků ze správní praxe získaných při aplikaci daného ustanovení lze uvést, že je ve většině případů nereálné v předstihu konkrétně identifikovat veškeré prostory zamýšleného místního šetření (např. z důvodu nedávného stěhování sídla či poboček nebo nesprávného označení adresy, více budov nacházejících se poblíž sebe apod.). Obdobně není možno většinou jednoznačně identifikovat veškeré šetřené prostory, jako např. služební automobily. Z regulatorního pohledu je vhodnější odstranit takový požadavek na zákonné úrovni. Dochází ke sjednocení s praxí Komise; šetřený subjekt není změnou nijak negativně dotčen, neboť i nadále půjde výhradně o jeho obchodní prostory.

Bod 31 až 33 (§ 21f odst. 8 a 9, § 21g)

Jde o transpozici Směrnice (čl. 6 odst. 2) a přináší jednoznačnou úpravu této problematiky, bez možností odlišných výkladů, což přispívá ke zvýšení právní jistoty a k posílení právního postavení Úřadu.

Bod 35 až 42, 55 (§ 22, § 22a a § 23)

Navrhovaná změna uvádí do souladu povinnosti obsažené v zákoně se skutkovými stavy jednotlivých přestupků a subjektů, které je mohou spáchat.

V § 21f odst. 3 je stanovena povinnost šetřených subjektů poskytnout při šetření nezbytnou součinnost a strpět dané šetření. Ve znění dosud účinném je možné pokutovat za přestupek porušení povinnosti poskytnout součinnost při šetření na místě. Toto ustanovení však ukládá soutěžitelům povinnost nejen poskytnout nezbytnou součinnost, ale i šetření na místě strpět, což nová úprava reflektuje. Změna se promítá i do ustanovení o promlčecí době.

Povinnosti zakotvené v § 21f odst. 3 je však třeba důsledně odlišit od odstavce 4, který stanoví povinnost strpět šetření každému, v jehož objektu se nachází obchodní prostor. Dosavadní úprava umožňovala za porušení této povinnosti pokutovat fyzickou, fyzickou podnikající nebo právnickou osobu jako soutěžitele, je přitom zřejmé, že daná osoba nemusela být v postavení soutěžitele (například vlastník domu, kde se nachází sídlo soutěžitele). Podobně bylo v dosavadní úpravě umožněno pokutovat porušení povinnosti

poskytnout plné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1 taktéž jenom osobě jako soutěžiteli. Navrhovaná právní úprava umožňuje pokutovat každou fyzickou, fyzickou podnikající nebo právnickou osobu bez ohledu na její postavení jako soutěžitele.

Při stanovování výše pokuty soutěžitelů má obrátové kritérium přednost. Úřad na svých webových stránkách zveřejňuje metodiku pro ukládání pokut, kde je podrobně rozepsán postup při stanovení výše pokuty.

Cílem Směrnice je posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla hospodářské soutěže a bylo zajištěno řádné fungování trhu. K tomu je třeba disponovat účinnými nástroji. Proto není vhodné stanovit pokuty právnickým osobám pouze obrátovým kritériem, neboť jsou některé právnické osoby a soutěžitelé, kteří nevytvářejí v rámci své činnosti obrát, případně vytvářejí obrát zcela zanedbatelný (např. nepodnikající právnické osoby, různé profesní komory, asociace soutěžitelů apod.). V takovém případě by pokuta neměla kýžený efekt a cíle směrnice by nebyly naplněny. Proto zákon sice preferuje použití obrátového kritéria, avšak umožňuje i uložení pokuty v konkrétní výši v těch případech, kdy by uložení pokuty dle obrátového kritéria nemohlo vést k účinnému prosazení pravidel hospodářské soutěže, což je v navrhovaném znění výslovně zmíněno.

Zákon dlouhodobě pracuje s pojmem „čistý obrát“ soutěžitele, kterým je třeba rozumět čistý obrát dosažený soutěžitelem, a to kdekoli na světě. Sestává z obrátů dosažených na jednotlivých trzích, není omezen na vnitrozemský trh. V zásadě se tedy jedná o celosvětový obrát ve smyslu Směrnice. Pokud by pojmem „čistý obrát“ měl být chápán pouze obrát dosažený na trhu České republiky, byl by takto označen, viz např. § 13 ZOHS.

Pokuta právnické nebo podnikající fyzické osobě jako soutěžiteli je dle metodiky při stanovení výše pokut za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže zásadně vyměřena s ohledem na dva faktory, a to hodnotu tržeb za zboží přímo či nepřímo dotčené protisoutěžním jednáním (obráť na relevantním trhu) v době jeho trvání a aktuální celkový čistý obrát soutěžitele.

Ručení za pokutu ukládanou sdružení soutěžitelů je na základě požadavku Směrnice nově upraveno tak, že jsou určeni soutěžitelé (členové sdružení), kteří ručí primárně, a soutěžitelé (členové), kteří ručí v případě nezaplacení. Návrh dále určuje, za jakých okolností člen sdružení za pokutu neručí.

Bod 43 (§22a odst. 5)

Přesouvá se ustanovení původního § 22 ba odst. 3 z důvodů sjednocení systematiky úpravy zákazu plnění veřejných zakázek.

Bod 44 až 46 (§ 22aa)

V souvislosti s možností orgánů veřejné správy navrhnout Úřadu závazky je třeba zakotvit i možnost postihovat neplnění těchto závazků. Zakotvuje se tedy nová skutková podstata přestupku pro orgány veřejné správy.

Bod 47 a 48 (§ 22b)

Vyrozumívání osoby dotčené jednáním podezřelého z přestupku, nebo v případě většího počtu domněle dotčených subjektů vydávání veřejné vyhlášky informující blíže určitý okruh potenciálně dotčených subjektů o odložení věci a o nezahájení řízení se subjektem šetření (podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich), je krajně nevhodné. Má negativní dopad na šetřeného soutěžitele spočívající v samotném zveřejnění skutečnosti, že byl ve vymezené věci (podezření na určitou protisoutěžní praxi) prošetřován, a má potenciál způsobit škodu v oblasti dobré pověsti soutěžitele, s níž může být spojena škoda ekonomická. Okruh (zejména pouze potenciálně) dotčených osob je u řady typů soutěžních deliktů téměř nemožné vymezit, natož je konkrétně identifikovat. Z těchto důvodů je výslovně tato problematika upravena. Dále vylučujeme použití § 78 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zbytek § 78 (krom v současném znění vyloučené odst. 2 věty třetí) vyloučen nebude, stále se jedná o standardní správní řízení, které se zahajuje oznámením o zahájení řízení, které obsahuje náležitosti podle § 46 odstavce 1 správního řádu. Úřad je i nadále vázán povinností vymezit předmět řízení dle SŘ a informovat účastníka řízení o jednání, které prošetřuje. S ohledem na specifickou a délku jeho vyšetřování následně Úřad povinně ve formě sdělení výhrad vždy informuje účastníka řízení o přesné skutkové i právní kvalifikaci jeho případného přestupku a ponechává mu zákonnou lhůtu se ke sdělení výhrad vyjádřit, doplnit dokazování či uvést námitky.

Bod 49 (§ 22ba)

Předmětné změny ustanovení upravujícího institut shovívavosti jsou nutným promítnutím transpozičních požadavků směrnice o posílení. V rámci této transpozice došlo ke zpřehlednění normativní úpravy tohoto ustanovení původně zahrnujícího úpravy programu shovívavosti i procesu narovnání.

Nově je tak z důvodů zvýšené přehlednosti úpravy a systematické orientace adresátů normy v tomto paragrafu ponechána pouze úprava shovívavosti. Pravidla procesu narovnání jsou pak vložena do nového samostatného paragrafu.

Nově navržený text odstavce 2 vychází z požadavků čl. 19 Směrnice a zakotvuje obecné podmínky shovívavosti.

Do nově vloženého odstavce 3 je promítnut požadavek na transpozici čl. 21 Směrnice. Jsou v něm nastaveny základní zákonné podmínky na použití systému tzv. *rezervace pořadí*. Dává možnost potenciálnímu žadateli „chránit“ pořadí jeho žádosti o shovívavost, a tak využít výhody programu shovívavosti. Musí předložit soutěžnímu orgánu alespoň základní informace vztahující se k údajnému protisoutěžnímu jednání. Normativní pravidlo reflektuje mnohaletou praxi Úřadu založenou doposud pouze na pravidlech tzv. soft law (metodice vydané a zveřejněné Úřadem na jeho stránkách), které bylo přijato po vzoru Komise v rámci evropské soutěžní sítě.

V novém odstavci 4 a 5 je pak promítnut obdobný institut tzv. *souhrnné žádosti* vyjádřený v čl. 22 Směrnice. Slouží podobně pro určitou formu rezervace žádosti o shovívavost. V tomto případě se jedná o úroveň nadnárodní při aplikaci práva EU. Musí být

tedy zároveň podána úplná žádost ve stejné věci na evropské úrovni u Komise. Rovněž v tomto případě jde o normativní zakotvení dosavadní eurokonformní praxe.

Konkrétní požadavky na poskytnuté informace či dokumenty jsou upraveny na podzákonné úrovni. Vedle toho budou zachována pravidla na úrovni výše uvedené metodiky, která konkrétněji popisují postupy při přijímání žádostí v rámci programu shovívavosti.

Bod 50 (§ 22bb)

Doplňují se nová detailnější pravidla pro vedení procesu narovnání jako specifického jednání mezi soutěžním orgánem vedoucím správním řízením a účastníkem řízení. Úřad zároveň hodlá zamezit možnému zneužívání institutu narovnání další konkretizací jeho podmínek. Úřad zde vychází z dlouhodobé rozhodovací praxe využívající tento institut (původně rovněž zakotvený pouze na základě eurokonformního soft law).

Konkrétněji jsou nastaveny především možnosti a diskrece správního orgánu aplikujícího institut narovnání. Zásadním měřítkem pro aplikaci daného institutu je z hlediska procesní ekonomie možnost dosáhnout výrazných procesních úspor předmětného správního řízení.

Nastavení detailnějších pravidel procesu narovnání včetně počátku, průběhu a ukončení procesu narovnání nebo zvýšení diskrece při ukládání výše pokuty má zdůraznit určitý „nenárokový“ charakter celého institutu a plně rozvinout jeho hlavní účel – dosažení procesních úspor v řízení, kde je dokončeno dokazování, jasně zjištěna odpovědnost jeho účastníků za přestupek a tito svoji odpovědnost za delikt přiznají.

Bod 51 až 53 (§ 22c)

Ruší se dosavadní znění odstavce 1 a nahrazuje se novým zněním, které vychází z potřeby transpozice čl. 16 Směrnice.

Je ponechána možnost uložit pořádkovou pokutu za porušení povinnosti dle § 21e odst. 2. Návazně je tato rozšířena na případy nedostavení se na předvolání a nepodrobení se šetření na místě, a to opakovaně až do splnění povinnosti. Přestože podle současného právního řádu lze uložit pořádkovou pokutu za nedostavení se na předvolání podle správního řádu, správní řád umožňuje uložit pokutu pouze do výše 50 000 Kč, což je podle Směrnice nedostačující výše.

Zakotvení nové skutkové podstaty nepodrobení se šetření na místě jako pořádkový delikt je důvodné zejména pro plynulejší chod a řízení a zajištění cíle šetření na místě. Je efektivní porušení povinností, jejichž cílem je obstarání podkladů pro vedení řízení, ustavit i jako pořádkové delikty a neponechat je pouze jako přestupky. Pokud má být účel a průběh příslušného řízení u Úřadu skutečně efektivně zajištěn, je důležité v případě obstrukcí s poskytováním vyžádaných informací v Úřadem stanovených lhůtách ponechat Úřadu možnost donucovat povinného ke splnění povinnosti – případně i opakovaně cestou ukládání pořádkové pokuty, a to rozhodnutím jako prvním úkonem v řízení o jejím uložení. Obdobně to platí i u obstrukcí při šetření na místě.

Maximální výše pořádkové pokuty je stanovena alternativně, a to až do výše konkrétní sumy, tedy 300 000 Kč nebo podle obrátového kritéria. V případě ukládání pokuty právnické nebo podnikající fyzické osobě, soutěžiteli, je upřednostněno použití obrátového kritéria, což je v navrhovaném znění výslovně zmíněno. Pokud takovýto subjekt nevytváří v rámci své činnosti žádný obrát, případně vytváří obrát zcela zanedbatelný vzhledem ke své činnosti či činnosti svých členů, bude jako maximální výše pokuty použita konkrétní suma. V případě jiných typů subjektů, je z povahy vyloučeno použití obrátového kritéria, proto se při stanovení pokuty použije zákonná výše daná konkrétní částkou, a to za každý den nesplnění povinnosti. Pro stanovení výše pořádkových pokut se stejně jako při stanovení výše pokut za přestupky užije obdobně *Postup při stanovení výše pokut ukládaných za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže* zveřejněný na webových stránkách Úřadu. Opakovaná pořádková pokuta má však stanovenou maximální výši, která se shoduje s výší pokuty, kterou je možné uložit za závažnější přestupky.

Bod 54 (§ 22d)

Vkládá se nové ustanovení umožňující ukládat donucovací pokuty, které vychází z potřeby transpozice čl. 16 Směrnice.

Nový institut vychází z koncepce exekučního prostředku ukládání donucovacích pokut ve smyslu § 129 správního řádu. Předmětné ustanovení je co se týče maximální výše donucovací pokuty *lex specialis* k § 129 správního řádu. Snahou novely je zvýšit motivaci soutěžitelů k plnění nepeněžitých povinností uložených Úřadem. Výše pokut musí být dostatečně vysoká, aby byla účinná, přiměřená a měla odrazující efekt.

Donucovací pokutu lze uložit, každému, kdo nesplní nepeněžitou povinnost vyplývající z rozhodnutí nebo z přijatých závazků. Oproti správnímu řádu, kde je maximální výše pokuty stanovena na 100 000 Kč, je výše pokuty stanovena alternativně, a to až do výše konkrétní sumy, tedy 300 000,- Kč nebo podle obrátového kritéria. V případě ukládání pokuty právnické nebo podnikající fyzické osobě, soutěžiteli, je upřednostněno použití obrátového kritéria, což je v navrhovaném znění výslovně zmíněno. Pokud takovýto subjekt nevytváří v rámci své činnosti žádný obrát, případně vytváří obrát zcela zanedbatelný vzhledem ke své činnosti či činnosti svých členů, bude jako maximální výše pokuty použita konkrétní suma. V případě jiných typů subjektů, je z povahy vyloučeno použití obrátového kritéria, proto se při stanovení pokuty použije zákonná výše daná konkrétní částkou, a to za každý den nesplnění povinnosti. Pro stanovení výše donucovacích pokut se stejně jako při stanovení výše pokut za přestupky užije obdobně *Postup při stanovení výše pokut ukládaných za porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže* zveřejněný na webových stránkách Úřadu.

Donucovací pokutu lze ukládat opakovaně, a to až do výše shodné s maximální výší opakované pořádkové pokuty a s výší pokuty, kterou je možné uložit za závažnější přestupky.

Bod 56 (Obecně k Hlavě IX)

Nově vložená hlava komplexně upravuje koncept tzv. *mezinárodní spolupráci* reflektující v celém rozsahu transpoziční požadavky kodifikované v kapitole VII. Směrnice, nová úprava přitom nejde v žádném ohledu nad rámec požadavků Směrnice. Kodifikace v této

hlavě stanovuje režim aplikace soutěžních pravidel podle čl. 101 a 102 SFEU mezi jednotlivými členskými státy v situacích, kdy soutěžní orgán jednoho státu při aplikaci evropského soutěžního práva vyžaduje přeshraniční spolupráci s dalším členským státem. Soutěžní orgán jiného členského státu je orgán určený členským státem, který je odpovědný za aplikaci soutěžních pravidel podle čl. 101 a 102 SFEU.

Pravidla vychází ze současného systému zavedeného na vertikální úrovni Nařízením č. 1/2003 a měla by být adaptována na horizontální úroveň spolupráce mezi členskými státy.

K § 24a

Odstavec 1 zakotvuje postavení Úřadu jako hlavního garanta mezinárodní spolupráce v oblasti ochrany hospodářské soutěže.

Odstavec 2 stanovuje příslušnost k vymáhání nedoplatků. Na základě současné tuzemské právní úpravy pokuty uložené Úřadem vymáhá obecný správce daně podle správního řádu, resp. na základě § 8 zákona č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky, a to konkrétně celní úřad místně příslušný podle místa pobytu nebo sídla osoby, které byla pokuta uložena.

Stanovení příslušnosti Úřadu k vymáhání pokut uložených zahraničními soutěžními orgány do mezinárodní spolupráce v oblasti hospodářské soutěže se, jelikož v současnosti pokuty nevymáhá, proto nejeví jako hospodárné ani žádoucí. Z tohoto důvodu se zachovává současný model, kdy pokuty uložené v oblasti ochrany hospodářské soutěže vymáhá celní úřad.

Zároveň se vzhledem k předpokládanému nízkému počtu takovýchto řízení stanoví místní příslušnost konkrétně na Celní úřad pro Jihomoravský kraj, kde má sídlo též Úřad, aby byla tato řízení koncentrována u jednoho celního úřadu z důvodu hospodárnosti a lepší spolupráce mezi těmito orgány. Jde o příslušnost místní, a nikoliv věcnou, a proto může tento celní úřad v případě potřeby dožádat o provedení dílčích úkonů ostatní celní úřady.

K § 24b

Výslovně se v odstavci 1 nad rámec zásady dobré správy stanoví povinnost v rámci spolupráce tuzemských orgánů v oblasti mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě v oblasti ochrany hospodářské soutěže postupovat bezodkladně.

Vzhledem k postavení orgánů Celní správy České republiky jako správce daně, kdy je na základě platné právní úpravy vzhledem k daňové mlčenlivosti nemožné předávat bez zákonného zmocnění jakékoliv údaje, které správce daně získal při správě daní *largo sensu*, se v odstavci 2 jeví jako nezbytné pro zabezpečení elementárního fungování procesu mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatků na pokutě konstituovat zákonný průlom do této povinnosti mlčenlivosti pro spolupráci orgánů Celní správy České republiky a Úřadu, resp. Úřadu a zahraničních soutěžních orgánů (viz § 55 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“)).

K § 24c

Mezinárodní spolupráce podle této hlavy probíhá v souladu s čl. 27 Směrnice zásadně na základě žádosti o mezinárodní spolupráci, která zároveň slouží jako exekuční titul při vnitrostátním vymáhání. Žádost o mezinárodní spolupráci může mít podobu žádosti o doručení písemnosti nebo žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě.

V případě, že je žádajícím státem Česká republika, vyhotovuje žádost vždy Úřad (srov. § 24a odst. 1), přičemž lze však očekávat, že vybrané údaje sestaví ve spolupráci s orgány Celní správy České republiky (§ 24b odst. 1). Poskytnutí těchto informací Úřadu nepředstavuje porušení povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu (srov. § 24b písm. b)).

Žádost nemá na základě evropského práva předepsanou formu, avšak má předepsaný obsah a současně platí, že musí být dožádanému státu předána zásadně v jeho úředním jazyce. Jejím prostřednictvím se zasílají všechny potřebné informace dožadovanému orgánu (ať již jde o tuzemský orgán, pokud je dožádán ze zahraničí, nebo zahraniční orgán, pokud je dožádán z České republiky), přičemž k žádosti by mělo být vždy přiložena v případě doručování listina, která má být doručena a v případě vymáhání zdrojové pravomocné rozhodnutí (srov. odst. 3).

V případě, kdy má žádost sloužit jako exekuční titul, musí obsahovat další předepsané náležitosti, které přesně specifikují vymáhanou pohledávku a ze kterých bude patrné, že není k mezinárodnímu vymáhání přistoupeno předčasně.

Podrobnosti o náležitostech potřebných pro identifikaci soutěžitelů a pro popis doručovaných rozhodnutí nebo jiných písemností týkajících se uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy uvedených v žádosti jsou stanoveny vyhláškou.

K žádosti se přikládá písemnost, která má být oznámena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáhán nedoplatek, přičemž se na rozdíl od žádosti tyto dokumenty musí překládat do úředního jazyka dožádaného členského státu pouze, pokud to vyžaduje právní řád tohoto členského státu (srov. § 24d). Písemnostmi je zde třeba rozumět dokumenty uvedené v čl. 25 Směrnice, tj. týkající se uplatňování článku 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie *largo sensu*, tzn. předběžné námitky vůči porušení těchto článků, rozhodnutí uplatňující tyto články, včetně rozhodnutí týkající se výkonu rozhodnutí a dále i všechna procesní usnesení a akty, přijaté v rámci řízení za účelem prosazení práva, které by měly být v souladu s vnitrostátním právem doručeny.

K § 24d

Stanoví se zvláštní ustanovení k § 16 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a k § 76 daňového řádu.

Na základě čl. 27 odst. 5 Směrnice se v odstavci 1 jako základní pravidlo stanoví, že žádost se vyhotovuje v jazyce dožádaného členského státu, avšak v souladu se Směrnicí je ponecháno na vůli orgánů žádajícího a dožádaného státu dohodnout se na jiném jazyce komunikace, pokud je pro oba orgány přijatelný.

Jestliže je na základě požadavků zahraniční právní úpravy požadován i překlad přiložené písemnosti, jak je uvedeno v odstavci 2, tak tento překlad žádající orgán zajistí.

V praxi toto znamená, že žádá-li Úřad o mezinárodní pomoc, tak je povinen zajistit překlad, je-li dožadován naopak Úřad, tak na základě výše uvedených ustanovení správního, resp. daňového řádu vyžaduje dokumenty v českém jazyce, pokud není aplikován postup podle odstavce 3.

Výslovně se v odstavci 3 stanoví možnost, aby Úřad mohl uzavřít dohodu o odchylném jazyce komunikace. Není-li však taková dohoda uzavřena, platí pro účely aplikace čl. 27 odst. 5 Směrnice, že úředním jazykem České republiky je český jazyk a že musí být do češtiny přeloženy i přiložené písemnosti a rozhodnutí. V případě mezinárodní spolupráce při doručování postačí, aby byla žádost a doručovaná písemnost v návaznosti na § 16 odst. 1 správního řádu ve slovenštině.

Fakt, že je komunikace vedena v jiném nežli českém jazyce, pak nemá žádné právní účinky, adresát se tak nemůže dovolávat toho, že vůči němu bylo postupováno v jazyce, kterému nerozuměl. Z tohoto důvodu však Úřad musí postupovat v souladu se základními zásadami činnosti správních orgánů podle správního řádu a v případě mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě i základními zásadami správy daní podle daňového řádu, zejména zásady šetření práv, a přistoupit na dohodu o použití jiného jazyka komunikace, pokud je zjevné, že tím nedojde k oslabení právní pozice osoby, které má být doručováno, nebo na které má být vymáháno.

K § 24e

Mezinárodní spolupráci není Česká republika povinna poskytnout bezpodmínečně za všech okolností, ale může ji v případech předvídaných Směrnicí a uvedených v odstavci 1 odmítnout. V takovém případě se uplatní postup podle odstavce 3.

Důvody pro odmítnutí poskytnutí mezinárodní spolupráce se musí vykládat eurokonformně v souladu s příslušnými ustanoveními Směrnice:

- K písm. a): Podle čl. 27 odst. 6 písm. a) Směrnice není dožádaný stát povinen poskytnout mezinárodní spolupráci, pokud žádost o její poskytnutí nesplňuje požadavky stanovené v čl. 27 Směrnice, tedy zejména pokud (i) není podána prostřednictvím žádosti, (ii) žádost neobsahuje všechny předepsané údaje, (iii) k žádosti není přiložena kopie písemnosti nebo rozhodnutí nebo (iv) žádost nebo přiložená kopie písemnosti či rozhodnutí nejsou v předepsaném jazyce.
- K písm. b): Podle čl. 27 odst. 6 písm. a) Směrnice ve spojení s čl. 26 Směrnice lze podat žádost o poskytnutí mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě pouze tehdy, pokud (i) orgán žádajícího členského státu vynaložil přiměřené úsilí ke zjištění majetku povinného na svém území, pokud je povinný usazen v tomto členském státě, (ii) tento majetek nepostačoval na uspokojení exekuce v tomto členském státě, a (iii) rozhodnutí, na základě kterého má být provedeno vymáhání je konečné.
- K písm. c): Podle čl. 27 odst. 6 písm. b) Směrnice není dožádaný stát povinen poskytnout mezinárodní spolupráci, pokud by vyřízení žádosti mohlo být zjevně v rozporu s veřejným pořádkem v dožádaném členském státě. V případě České republiky se obdobné ustanovení zpravidla transponuje tak, že zahrnuje jak veřejný

pořádek v úzkém smyslu, tak i bezpečnost České republiky, jejíž ohrožení by bylo také v rozporu s veřejným pořádkem (srov. např. § 21 zákona č. 164/2013 Sb., o mezinárodní spolupráci při správě daní a o změně dalších souvisejících zákonů, a § 11 odst. 3 písm. b) zákona č. 471/2011 Sb., o mezinárodní pomoci při vymáhání některých finančních pohledávek).

- K písm. d): Podle článku 25 je pro doručování písemností adresátovi jako základní hypotéza stanoveno, že se musí jednat o dokumenty, které se týkají uplatňování článku 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie largo sensu tj. včetně předběžných námitek vůči porušení těchto článků, rozhodnutí uplatňující tyto články a to i rozhodnutí týkající se výkonu rozhodnutí a dále i všechna procesní usnesení, která se musí doručovat podle práva žádajícího členského státu. Jeví se proto jako legitimní podmínka vyhovění žádosti o doručení naplnění této materiální podmínky.

Odstavec 2 se zabývá stavem, kdy orgánem zabezpečujícím mezinárodní spolupráci je Úřad, a tem je také tím, kdo prima facie odmítá poskytnutí mezinárodní spolupráce. Okolnosti vedoucí k možnému odmítnutí poskytnutí mezinárodní spolupráce však může zjistit i jiný orgán veřejné moci, ať již jde o mezinárodní spolupráci při doručování, nebo o mezinárodní spolupráci při vymáhání nedoplatku na pokutě.

Tento orgán veřejné moci však nemá oprávnění sám o sobě odmítnout poskytnutí mezinárodní spolupráce, ale namísto toho toto se musí obrátit s podnětem na Úřad, který s konečnou platností posoudí, zda na základě tohoto podnětu poskytnutí mezinárodní spolupráce odmítne nebo ne. V souvislosti s tím může Úřad vstoupit do jednání se orgánem ze žádajícího členského státu a případně od něj poptat další doplňující informace (srov. odst. 3).

Do doby, než Úřad oznámí orgánu veřejné moci, který podal podnět, že poskytnutí mezinárodní spolupráce neodmítne, tento orgán pozastaví provádění veškerých úkonů v rámci mezinárodní spolupráce tak, aby byla šetřena práva dotčených osob pro případ, že by nakonec k odmítnutí mezinárodní spolupráce došlo.

Odstavec 1 představuje možnost, avšak nikoliv povinnost odmítnout poskytnutí mezinárodní spolupráce. Odstavec 1 reflektuje možnost Směrnice požádat o doplňující informace pro konečné rozhodnutí, zda poskytnutí mezinárodní spolupráce odmítnout nebo nikoliv, které jej mohou vést k tomu, že poskytnutí mezinárodní spolupráce neodmítne.

Odstavec 4 transponuje čl. 27 odst. 6 Směrnice, podle kterého musí v případě odmítnutí mezinárodní spolupráce tuto skutečnost Úřad sdělit soutěžnímu orgánu žádajícího státu. V návaznosti na čl. 27 odst. 6 písm. b) Směrnice navíc musí být Úřad schopen prokázat, že by poskytnutí mezinárodní spolupráce mohlo zjevně ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky, a tedy se navrhuje, aby tuto skutečnost tomuto orgánu prokázal, avšak pouze takovým způsobem, aby samotným tímto sdělením nedošlo k tomuto ohrožení.

K § 24f

Na základě článku 28 Směrnice se zakotvuje pravidlo, které stanoví, že se posouzení zákonnosti písemnosti, která má být doručena nebo rozhodnutí, na jehož základě má být nedoplatek na pokutě vymáhán, je plně v působnosti státu, který jej vydal. Zároveň

se zakotvuje pravidlo, že samotný proces doručování anebo vymáhání je posuzován podle pravidel státu, v němž probíhá. Z podstaty věci by opačné uchopení těchto pravidel vedlo k mnoha kolizím, jako je například vyřešení otázky, podle jakého práva by tuzemský orgán posuzoval zahraniční rozhodnutí, zda může toto právo na uspokojivé úrovni aplikovat apod. Takto se předchází všem kolizím a to nejen na úrovni správních orgánů, ale i na úrovni soudní.

V případě, kdy český orgán veřejné moci na základě žádosti zaslané zahraničním soutěžním orgánem doručuje cizí písemnost nebo vykonává cizí rozhodnutí, jsou jeho kroky bez dalšího přezkoumatelné v České republice podle odpovídajících správních procesních předpisů (správní řád pro doručování a daňový řád pro vymáhání nedoplatku na pokutě) a před českými správními soudy. Tato skutečnost se výslovně neupravuje v zákoně, protože platí sama o sobě.

K § 24g

Z legislativně technických důvodů se zavádí legální definice pojmu „nedoplatek na pokutě“ omezující předmět mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě na vymezený soubor nedoplatků.

Mezinárodní spolupráci tak nelze provést ve vztahu k jiným pohledávkám a nelze ji samostatně provést ani ve vztahu k exekucím nákladům vzniklých při vymáhání nedoplatků na pokutě.

K § 24h

Udílí se pravomoc Úřadu žádat o doručení dokumentů (rozhodnutí nebo jiných písemností), které se týkají uplatňování článku 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie *largo sensu* tj. včetně předběžných námitek vůči porušení těchto článků, rozhodnutí uplatňující tyto články a to i rozhodnutí týkající se výkonu rozhodnutí a dále i všechna procesní usnesení. Na takto doručené dokumenty se hledí stejně jako na dokumenty doručené Úřadem v tuzemsku.

K § 24i

Na základě článku 25 Směrnice v případě obdržení žádosti Úřad doručuje zaslané rozhodnutí jako by bylo rozhodnutím Úřadu podle norem tuzemského právního řádu, tj. na základě správního řádu.

K § 24j

Na základě čl. 27 odst. 7 se stanoví pravomoc Úřadu vyžadovat uhrazení nákladů dožádaných členských států a zároveň žádat náklady vynaložené Úřadem na doručení jejich písemností.

K § 24k

Udílí se pravomoc Úřadu žádat o vymožení nedoplatku na pokutě při uplatňování článku 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie.

K § 24l

S ohledem na to, že předmětem mezinárodního vymáhání je pokuta, jejíž účel není primárně fiskální, neměly by v případě vymožení nedoplatku v cizině jít případné záporné kurzové rozdíly k tíži dlužníka. Obdobně by ale naopak kladné kurzové rozdíly neměly jít k jeho dobru. Stejně tak by nemělo jít k tíži dlužníka to, že vymoženou částku zahraniční orgán použije až se zpožděním. V případě nedoplatku na pokutě sice nevzniká úrok z prodlení (jde o peněžitě plnění spravované v dělené správě), ale přesto je žádoucí omezit dobu, po kterou má tato osoba evidován nedoplatek.

Z těchto důvodů se v odstavci 1 stanoví, že se na osobním daňovém účtu, na kterém se eviduje zaplacení pokuty, v případě mezinárodního vymáhání eviduje již vymožení částky v cizině. Protože se evidence daní vede v českých korunách, přepočte se pro účely vystavení platebního dokladu tato částka v cizí měně směnným kurzem platným v den, který je uveden v žádosti, tedy ke dni právní moci rozhodnutí o uložení pokuty. Tímto postupem budou vyloučeny dopady kurzových rozdílů na dlužníka.

Z důvodů uvedených výše a pro zvýšení právní jistoty se výslovně v odstavci 2 stanoví, že částka skutečně připsaná na účet správce placení nedoplatku na pokutě není pro evidenci daní rozhodná, ať již je nižší nebo vyšší, než částka evidovaná podle odstavce 1. Současně se pro zvýšení právní jistoty stanoví, že případný kladný rozdíl je příjmem státního rozpočtu a nikoliv dlužníka. Stejně tak jde záporný kurzový rozdíl k tíži státního rozpočtu, což vyplývá implicitně z odstavce 1.

K § 24m

Odstavec 1 reflektuje čl. 27 odst. 8 směrnice, kdy může dožádaný soutěžní orgán požadovat zaplacení exekučních nákladů po žádajícím orgánu, kterým je Úřad.

Jde o náklady skutečně vzniklé, přičemž směrnice jejich výši žádným způsobem neomezuje.

I přes zaplacení těchto nákladů Úřadem platí, že je Úřad hradí za dlužníka, a proto tyto náklady mohou být následně vymáhány podle § 182 daňového řádu po tomto dlužníkovi.

V návaznosti na § 182 odst. 2 daňového řádu se v odstavci 2 stanoví, že mezi exekuční náklady spadají i náklady uhrazené Úřadem podle odstavce 1 do zahraničí.

Směrnice stanoví, že se hradí pouze skutečně vynaložené náklady soutěžního orgánu dožádaného členského státu. V oblasti vymáhání je však běžné, že jsou exekuční náklady vyčísleny paušálně (srov. např. § 183 daňového řádu). Z tohoto důvodu se v odstavci 3 stanoví, že zahraničnímu soutěžnímu orgánu lze uhradit exekuční náklady v paušální výši, pokud je tento orgán připraven stejným způsobem uhrazovat paušální náklady uplatněné českou stranou podle § 24q. Pokud by zahraniční orgán nebyl ochoten v obdobných případech hradit paušální exekuční náklady a požadoval by doložení každého jednoho dílčího výdaje, který má hradit, pak by s ohledem na zásadu hospodárnosti nebylo účelné v případě takového orgánu hradit jím vyčíslené paušální náklady a nezbývalo by, než také reciprocně požadovat prokázání každého jednotlivého výdaje, který by tento orgán požadoval nahradit.

K § 24n

Vymáhání nedoplatku na pokutě z jiného členského státu v tuzemsku by bylo z procesního hlediska bez explicitní úpravy zůstalo neupraveno, což není žádoucím stavem. Tento stav je zapříčiněn tím, že ukladatelem vymáhaného sankčního plnění je zahraniční orgán veřejné moci, který nelze z povahy věci považovat za správní orgán podle § 1 odst. 1 správního řádu, tudíž nelze dovodit aplikaci ustanovení § 103 a násl. téhož zákona. Zároveň se nejedná ani o státní orgán, tudíž se v případě zahraničního ukladatele pokuty nemůže aplikovat § 10 daňového řádu, který by jej dosadil do pozice orgánu veřejné moci a umožnil aplikaci § 161 daňového řádu, tj. výkon dělené správy.

Z výše uvedených důvodů, aby nevznikla mezera v právu, se stanoví jednoznačně, že procesní předpis, jímž se bude správce placení nedoplatku řídit při vymáhání nedoplatku na pokutě, je daňový řád a že se jedná konkrétně o výkon dělené správy, čímž se toto ustanovení stává zvláštním ustanovením k § 161 daňového řádu. Tímto se dostane zahraniční nedoplatek na pokutě z procesního hlediska do stejného právního postavení jako tuzemský nedoplatek na pokutě, což odpovídá čl. 27 odst. 1 Směrnice. Zároveň se touto úpravou vylučují instituty úroku z prodlení, úroku z posečkané částka a úroku z neoprávněného jednání správce daně podle daňového řádu, jak je tomu v případě dělené správy.

Kromě faktu, že je zabezpečena procesní rovnost subjektů, kteří se dopustili totožného protiprávního jednání, se pak naplňuje vyloučením úroku z neoprávněného jednání správce daně též čl. 28 odst. 1 písm. a) Směrnice, jelikož tento úrok je de facto paušální úhradou za nesprávné stanovení daně. Případné vyplacení tohoto úroku by tak bylo samo o sobě posouzením správnosti a zákonnosti aktu vymáhaného rozhodnutí.

V návaznosti na čl. 26 odst. 4 směrnice se promlčecí lhůty pro vymáhání nedoplatku na pokutě řídí právem žádajícího státu.

Z tohoto důvodu se neuplatní úprava obsažená v § 160 daňového řádu, ale otázky počátku, běhu (tedy stavění, přerušování a prodloužení) a délky lhůty pro placení daně se řídí plně právním řádem žádajícího členského státu. Tuzemský orgán je o těchto lhůtách poučen v žádosti.

K § 24o

Stanoví se zvláštní ustanovení k § 171 odst. 1 daňového řádu. Pro účely vymáhání bude za předpokladu neodmítnutí mezinárodní spolupráce podle § 24e tohoto zákona dostačující pouze žádost, která bude správcí placení nedoplatku na základě § 24a tohoto zákona předána Úřadem. Tímto se implementuje požadavek čl. 27 odst. 4 Směrnice.

K § 24p

Vzhledem k odůvodněnému předpokladu, že bude o mezinárodní spolupráci při vymáhání nedoplatku na pokutě žádáno téměř výlučně v zahraniční měně, a zároveň

při požadavku čl. 28 odst. 8 poslední dva pododstavce, se stanoví pro účely tuzemského vymáhání fixní kurz navázaný na den nabytí právní moci vymáhaného rozhodnutí, což je datum, které by mělo být obligatorně uvedeno v žádosti a bez něhož by tedy nemělo být možné vymáhat nedoplatek na pokutě.

K § 24q

Pro případy, kdy samotný výtěžek z exekuce nebude pokrývat veškeré náklady daňové exekuce vedené příslušným celním úřadem, je Úřad oprávněn, v návaznosti na čl. 27 odst. 8 směrnice, tyto náklady požadovat po soutěžním orgánu žádajícího členského státu. Takto získané náklady se zapraví na náklady vedené na osobním pokutovém účtu povinného.

K § 25

Stanoví se ustanovení speciální k § 6 odst. 1 písm. q) rozpočtových pravidel, dává správci nedoplatku na pokutě povinnost vymožený nedoplatek na pokutě převést na účet uvedený soutěžním orgánem žádajícího členského státu namísto toho, aby se jednalo o příjem státního rozpočtu.

Bod 57 a 58 (§ 26)

Zmocňovací ustanovení jsou nově doplněna o odstavce 3. Společně s § 22ba odst. 7 a § 24c odst. 2 nastavují normativní rámec pro vydání prováděcích podzákonných obecných právních předpisů, reflektujících nová práva a povinnosti normovaná v zákoně.

Jejich obsahem mají být konkrétně vyjmenované náležitosti jednotlivých žádostí v rámci programu shovívavosti i žádostí v rámci systému mezinárodní spolupráce, jejichž právní základ byl kodifikován v rámci tohoto zákona.

K článku II (Přechodná ustanovení)

S ohledem na zachování právní jistoty se upravuje, že řízení, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

K článku III (Účinnost)

Návrh směřuje k zajištění slučitelnosti s předpisy Evropské unie. Cílem je implementace Směrnice, u níž uplyne implementační lhůta dne 4. února 2021. V souladu s § 3 odst. 3 a 4 zákona č. 309/1999 Sb., o Sbírce zákonů a o Sbírce mezinárodních smluv, je nabytí účinnosti zákona navrhováno v závislosti na přesně neznámém datu ukončení legislativního procesu na patnáctý den následující po dni vyhlášení.

Existuje zde naléhavý obecný zájem spočívající v nutnosti splnit implementační lhůtu Směrnice, která se však nekryje s daty 1. ledna nebo 1. července kalendářního roku, jak jsou nastavena podle nových publikačních pravidel českého právního řádu. Navrhnout nabytí účinnosti již k 1. lednu daného roku je s ohledem na standardní dobu trvání legislativního procesu nereálné. Posečkat s nabytím účinnosti až na 1. července není naopak vhodné z důvodu potenciálního zahájení řízení o porušení Smlouvy o EU.

V Praze dne 21. září 2020

Předseda vlády:

Ing. Andrej Babiš v.r.

Předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže:

Ing. Petr Rafaj v.r.

Hodnocení dopadů regulace (RIA)

A. Obecná část

Závěrečná zpráva o hodnocení dopadů regulace podle Obecných zásad (RIA)

SHRNUTÍ ZÁVĚREČNÉ ZPRÁVY RIA

Název návrhu zákona: Zákon, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů	
Zpracovatel / zástupce předkladatele: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže	Předpokládaný termín nabytí účinnosti: únor 2021
Implementace práva EU: Ano Termín stanovený pro implementaci: 4. 2. 2021 Jde návrh nad rámec požadavků stanovených předpisem EU?: Ano	
2. Cíl návrhu zákona	
Zpracování směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu. Návrh vychází z potřeby plnění závazků vyplývajících z členství v Evropské unii. Cílem nové právní úpravy je dosažení stavu, aby uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, nevedlo k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva Evropské Unie podle článku 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003. Některé navrhované změny s transpozicí přímo nesouvisejí a jsou odůvodněny dosavadní aplikační praxí. Jedná se zejména o problematiku narovnání a zpřístupnění informací obsažených ve správním spise.	
3. Agregované dopady návrhu zákona	
3.1 Dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty: Ne	
3.2 Dopady na mezinárodní konkurenceschopnost ČR: Ne	
3.2 Dopady na podnikatelské subjekty: Ano	

Je rozšířena a zpřesněna úprava vzájemné pomoci mezi soutěžními orgány států Evropské unie a zcela nově je upraven výkon rozhodnutí soutěžních orgánů členských států Evropské unie, kterým se ukládají pokuty nebo penále na území České republiky, což povede ke zvýšení efektivity regulace soutěžního jednání v rámci celé Evropské unie. Dojde ke zlepšení řádného fungování vnitřního trhu. Doplnění právní úpravy na české národní úrovni a její sjednocení na základní úrovni členských států může přispět ke zkultivování ekonomického prostředí na trhu. Cílem návrhu je umožnit účinněji vymáhat pravidla Evropské unie v oblasti hospodářské soutěže. Mělo by být zajištěno, aby příslušné orgány měly k dispozici všechny nezbytné nástroje, aby všechny vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž byly schopny přijímat rozhodnutí zcela nezávisle, měly dostatečné množství lidských, finančních i technických zdrojů a měly k dispozici účinné nástroje k zastavení protiprávního jednání i k ukládání sankcí za porušování příslušných předpisů. Sankce by přitom měly reflektovat závažnost a dobu trvání protiprávního jednání. Nepředpokládá se však, že by změny vyvolaly náklady na straně podnikatelů, naopak jejich výsledkem bude zajištění férové hospodářské soutěže a lepší vymahatelnost ze strany příslušných orgánů, což zajistí pozitivní dopad na podnikatelské prostředí v České republice.

3.3 Dopady na podnikatelské prostředí: Ano

Dopady budou na podnikatele neutrální, v případě zlepšení soutěžního prostředí v důsledku nové právní úpravy mohou být pro podnikatele mírně pozitivní.

3.4 Dopady na územní samosprávné celky (obce, kraje): Ne

3.5 Sociální dopady: Ne

3.6 Dopady na spotřebitele: Ano

Návrh zákona má pozitivní dopad na všechny skupiny obyvatel, neboť zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a lepší vymahatelnost ze strany příslušných orgánů je ve veřejném zájmu.

V tomto případě se jedná zejména o plánovanou legislativní úpravu vzájemných vztahů mezi soutěžními orgány jiných členských států, resp. zpřesnění pravomocí soutěžního národního orgánu, tudíž nelze identifikovat konkrétní navrhovaná ustanovení dotýkající se přímo práv či povinností spotřebitelů.

3.7 Dopady na životní prostředí: Ne

3.8 Dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a ve vztahu k rovnosti žen a mužů: Ne

3.9 Dopady na výkon státní statistické služby: Ne

3.10 Korupční rizika: Ne

3.11 Dopady na bezpečnost nebo obranu státu: Ne

1. Důvod předložení a cíle

1.1 Název

Zákon, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

1.2 Definice problému

V platných právních předpisech není v současné době plně provedena transpozice směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu (dále jen „Směrnice“).

Většina požadavků této směrnice je již dnes na naší národní úrovni upravena. Výjimku tvoří úprava vnitrounijní spolupráce mezi národními (vnitrostátními) orgány pro hospodářskou soutěž, včetně otázky vymáhání cizích rozhodnutí s evropským rozměrem na našem území, která musí být právně zakotvena zcela nově.

Dále je třeba upřesnit úpravu pořádkových pokut, programů shovívavosti a úpravu nezávislosti vnitrostátního soutěžního orgánu. Transpozice směrnice do národního právního řádu je povinností České republiky jako členského státu Evropské unie (dále též jako „EU“). Neprovedení implementace evropské právní úpravy by tak vedlo k zahájení řízení o porušení Smlouvy o fungování Evropské unie (dále také jako „Smlouva“ nebo „SFEU“) vůči České republice ze strany Evropské komise, což by mohlo vést až k uložení finančních sankcí. Vůdčím principem navrhované právní úpravy je tedy nutnost zapracování Směrnice do národní úpravy.

Účelem nové právní úpravy je zejména dosažení stavu, aby uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, nevedlo k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva EU podle článku 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003. V takovýchto případech souběžného uplatňování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži je zásadní, aby orgány ochrany hospodářské soutěže měly stejné potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut k zajištění toho, že nebude dosaženo odlišného výsledku.

Dalším záměrem navrhované úpravy je pak zefektivnění rozhodovací činnosti a úspora procesních nákladů Úřadu při výkonu dozoru nad funkčním soutěžním prostředím. Zvýšení vymahatelnosti soutěžních pravidel v oblasti trestního práva ze strany orgánů činných v trestním řízení je také cílem plánovaných změn. Ve zrovnoprávnění postavení orgánů veřejné správy při možnosti navrhnout závazky v případě narušení hospodářské soutěže rovněž spočívá úmysl předloženého návrhu změn regulace.

1.3 Popis existujícího právního stavu v dané oblasti

Oblast ochrany hospodářské soutěže je v českém právním řádu především upravena zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“) a zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění pozdějších předpisů.

V rámci práva Evropské unie je oblast hospodářské soutěže upravena zejména Smlouvou (především v hlavě VII., která obsahuje společná pravidla pro hospodářskou soutěž, daně a sblížování právních předpisů) a přímo použitelnými právními předpisy. Veřejné prosazování článků 101 a 102 SFEU zajišťují podle nařízení Rady (ES) č. 1/2003¹ vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž členských států souběžně s Komisí. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž a Komise společně tvoří síť orgánů veřejné moci, které v úzké spolupráci uplatňují pravidla Unie v oblasti hospodářské soutěže.

Ustanovení článku 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003 ukládá vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž a vnitrostátním soudům povinnost použít články 101 a 102 SFEU na dohody, rozhodnutí sdružení podniků, jednání ve vzájemné shodě nebo zneužití dominantního postavení, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy. Souběžně s články 101 a 102 SFEU uplatňuje Česká republika i vnitrostátní právní předpisy o hospodářské soutěži.

Soutěžní pravidla Evropské unie se vztahují jak na jednání soukromých podnikatelských subjektů, tak na vládní zásahy samotných členských států. Dále je možné nalézt úpravu některých dílčích otázek i v oblasti tzv. *soft law*. Úprava je doplněna bohatou judikатурní činností Soudního dvora Evropské unie.

Navrhovaná právní úprava je genderově zcela neutrální, nemá bezprostřední, ani sekundární dopady na rovnost mužů a žen a nevede k diskriminaci jednoho z pohlaví, neboť nijak nerozlišuje, ani nezvýhodňuje, jedno z pohlaví a nestanoví pro ně odlišné podmínky. V návrhu zákona nejsou upravovány vztahy, které by se dotýkaly zákazu diskriminace ve smyslu antidiskriminačního zákona (tj. nerovného zacházení či znevýhodnění některé osoby z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru). Lze proto konstatovat, že právní úprava obsažená v návrhu zákona nemá žádné dopady ve vztahu k zákazu diskriminace a není v rozporu se zákazem diskriminace, ani nemá dopad na rovnost mužů a žen.

1.3.1 Pořádková a donucovací pokuta

V současné době je možné uložit pořádkovou nebo donucovací pokutu podle ustanovení § 22c zákona o ochraně hospodářské soutěže, a § 62 a § 129 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“). Pořádkovou pokutu je podle § 22c zákona o ochraně hospodářské

¹ Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (Úř. věst. L 1, 4. 1. 2003, s. 1).

soutěže možné uložit za nesplnění povinnosti poskytnout obchodních záznamů na výzvu až do výše 100 000 Kč nebo do 1 % čistého obrátu soutěžitele. Pořádkovou pokutu za nedostavení se na předvolání, rušení pořádku nebo neuposlechnutí pokynu úřední osoby podle § 62 správního řádu je možné uložit až do výše 50 000 Kč. Donucovací pokutu lze podle § 129 správního řádu uložit až do výše 100 000 Kč v případě, že nelze provádět exekuci nepeněžitěho plnění náhradním výkonem nebo přímým vynucením.

1.3.2 *Součinnost policie*

Možnost požádat o součinnost Policii České republiky při provádění úkonu Úřadu, konkrétně v rámci šetření na místě v obchodních prostorách soutěžitele podle § 21f nebo šetření na místě v jiných než obchodních prostorách podle § 21g zákona o ochraně hospodářské soutěže, je upravena v § 135 správního řádu, kde se uvádí: „hrozí-li, že se někdo pokusí ztížit nebo zmařit provedení úkonu správního orgánu, nebo hrozí-li nebezpečí osobám nebo majetku, může správní orgán požádat Policii České republiky o součinnost jejich příslušníků při provádění svého úkonu.“

1.3.3 *Nezávislost Úřadu*

Nezávislost Úřadu je dána jak vnitrostátními právními předpisy,² tak i předpisy Evropské unie³ a podpořil ji také Ústavní soud,⁴ neboť je vnímána jako nezbytná podmínka pro efektivní vymáhání soutěžních pravidel. Projevuje se tak, že rozhodování Úřadu je oproštěno od jakéhokoli vnějšího vlivu a je založeno na interpretaci soutěžních pravidel při použití právních a ekonomických argumentů. Nezávislost Úřadu se projevuje ve třech základních oblastech:⁵ Personální nezávislost se projevuje ve způsobu jmenování a odvolávání předsedy Úřadu a délkou jeho funkčního období. Nezávislost je navíc podpořena tím, že funkční období je šestileté a odvolat předsedu úřadu před skončením jeho funkčního období je možné jen z taxativně stanovených důvodů. Funkční nezávislost znamená, že Úřad není součástí hierarchické soustavy státní správy řízené vládou a není vládě (a ani ministerstvu či jinému správnímu úřadu) ze své činnosti odpovědný. Vláda ani jiný úřad nemůže Úřadu dávat instrukce či příkazy pro jeho činnost a rozhodování. Ekonomická nezávislost Úřadu je zabezpečena tím, že prostředky pro jeho činnost nejsou určovány jiným správním úřadem, ale má vlastní rozpočtovou kapitolu.

² Upraveno zejména zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který stanoví, že v čele Úřadu je předseda jmenovaný na návrh vlády prezidentem, přičemž s funkcí předsedy Úřadu není slučitelné členství v politické straně či v politickém hnutí. Úřad je subjektem nezávislým na vládě, svou působnost vykonává nestranně a není funkčně ani organizačně podřízen žádnému ministerstvu.

³ Například Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy v bodě 31 recitálu hovoří o provádění nezávislých procesních úkonů soutěžními orgány členských států.

⁴ Nález Ústavního soudu ze dne 30. 6. 2015, sp. zn. Pl. ÚS 21/14, zejm. bod 233.

⁵ Srov. POUPEŘOVÁ, O. *Nezávislé správní úřady* in Správní právo 04/2014, dostupné na <http://www.mvcr.cz/clanek/nezavisle-spravni-urady.aspx> a MIKULE, V.: *Nezávislé správní úřady?* In: Český stát a vzdělanost. Praha: Nakladatelství Karolinum. 2002.

1.3.4 *Závazky orgánů veřejné správy*

Institut závazků je obsažen ve stávající platné právní úpravě. Možnost navrhnout závazky mají soutěžitelé, kteří naruší hospodářskou soutěž dohodami soutěžitelů (§ 7 odst. 2), zneužitím dominantního postavení (§ 11 odst. 3) nebo spojením soutěžitelů (§ 17 odst. 4). V řízení o narušení hospodářské soutěže zneužitím dominantního postavení v letech 2014-2018 byly přijaty závazky téměř ve 34 % případů.

Pokud naruší hospodářskou soutěž orgán veřejné správy, Úřad vydá rozhodnutí podle § 19a a § 22aa zákona o ochraně hospodářské soutěže a uloží tomuto orgánu pokutu. Orgány veřejné správy na rozdíl od soutěžitelů nemohou navrhnout závazky ve prospěch obnovení hospodářské soutěže namísto rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

1.3.5 *Shovívavost*

Program shovívavosti (tzv. *leniency program*) je institutem obsaženým ve stávající platné právní úpravě. Ustanovení zakotvující upuštění od uložení pokuty a snížení pokuty bylo do části zákona upravující přestupky v oblasti hospodářské soutěže vloženo novelizací účinnou od konce roku 2012.⁶

Oba instituty upravené v rámci současného zákonného ustanovení o upuštění a snížení pokuty, tj. program shovívavosti i procedura narovnání, byly Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže uplatňovány v praxi již před jejich výslovným zakotvením na zákonné úrovni.

Počátky specifického institutu shovívavosti můžeme spatřovat v právním prostředí USA konce 70. let 20. století. Můžeme dovodit jeho základ na principech ryze amerického teoretickoprávního přístupu tzv. *ekonomické analýzy práva* k hospodářské soutěži (obdobně jako v případě konceptů trestněprávního a soukromoprávního vymáhání soutěžního práva).

Program shovívavosti bývá dlouhodobě považován za pravděpodobně nejdůležitější nástroj pro účinné odhalování a potírání kartelových dohod. Je to efektivní nástroj pro odhalování i takových deliktů, k nimž jednoznačné důkazy často chybí.

Základní vlastností kartelu bývá především jeho utajenost. Čím více utajený dokáže být, tím obtížnější je jeho odhalení, prokázání či potrestání. Zároveň v moderní elektronické době a nových technických vymoženostech je snadnější vytvářet takové utajené činnosti a udržovat je při vzájemné komunikaci.

Společnosti, respektive jednotlivci mohou orgánu odpovědnému za dohled nad hospodářskou soutěží oznamovat svou kartelovou činnost a při jejím rozkrývání s orgánem spolupracovat. Za odměnu se mohou vyhnout správnímu nebo trestnímu postihu, pokutám či případným trestům odnětí svobody, respektive mohou tvrdost těchto sankcí zmírnit, pokud splní příslušné podmínky.

⁶ Zákonem č. 360/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

Účelem institutu je primárně existující kartely destabilizovat a vytvořit tak tlak na jeho členy, aby byli nuceni nahlásit podstatné informace o takové činnosti soutěžnímu úřadu. Po odhalení existence kartelu mohou vyšetřující orgány získat dostatečné důkazy pro prokázání jeho fungování.

Typickým rysem programu shovívavosti je úspora nákladů při zjišťování podstatných skutečností, rychlost řízení, potlačení tradičních metod vyšetřování a obhajoby.

Náležitá aplikace programu shovívavosti vede k odstranění potenciálních kartelistů od zakládání kartelů či k narušení již existujících kartelů. Takový závěr však nelze jednoznačně prokázat, neboť nejsou dostupná empirická data k nezjištěným kartelům.

Další přínos programu shovívavosti souvisí s náklady na veřejnoprávní vymáhání soutěžního práva. Náklady stoupají úměrně s rozsahem práva účastníků řízení na obhajobu. Program pomáhá také v praxi překonat jurisdikční překážky v získávání svědků a důkazů umístěných v zahraničí a šetření a sankcionování zahraničních členů kartelu.

Na úrovni orgánů EU bývá program shovívavosti označován za nejdůležitější vyšetřovací instrument Evropské komise. První oznámení z roku 1996 zavádějící tento institut bylo založeno na závěrech Bílé knihy z roku 1993 o zvýšení růstu, konkurenceschopnosti a zaměstnanosti.⁷ Program shovívavosti přinesl úpravu, na jejímž základě se poskytuje podniku spolupracujícímu na rozkrytí kartelu plná imunita nebo snížení sankce, kterou by jinak bylo třeba aplikovat. V rámci zavedené spolupráce sítě evropských soutěžních úřadů (European Competition Network) na půdě Evropské Komise byl vydán tzv. *modelový leniency program*, který slouží jednotlivým členským státům a jejich soutěžním úřadům jako vzorový základ, z něhož vycházejí při tvorbě vlastních programů na národní úrovni.

V českém prostředí byl pak poprvé program shovívavosti zaveden v roce 2001. Původní formou implementujícího předpisu bylo oznámení na úrovni metodického obecně nezávazného předpisu. V roce 2007 byl český program shovívavosti inovován i na základě modifikovaného evropského modelového programu z roku 2006.⁸ Z důvodů větší efektivity se nově začal vztahovat pouze na horizontální zakázané dohody a především na dohody s vyšší typovou nebezpečností (tzv. *hard core* kartely).

Novelou zákona o ochraně hospodářské soutěže z roku 2012 byl zaveden institut shovívavosti na zákonné úrovni. Do té doby neexistoval zákonný podklad pro tuto aktivitu správního orgánu a Úřad postupoval pouze v rámci svých tehdejších obecných oprávnění podle svého správního uvážení. Nově byly legislativně definovány základní podmínky (mechanismus) uplatnění institutu. Konkrétní náležitosti žádostí a další specifikace procesu uplatňování tzv. *imunity* zůstaly na úrovni *soft law* v novelizovaném oznámení úřadu z roku 2013.⁹ Zároveň byly do něj v maximální možné míře převzaty principy z upraveného evropského modelového programu z roku 2012.

⁷ Oznámení Komise č. 96/C 207/04, publikováno v Úředním věstníku, dne 18. července 1996.

⁸ Oznámení Komise č. 2006/C 298/11, publikováno v Úředním věstníku, dne 8. prosince 2006.

⁹ Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 4. listopadu 2013 o aplikaci § 22ba odst. 1 zákona o ochraně hospodářské soutěže (program leniency).

Hlavním důvodem pro uzákonění institutu shovívavosti tkvěly v praktických aplikačních problémech. Problematickými okruhy byly zejména utajení identity žádosti o shovívavost v průběhu správního řízení, včetně jejího obsahu a identity žadatele. Dalším zásadním problémem byla propojenost s úpravou trestněprávní na hmotněprávní úrovni, kde byla upravena skutková podstata porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže.

V této souvislosti bylo zavedeno zmíněnou novelou z roku 2012 ustanovení o účinné lítosti k této skutkové podstatě. To mělo vyřešit praktické problémy aplikace shovívavosti vůči fyzickým osobám, kdy mohla být eventuálně dovozována trestní odpovědnost za trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže.

Cílem nové právní úpravy na trestněprávní úrovni bylo zásadně zesílit atraktivitu programu shovívavosti a zároveň radikálně zredukovat obavy potencionálních tzv. *whistleblowerů*. Ekonomický zájem soutěžitele na včasné žádosti o shovívavost je tak umocněn individuálním zájmem dotčených fyzických osob na zániku jejich vlastní trestní odpovědnosti, což by mělo z programu shovívavosti učinit o mnoho atraktivnější instrument ochrany právních zájmů. Podmínkou pro dotčenou fyzickou osobu musí být ale její aktivní podíl na podání žádosti a následných procedurách.

Požadavek na změnu na národní úrovni v úpravě zakotvení shovívavosti přinesla evropská Směrnice (o posílení soutěžních orgánů) přijatá na počátku roku 2019. Jedna z hlavních kapitol Směrnice (kapitola VI. nazvaná *Programy shovívavosti pro tajné kartely*) výslovně kodifikovala základní pravidla pro tzv. *leniency programy* pro oblast aplikace evropského primárního práva členskými státy, tj. při řízeních o porušení článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU (viz čl. 3 Směrnice).

Směrnice požaduje ve svém předmětu nejen úpravu národních ustanovení při aplikaci evropského práva, ale výslovně by se měla vztahovat i na situace „souběžného uplatňování“ vnitrostátních předpisů ve stejné věci (viz čl. 1 odst. 2 Směrnice). Tento výslovný požadavek zásadně ovlivňuje tedy i případnou novelizovanou úpravu stávajících ustanovení regulujících pouze aplikaci národního práva.

V rámci Směrnice byly upraveny pravidla pro obecné podmínky shovívavosti (čl. 19 Směrnice), prominutí (odpuštění) pokuty (čl. 17 Směrnice), snížení pokuty (čl. 18 Směrnice), formu prohlášení (žádosti) v rámci programu shovívavosti (čl. 20 Směrnice), rezervaci pořadí žádosti o prominutí pokuty (čl. 21 Směrnice), zjednodušené žádosti (čl. 22 Směrnice) a vztah žádostí o prominutí k sankcím ukládaným fyzickým osobám (čl. 23 Směrnice).

Dosavadní národní právní úprava je vystavena srovnání s požadavky zavedenými novou úpravou na evropské úrovni. Evropský modelový program shovívavosti, resp. pravidla pro uplatnění institutu shovívavosti, byl regulován na nelegislativní úrovni. Nyní je celá tematika povýšena na legislativní úroveň. Směrnice o posílení přináší požadavek alespoň rámcové kodifikace pravidel shovívavosti na úrovni zákona. Založila tak výslovně povinnost národních států více sjednotit pravidla programů shovívavosti.

Na základě provedených průzkumů a veřejných konzultací se dospělo na evropské úrovni ke zjištění, že mezi programy shovívavosti uplatňovanými v členských státech v současnosti existují značné rozdíly. Tyto rozdíly vedou k právní nejistotě na straně podniků porušujících

právní předpisy, pokud jde o podmínky, za nichž mohou požádat o shovívavost, jakož i k nejistotě ohledně jejich statusu ochrany podle příslušných programů shovívavosti. Mohla by být oslabena motivace potenciálních žadatelů o shovívavost a mohlo by to vést k méně účinnému prosazování hospodářské soutěže v rámci EU.

Srovnáním stávající platné národní úpravy na české úrovni oproti nové evropské úpravě byla zjištěna nutnost implementace specifických forem žádostí o shovívavost, a to žádostí o rezervaci pořadí a souhrnných (zjednodušených) žádostí. Zbytek požadované evropské úpravy je již v české národní úpravě adaptován pro případy aplikace národního práva.

1.3.6 *Narovnání*

Hlavním účelem procedury narovnání je dosáhnout zjednodušení správního řízení a souvisejících úspor jak na straně Úřadu, tak na straně dotčených soutěžitelů.

Původně byla procedura zavedená Úřadem v roce 2008 bez legislativního zakotvení chápána spíše jako nástroj vyšetřování. Jeho praktickou aplikací měl soutěžní úřad příležitost dostat se k jinak obtížně zjistitelným informacím od dotčených soutěžitelů. V praxi činily v tomto období úlevy na pokutách poskytované Úřadem ve více případech například až 50 % a v některých případech mohla úleva dosáhnout až 80 % z výše původní pokuty.

Od roku 2012 byla procedura legislativně zakotvena v rámci nového ustanovení o upuštění od uložení pokuty a snížení pokuty spolu s institutem shovívavosti. Zákonný text je doplněn na úrovni vnitřního, resp. metodického předpisu, kde jsou upraveny (obdobně jako v případě shovívavosti) konkrétní požadavky a procedury provádějící stručný zákonný rámec.¹⁰

Podstata narovnání spočívá v přiznání dotčeného soutěžitele ke spáchání správního deliktu. Správní řízení se tak zrychlí a zjednoduší. Takový ekonomický přístup přináší zásadní úsporu času i kapacit soutěžního orgánu. Motivace účastníka je také ryze ekonomická a tkví v možnosti redukce eventuální pokuty.

Dnešní stručná zákonná úprava procedury narovnání nepřipouští přílišnou diskreci ze strany správního orgánu a pověřené úřední osoby při jeho aplikaci v průběhu správního řízení. Zejména se tento problém týká výše přiznané slevy na pokutě. Zákon výslovně přiznává úlevu na pokutě ve výši 20 %, pokud se soutěžitel ke spáchání přestupku přiznal a Úřad má za to, že s ohledem na povahu a závažnost přestupku je takový postih dostatečný.

1.3.7 *Vzájemná pomoc*

Procedura tzv. *vzájemné pomoci* je soubor nových institutů zavedených Směrnicí. Celý koncept je novou právní úpravou určenou k implementaci Směrnice na národní úrovni.

Inspirace pro zavedení této koncepce do národních úprav spočívá plně v Nařízení č. 1/2003 a jeho kapitole nazvané Spolupráci upravující vzájemné vztahy při aplikaci práva EU mezi Komisí a členskými státy.

¹⁰ Oznámení Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. listopadu 2013 o aplikaci § 22ba odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže (procedura narovnání).

Směrnice požaduje zakotvit do národních řádů nové instituty, především žádost o oznámení, kdy na žádost soutěžního orgánu jiného členského státu uplatňujícího článek 101 nebo 102 Smlouvy má soutěžní orgán jiného členského státu oznamovat soutěžiteli bez zbytečného odkladu jménem cizozemského orgánu rozhodnutí, předběžné námitky, jiné procesní akty nebo další relevantní dokumenty (čl. 25 Směrnice).

Dalším kompletně novým institutem je obdobně koncipovaná žádost o výkon rozhodnutí, kterým se ukládají pokuty nebo penále (viz čl. 26 Směrnice). Opět ve vztahu horizontálním (a ne vertikálním jako v případě Komise a členského státu u Nařízení č. 1/2003).

1.3.8 *Zpřístupnění informací obsažených ve spise*

Riziko zveřejnění sebeusvědčujících materiálů mimo rámec šetření, pro jehož účely byly poskytnuty, by mohlo oslabit motivaci potenciálních žadatelů o shovívavost ke spolupráci s orgány pro hospodářskou soutěž.

Z toho důvodu je již v současné platné právní úpravě obsažena ochrana dokumentů vypracovaných a předložených pouze pro účely probíhajícího správního řízení ve věcech ochrany hospodářské soutěže nebo výkonu dozoru nad plněním povinností soutěžitelů a orgánů veřejné správy vyplývajících ze zákona o ochraně hospodářské soutěže nebo z rozhodnutí Úřadu. Taková materiálu by eventuálně mohly být využity pro různé účely mimo správní řízení, např. v civilních žalobách o náhradu škody. Z těchto důvodů je i na základě výslovných požadavků evropského práva kodifikována jejich ochrana, resp. možnost zpřístupňování takových dokumentů za průběhu správního řízení.

V současné platné právní úpravě není stanovena výjimka pro poskytování těchto citlivých materiálů orgánům činným v trestním řízení. Stávající pravidla tak nezohledňují rozdíl v postavení takových veřejných orgánů a ostatních osob.

1.4 Identifikace dotčených subjektů

Tabulka 1: Seznam dotčených subjektů

Oblast regulace	Dotčené subjekty
Pořádková a donucovací pokuta	Úřad, soutěžitelé a jejich zaměstnanci, orgány veřejné správy, fyzická nebo právnická osoba
Součinnost policie	Úřad, pracovníci Úřadu při provádění místního šetření, Policie České republiky při výkonu součinnosti na základě žádosti Úřadu, soutěžitelé a jejich zaměstnanci
Nezávislost Úřadu	Úřad, Vláda České republiky a Parlament České republiky, kterým je předkládána výroční zpráva Úřadu
Závazky orgánů veřejné správy	Úřad, orgány veřejné správy
Shovívavost	Úřad, pracovníci úřadu, soutěžitelé a jejich zaměstnanci, orgány veřejné správy, fyzická nebo právnická osoba, soutěžní orgány členských států EU, Evropská Komise

Narovnání	Úřad, pracovníci úřadu, soutěžitelé a jejich zaměstnanci, orgány veřejné správy, fyzické nebo právnické osoby
Vzájemná pomoc	Úřad, pracovníci úřadu, soutěžní orgány členských států EU, Evropská Komise, Celní úřad pro Jihomoravský kraj
Zpřístupnění informací obsažených ve spise	Úřad, pracovníci úřadu, orgány činné v trestním řízení

Tabulka 2: Seznam konzultovaných subjektů

Subjekty konzultace	Relevantnost příslušného subjektu
Policie České republiky	Orgán poskytující součinnost při úkonech Úřadu
Ministerstvo vnitra	Gestor správního řádu
Generální ředitelství cel	Orgán provádějící exekuce na peněžitá plnění podle správního řádu

1.5 Popis cílového stavu

Hlavním cílem navrhované regulace je zapracování Směrnice. Návrh vychází z potřeby plnění závazků vyplývajících z členství v Evropské unii. Účelem nové právní úpravy je dosažení stavu, aby uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž na dohody, rozhodnutí sdružení podniků nebo jednání ve vzájemné shodě, které by mohly ovlivnit obchod mezi členskými státy, nevedlo k výsledku jinému, než je výsledek, jehož by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž dosáhly na základě práva EU podle článku 3 odst. 2 nařízení (ES) č. 1/2003. V takovýchto případech souběžného uplatňování vnitrostátních a unijních právních předpisů o hospodářské soutěži je tedy zcela zásadní, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly stejné potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut k zajištění toho, že nebude dosaženo odlišného výsledku.

Dalším cílem navrhovaných změn úpravy v oblasti ochrany hospodářské soutěže je zohlednění identifikovaných problémů zjištěných při aplikační praxi Úřadu.

Konkrétní cíle lze definovat následovně:

- upřesnit ustanovení týkající se sankcí
- upravit součinnost Policie České republiky při šetření na místě
- vymezit nezávislost Úřadu při výkonu své působnosti
- upravit možnost orgánů veřejné správy navrhnout závazky
- upřesnit program shovívavosti
- upřesnit proceduru narovnání
- zavést proceduru vzájemné pomoci mezi členskými státy v oblasti hospodářské soutěže
- upřesnit zpřístupnění informací obsažených ve spise

1.5.1 *Pořádková a donucovací pokuta*

Cílem předkládaného návrhu je zefektivnění vedení řízení možností udělovat důraznější sankce za širší spektrum případů nespolupráce při vedení tohoto řízení a uvedení zákona do souladu s požadavkem čl. 16 Směrnice. Pořádková a donucovací pokuta je klíčovým nástrojem zajišťující Úřadu účinné prostředky pokračujícímu či budoucímu nedodržování opatření Úřadu nebo jeho rozhodnutí. Cílem návrhu však není umožnit Úřadu dvojí trestání jednoho skutku, ale zavést účinnější nástroj pro plynulost řízení.

1.5.2 *Součinnost Policie*

Cílem předkládaného návrhu je jasné zakotvení, zpřehlednění a zefektivnění spolupráce (součinnosti) Policie České republiky s Úřadem při místních šetřeních, uvedení zákona do souladu s požadavkem Směrnice.

Hlavním principem obsaženým ve Směrnici, je úprava souboru nástrojů nezbytných k řádnému vymáhání pravidel EU v oblasti hospodářské soutěže. Jedním z takových nástrojů je i efektivní šetření prováděné Úřadem. Při provádění místních šetření a jednotlivých úkonů nelze v některých případech vyloučit obstrukční jednání, případně přímo aktivní snahu o zamezení přístupu zaměstnancům Úřadu, nebo jiným Úřadem pověřených osobám, do těchto prostor. V souladu se Směrnicí a právní úpravou jsou zaměstnanci Úřadu, popřípadě další Úřadem pověřené osoby, oprávněni požádat Policii České republiky o součinnost jejich příslušníků, pokud se někdo pokusí ztížit nebo zmařit provedení úkonu. Předkládaný návrh toto jejich oprávnění výslovně zakotvuje.

1.5.3 *Nezávislost Úřadu*

Cílem předkládaného návrhu zákona je výslovné zakotvení nezávislosti Úřadu do českého právního řádu, v souladu s požadavkem Směrnice (zejména v kapitole III, článku 4, kde se m. j. uvádí: „(a)by byla zaručena nezávislost vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž při uplatňování článků 101 a 102 SFEU, členské státy zajistí, aby tyto orgány plnily své povinnosti a vykonávaly své pravomoci nestranně a v zájmu účinného a jednotného uplatňování zmíněných ustanovení, s výhradou přiměřených požadavků na odpovědnost a aniž je dotčena úzká spolupráce mezi orgány pro hospodářskou soutěž v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.“), dále výslovná úprava vydávání výroční zprávy, zvýšení právní jistoty a posílení nezávislosti Úřadu. Cílem návrhu je postavit najisto, že Úřad je nezávislý orgán a odstranit případné pochybnosti, zda lze považovat současnou právní úpravu, ze které je dosud vyvozována nezávislost Úřadu, za dostatečnou. Hlavním záměrem je tedy zvýšení právní jistoty.

1.5.4 *Závazky orgánů veřejné správy*

Cílem předkládaného návrhu je možnost orgánů veřejné správy navrhnout závazky, tím zkrátit délku řízení a zmírnit finanční dopady na tyto orgány. Cílem je umožnit orgánům veřejné správy navrhnout Úřadu provedení takových opatření, která by reagovala na výhrady, které má Úřad k jejich jednání (tzn. jednání, které je předmětem řízení o narušení hospodářské

soutěže). Pokud budou tato opatření pro ochranu hospodářské soutěže dostatečná, bude velmi rychle a jednoduše dosaženo vlastního účelu regulace hospodářské soutěže, neboť jejich splnění by odstranilo závadný stav vzbuzující zájem Úřadu.

1.5.5 *Shovívavost*

Cílem předpokládaného návrhu s ohledem na výslovné požadavky směrnice je možnost zavedení jednotného režimu programů shovívavosti v členských státech EU při aplikaci jednotných evropských soutěžních pravidel. Dalším záměrem bude sjednocení režimu programů shovívavosti v režimu evropského práva a v režimu českého práva do přehledné národní právní úpravy na úrovni zákona.

Jedním z nově kodifikovaných institutů má být možnost soutěžitelů ještě před formálním podáním žádosti o shovívavost požádat o rezervaci pořadí v rámci programu shovívavosti. Účelem podání žádosti o rezervaci pořadí je shromáždit nezbytné informace. Případný žadatel o upuštění od uložení pokuty dostane za účelem shromáždění takových informací a či dalších podkladů (jako důkazů potřebných pro splnění příslušných důkazních kritérií) tzv. *rezervaci pořadí*.

S ohledem na sdílené pravomoci Komise a vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž při prosazování článků 101 a 102 SFEU je také zásadní, aby byl zaveden bezproblémově fungující systém tzv. *zjednodušených žádostí*.

Žadatelé, kteří požádali Komisi o shovívavost v souvislosti s údajným tajným kartelem, by měli být oprávněni podat u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž zjednodušené žádosti ve stejné věci, pokud se žádost určená Komisi týká více než tři členských států jakožto dotčených území.

Systém zjednodušených žádostí by měl umožňovat soutěžitelům podat vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž zjednodušenou (souhrnnou) žádost o shovívavost obsahující minimální soubor informací týkajících se údajného kartelu, pokud byla Komisi v souvislosti s takovým údajným kartelem podána úplná žádost. Žadatelé by pak měli mít možnost podat úplné žádosti o shovívavost vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, jemuž předložili souhrnné žádosti.

Cílem systému zjednodušených (souhrnných) žádostí je snížit administrativní zátěž žadatelů, kteří předkládají Komisi žádost o shovívavost v souvislosti s údajným tajným kartelem zahrnujícím více než tři členské státy jakožto dotčená území. Vzhledem k tomu, že v takových případech Komise obdrží úplnou žádost, měla by být hlavním kontaktním orgánem žadatele o shovívavost během doby, než se vyjasní, zda se Komise případem bude zabývat.

1.5.6 *Narovnání*

Cílem předkládaného návrhu je poskytnout regulujícímu orgánu v rámci správního řízení větší možnost diskrece při stanovování výše slevy z pokuty při jednání o narovnání s účastníkem řízení.

Zároveň bude ve vyšší míře umožněna diskrece správního orgánu ukončit jednání o narovnání, pokud z hlediska principu hospodárnosti Úřad vyhodnotí situaci tak, že dosažení procesních úspor je nepravděpodobné.

V rámci správního řízení by měla být výslovná zákonná možnost vést případně jednání o narovnání s každým účastníkem daného řízení samostatně.

1.5.7 *Vzájemná pomoc*

V systému, v němž mají Komise a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž souběžné pravomoci k uplatňování článků 101 a 102 SFEU je nutná úzká spolupráce a vzájemná pomoc mezi vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž navzájem, jakož i mezi nimi a Komisí.

Pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž provádí kontrolu nebo dotazování v souladu se svým vnitrostátním právem jménem jiného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž podle článku 22 odst. 1 nařízení (ES) č. 1/2003, měla by přítomnost a pomoc úředníků z žádajícího orgánu umožnit dosažení vyšší účinnosti těchto kontrol a dotazování poskytnutím dodatečných zdrojů, znalostí a technické odbornosti.

Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž by měly být rovněž oprávněny požádat jiné vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž o pomoc při zjišťování, zda došlo k selhání podniků nebo sdružení podniků při dodržování vyšetřovacích opatření a rozhodnutí přijatých žádajícími vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž.

Je třeba zavést režim, který vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž umožní požádat o vzájemnou pomoc při oznamování dokumentů týkajících se uplatňování článků 101 nebo 102 SFEU na přeshraničním základě, a to stranám řízení nebo jiným soutěžitelům, jež mohou být adresáty takových oznámení.

Obdobně by vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž měly mít možnost požádat o výkon rozhodnutí o uložení pokut či penále orgány v jiných členských státech, pokud žádající orgán vynaložil přiměřené úsilí k zjištění toho, že podnik, od něhož mají být pokuty nebo penále vymáhány, nedisponuje v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem. Členské státy by rovněž měly stanovit, že zejména v případě, kdy podnik, od něhož lze pokutu nebo penále vymáhat, není usazen v členském státě žádajícího orgánu, může dožádaný orgán vymáhat výkon rozhodnutí přijatých žádajícím orgánem, a to na žádost žádajícího orgánu.

1.5.8 *Zpřístupnění informací obsažených ve spise*

Cílový stav úpravy bude vyváženě zohledňovat působnost a úkoly všech potenciálně zainteresovaných orgánů veřejné moci vymáhajících pravidla hospodářské soutěže.

Na jedné straně umožní zachovat specifický režim zpřístupňování dokumentů vypracovaných a předložených pro účely správního řízení. Jedná se o řízení, kdy Úřad vykonává svou pravomoc ve věcech ochrany (nebo dozoru) nad pravidly hospodářské soutěže. Speciální ochrana tzv. *důvěrných informací* z programu shovívavosti vychází ze zvláštních požadavků evropských předpisů v oblasti hospodářské soutěže.

Na straně druhé bude nově nastavena výjimka pro orgány činné v trestním řízení pro proceduru zpřístupňování takových zvláště chráněných dokumentů. Orgány činné v trestním řízení eventuelně totiž mohou šetřit ve stejné věci trestné činy tzv. *porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže*.

Pro orgány činné v trestní řízení a jejich možné paralelní šetření ve stejné věci bude nově speciálně stanovena časová hranice (k okamžiku sdělení výhrad), od které jim může Úřad chráněné dokumenty již zpřístupnit. Tato hranice mění dosavadní platnou úpravu, která výslovně nerozlišuje mezi jednotlivými typy orgánů veřejné moci. Posouvá okamžik možného zpřístupnění do dřívější fáze řízení.

1.6 *Zhodnocení rizika*

Riziko spojené s nulovými variantami, tedy se zachováním stávající právní úpravy, spočívá v tom, že budou přetrvávat nedostatky zjištěné v rámci hodnocení dopadů regulace a nebude zároveň provedena náležitá transpozice nové unijního předpisu.

V případě neřešení problému jsou rizikem právním důsledky plynoucí z neprovedení implementace předpisu Evropské unie, tj. riziko zahájení řízení o porušení práva EU (tzv. *infringementové řízení*) vůči České republice ze strany Evropské Komise. To by mohlo vést v konečném důsledku až k uložení finančních sankcí.

Ve věcných oblastech to pak můžou být konkrétně rizika např. v otázce programů shovívavosti, nezávislosti, pořádkových pokut či vzájemné pomoci.

2. *Návrh variant řešení*

Varianty u konkrétních tematických okruhů:

2.1 *Pořádková a donucovací pokuta*

Varianta 0

Zachování současného stavu, použití současného ustanovení § 22c zákona o ochraně hospodářské soutěže, a § 62 a § 129 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) upravující pořádkovou pokutu a exekuci na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut. Okruh skutkových podstat a výše pokuty však nejsou dostatečné vzhledem k transpozici Směrnice. Směrnice upravuje možnost (čl. 16 Směrnice) uložení pořádkové

pokuty za neposkytnutí vyžádaných obchodních záznamů, nedostavení se na předvolání Úřadu či nepodrobení se šetření na místě. Dále Směrnice upravuje možnost uložení donucovací pokuty v případech, kdy soutěžitel nedodržuje rozhodnutí či přijaté závazky. Za všechny tyto pochybení Směrnice umožňuje uložit pokuty k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu soutěžitele. Současný právní řád však umožňuje za nedostavení se na předvolání uložit pokutu pouze do výše 50 000 Kč, donucovací pokutu lze uložit pouze do výše 100 000 Kč. Za nepodrobení se na místě lze uložit pokutu za přestupek, nikoliv pořádkovou pokutu, jak je požadováno Směrnicí.

Varianta 1

Zakotvení ustanovení o výši pokuty za pořádkové delikty, které bude speciálním ustanovením ve vztahu k pořádkové pokutě upravené § 62 správního řádu, a ustanovení o výši donucovací pokuty, které bude speciálním ustanovením k § 129 správního řádu o exekuci ukládáním donucovacích pokut.

Varianta 2

Zakotvení ustanovení rozšiřující katalog skutkových podstat, které jsou považovány za pořádkové delikty, především pořádkový delikt nepodrobení se šetření na místě.

2.2 Součinnost policie

Varianta 0

Zachování stávajícího stavu, kdy možnost součinnosti Policie České republiky při provádění úkonu Úřadu je upravena v § 135 správního řádu, kde se uvádí: „(h)rozí-li, že se někdo pokusí ztížit nebo zmařit provedení úkonu správního orgánu, nebo hrozí-li nebezpečí osobám nebo majetku, může správní orgán požádat Policii České republiky o součinnost jejich příslušníků při provádění svého úkonu.“

Varianta 1

Výslovné zakotvení požadavku Směrnice (čl. 6 odst. 2) včleněním nového ustanovení do zákona o ochraně hospodářské soutěže ve znění: „(z)aměstnanci Úřadu jsou oprávněni požadovat pomoc nebo součinnost orgánů policie, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními silami a prostředky.“¹¹

2.3 Nezávislost Úřadu

Varianta 0

Úřad je nezávislý ze své podstaty, není třeba právně zakotvit. Personální nezávislost předsedy Úřadu se projevuje ve způsobu jmenování a odvolávání předsedy Úřadu a délkou jeho funkčního období. Funkční období je šestileté a odvolat předsedu úřadu před skončením jeho funkčního období je možné jen z taxativně stanovených důvodů. Úřad není součástí

¹¹ Obdobnou úpravu nalézáme např. v § 81 odst. 7 písm. e) zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, v § 14 odst. 1, písm. h) zákona č. 449/2001 Sb. o myslivosti nebo v § 39 odst. 2, písm. d) zákona č. 289/1995 Sb. o lesích a o změně a doplnění některých zákonů

hierarchické soustavy státní správy řízené vládou a není vládě (a ani ministerstvu či jinému správnímu úřadu) ze své činnosti odpovědný. Vláda ani jiný úřad nemůže Úřadu dávat instrukce či příkazy pro jeho činnost a rozhodování. Ekonomická nezávislost Úřadu je zabezpečena tím, že prostředky pro jeho činnost nejsou určovány jiným správním úřadem, ale má vlastní rozpočtovou kapitolu.

Varianta 1

Výslovná kodifikace nezávislosti Úřadu včetně úpravy vydávání výroční zprávy. Tato varianta je v souladu s požadavkem Směrnice.

2.4 Závazky orgánů veřejné správy

Varianta 0

Zachování současného stavu, kdy orgány veřejné správy při porušení hospodářské soutěže nemohou navrhnout závazky ve prospěch obnovení hospodářské soutěže namísto rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (§ 19a zákona o ochraně hospodářské soutěže).

Varianta 1

Zakotvení nového ustanovení o možnosti orgánů veřejné správy navrhnout závazky ve prospěch obnovení hospodářské soutěže, obdobně jako je tomu u dohod narušujících soutěž nebo v případě zneužívání dominantního postavení.

Varianta 2

Zakotvení možnosti orgánů veřejné správy navrhopvat závazky ve prospěch obnovení hospodářské soutěže a kumulaci všech ustanovení o možnosti soutěžitelů i orgánů veřejné správy navrhopvat závazky .

2.5 Shovívavost

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Zachování současného stavu, kdy nejsou na zákonné úrovni legálně upraveny instituty rezervace pořadí a souhrnné žádosti, které jsou upraveny pouze na úrovni *soft law* v oznámení Úřadu. Konkrétní specifické požadavky na obsah žádostí o shovívavost jsou pak v dnešní úpravě také zapracovány pouze v rámci oznámení Úřadu. Takový stav by odporoval výslovným požadavkům Směrnice.

Varianta 1 – Nový dvojí režim shovívavosti

Sjednacení režimu programu shovívavosti při porušování čl. 101 a 102 SFEU všech členských států na základě řádné transpozice příslušné evropské Směrnice.

Varianta 2 – Nový jednotný režim shovívavosti

Sjednacení režimu programu shovívavosti při porušování čl. 101 a 102 SFEU všech členských států na základě řádné transpozice příslušné evropské Směrnice a zároveň nově upravený režim pro porušování národního práva v obdobných případech, tak aby byly sjednoceny oba režimy v české národní úpravě.

2.6 Narovnání

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Zachování současného platného právního stavu, kdy je omezena diskrece Úřadu a při splnění podmínek je narovnání nárokové s jednotnou paušální sazbou slevy z pokuty.

Varianta 1 – Pružnější vedení jednání o narovnání

Zavedení možnosti správního uvážení Úřadu při jednání o narovnání. Zahrnovalo by především možnost zohlednit (z hlediska hospodárnosti správního řízení) procesní úspory vedení jednání o narovnání. Dále také i možnost ukončení jednání o narovnání a diskreci stanovit sazbu slevy na pokutě v rámci zákonem nastaveného limitu.

Varianta 2 – Pružnější vedení jednání o narovnání a samostatná jednání

Zavedení možnosti větší diskrece Úřadu při jednání o narovnání, včetně možnosti zohlednit z hlediska hospodárnosti správního řízení procesní úspory vedení jednání o narovnání, případné možnosti ukončení jednání o narovnání a určité diskrece stanovit sazbu slevy na pokutě v rámci zákonem nastaveného limitu.

Speciální úprava povinnosti vést ústní jednání o narovnání s každým účastníkem samostatně.

2.7 Vzájemná pomoc

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Nepřijetí právní úpravy vzájemné pomoci soutěžních orgánů členských zemí povede k zahájení řízení o porušení Smlouvy vůči České republice ze strany Evropské komise. Vzájemná spolupráce mezi členskými státy by probíhala podle stávajících pravidel. Nebyla by možnost uplatnit např. výkon pravomocného rozhodnutí Úřadu při aplikaci evropských soutěžních pravidel na území jiného členského státu.

Varianta 1 – Režim vzájemné pomoci s celním orgánem

V této variantě je obsažen výslovný požadavek Směrnice na zavedení horizontální systém tzv. vzájemné pomoci mezi členskými státy při aplikaci evropského soutěžního práva. Žádosti o (vzájemnou) pomoc a výkon rozhodnutí se směřují přímo na příslušný veřejný subjekt, který je podle vnitrostátních právních a správních předpisů a správní praxe odpovědný za výkon takových rozhodnutí (čl. 2, odst. 22 Směrnice), v případě České republiky je tímto orgánem celní úřad. Ustanovení přinášející pravomoc celním úřadům k výkonu rozhodnutí soutěžních orgánů jiného členského státu budou zakotvena v zákoně o celní správě.¹² Tato varianta podstatnou měrou komplikuje přístup zahraničních orgánů k výkonu rozhodnutí, neboť předpokládá jejich znalost českého právního řádu.

Varianta 2 – Režim vzájemné pomoci ve spolupráci Úřadu a celního orgánu

Žádosti o (vzájemnou) pomoc a výkon rozhodnutí od zahraničních soutěžních úřadů budou směřovány primárně na Úřad. Bude tak zajištěna věcná a právní kontrola žádostí z pohledu

¹² Zákon č. 17/2012 Sb., o Celní správě České republiky.

národního a především evropského soutěžního práva, v jehož režimu mají být žádosti distribuovány mezi členskými státy.

Zachová se stávající praxe vzájemné komunikace mezi partnerskými vnitrostátními soutěžními orgány v rámci Evropské soutěžní sítě (ECN). Nová ustanovení ustavující proceduru tzv. *vzájemné pomoci* budou zakotvena v zákoně o ochraně hospodářské soutěže. Nevyplyne nutnost novelizace jiných národních předpisů, jako např. v oblasti exekucí správních rozhodnutí.

2.8 Zpřístupnění informací obsažených ve spise

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Zachování stávající platné právní úpravy. Nebudou provedeny úpravy v rámci zákona o ochraně hospodářské soutěže ve zvláštních ustanoveních týkajících se zpřístupňování dokumentů ze spisu.

Orgány činné v trestním řízení postihující pravidla soutěžního práva kodifikovaná trestním právem nedostanou možnost dřívějšího přístupu k zvláště chráněným dokumentům, jako jsou podklady a informace vypracované a předložené pro účely probíhajícího správního řízení ve věcech ochrany (či dozoru) hospodářské soutěže – tzv. *důvěrným informacím* vedených ve správním spise.

Varianta 1 – Výjimka pro orgány činné v trestním řízení

Zavedení speciální výslovné výjimky pro zpřístupnění důvěrných informací ze spisu pouze pro orgány činné v trestním řízení, a to k okamžiku tzv. *sdělení výhrad*.

Varianta 2 – Výjimka pro orgány veřejné moci

Zavedení speciální výslovné výjimky pro zpřístupnění důvěrných informací ze spisu i pro ostatní orgány veřejné moci k okamžiku sdělení výhrad.

3. Vyhodnocení nákladů a přínosů jednotlivých variant

Obecně není možná taková ekonomická analýza, kde by zpracovatel porovnal náklady vynaložené na jedné straně a výnosy na druhé straně. Je nutno konstatovat, že by se jednalo o pouhé odhady. Nelze předpokládat, že po zavedení nových procesních institutů bude zřejmé, zda dojde k dopadům na státní rozpočet v kladném či záporném smyslu. Lze však predikovat, která z variant je z hlediska nákladů náročnější, popř. zda vůbec dojde k zvýšení nákladů.

3.1 Náklady

3.1.1 *Pořádková a donucovací pokuta*

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Náklady na straně Úřadu související s ukládáním pořádkových a donucovacích pokut jsou v současné době zanedbatelné, neboť uložení pokuty je pouze dílčím úkonem při vedení řízení. Vznik nákladů se nepředpokládá ani do budoucna.

Varianta 1 - Zakotvení ustanovení o výši pokut za pořádkové delikty a o výši donucovacích pokut

Náklady při první variantě nevznikají, neboť kroky Úřadu vedoucí k zvýšení plynulosti řízení a větší efektivitě ochrany hospodářské soutěže, tedy ukládání pořádkových či donucovacích pokut, mohou být činěny i zastávající právní úpravy. Nová úprava se dotýká pouze výše uložení takové pokuty. Na druhé straně zvýšená sazba pokut bude znamenat vyšší náklady pro subjekty porušující hospodářskou soutěž.

Varianta 2 - Zakotvení ustanovení rozšiřující katalog skutkových podstat pořádkových deliktů

Náklady při druhé variantě nevznikají, neboť kroky Úřadu vedoucí k zvýšení plynulosti řízení, tedy ukládání pořádkových pokut, mohou být činěny i zastávající právní úpravy. Varianta 2 navíc zakotvuje pouze jednu skutkovou podstatu správního deliktu, čímž naopak umožňuje usnadnit vedení řízení a tedy náklady na vedení řízení zmenšit. I v tomto případě bude zakotvení nové skutkové podstaty znamenat vyšší náklady pro subjekty porušující hospodářskou soutěž.

3.1.2 *Součinnost policie*

Varianta 0 - zachování stávajícího stavu

Žádné přímé či nepřímé finanční náklady v důsledku přijetí této varianty nevznikají, neboť podle § 135 správního řádu by mělo být postupováno již v současné době. Náklady v souvislosti s činností Policie České republiky v současné době nevznikají a nepředpokládají se ani do budoucna. V současné době není důvod predikovat změnu tohoto stavu, tudíž nelze předvídat ani náklady na součinnost Policie České republiky při provádění svého úkonu Úřadu.

Varianta 1 - včlenění nového výslovné ustanovení do zákona o ochraně hospodářské soutěže

Ani tato varianta nezahrnuje žádné nové náklady, neboť v souvislosti s problematikou součinnosti Policie České republiky nevznikají žádné náklady v současné době a bude-li stav pokračovat, nepředpokládají se ani v budoucnosti.

3.1.3 *Nezávislost Úřadu*

Žádné přímé či nepřímé finanční náklady v důsledku přijetí ani jedné z variant řešení nevznikají, jelikož samotná výslovná právní úprava nezávislosti Úřadu nepřináší žádné

faktické změny, nové instituty ani potřebu dodatečného personálního zajištění vyžadující finanční zabezpečení.

3.1.4 *Závazky orgánů veřejné správy*

Žádné přímé či nepřímé finanční náklady v důsledku přijetí ani jedné z variant řešení nevznikají, jelikož institut závazků má sloužit výhradně k tomu, aby orgány veřejné správy měly možnost tzv. *autoopravy* vlastních pochybení, které vedly k narušení hospodářské soutěže. Změna právní úpravy tak nepřináší změny ve způsobu vedení řízení, které by měli negativní vliv na délku řízení a tím na vynaložené náklady s tím spojené. Naopak pokud Úřad uzná navrhované závazky za dostatečné vzhledem k účelu regulace hospodářské soutěže, může řízení zastavit a věnovat své zdroje závažnějším případům narušení hospodářské soutěže.

3.1.5 *Shovívavost*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Mohou vzniknout přímé finanční náklady (platba pokuty) při případném řízení o porušení Smlouvy, pokud bude shledáno, že Česká republika řádně netransponovala příslušnou evropskou směrnici a její konkrétní ustanovení požadující zavedení institutu programu shovívavosti včetně jednotlivých náležitostí žádostí na legislativní úrovni.

Hmotné náklady na dodržování regulace vzniknou v pozdějším horizontu, kdy bude muset být přímo aplikována evropská úprava. Výsledné přímé náklady na interní či externí právní služby budou vyšší než při variantě 1.

Regulovaná problematika v oblasti programů shovívavosti u ochrany hospodářské soutěže je velmi specifická. Na základě dlouhodobé praxe správních řízení je možno konstatovat, že ve většině případů případní žadatelé v programu shovívavosti využívají externí poskytovatele právních služeb a tím se jim výrazně zvyšují přímé hotové náklady na externí právní služby.

Při pozdější nucené implementaci budou vynaloženy náklady na administrativní zátěž Úřadu při dodatečném zavádění programů.

Varianta 1 – Nový dvojitý režim shovívavosti

Z hlediska ekonomických dopadů vzniknou přímé hmotné náklady na dodržování regulace, neboť bude zavedena dvojitá nová regulace jednoho institutu. Zároveň vzniknou přímé náklady na externí právní služby při podání žádosti podle nových režimů.

V další ekonomické kategorii administrativní zátěže a nákladů vzniknou například náklady na zveřejnění nových požadavků regulace, náklady na zavedení nového systému programu shovívavosti uvnitř Úřadu, vyřizování dotazů úředníky od potencionálně dotčených regulovaných subjektů a další veřejnosti. Navíc budou muset být vedeny dva různé režimy žádostí v programu shovívavosti v rámci správních řízení při činnosti Úřadu.

Varianta 2 – Nový jednotný režim shovívavosti

Obdobně jako u varianty 1 podle obou ekonomických kritérií vzniknou náklady.

3.1.6 *Narovnání*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Mohou vzniknout náklady z pozice administrativního zatížení Úřadu, kdy jsou vedena správní řízení a v rámci nich probíhají jednání o narovnání i v takových situacích, kdy jsou z působnosti Úřadu neefektivní a nevedou ke splnění účelu zákona.

Varianta 1 – Pružnější vedení jednání o narovnání

Z pohledu nákladů na regulatorní zatížení i z pohledu nákladů na vynucování regulace nevznikají zásadní náklady.

Varianta 2 – Pružnější vedení jednání o narovnání a samostatná jednání

Náklady mohou být na minimální úrovni identifikovatelné v administrativní stránce vnitřních procesů Úřadu, pokud by bylo vedeno paralelně více samostatných jednání o narovnání.

3.1.7 *Vzájemná pomoc*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Mohou vzniknout finanční náklady (platba pokuty) při případném řízení o porušení Smlouvy, pokud by bylo shledáno, že Česká republika řádně netransponovala příslušnou evropskou směrnici.

Nebudou novelizovány předpisy v oblasti hospodářské soutěže ani předpisy v oblasti exekucí správních rozhodnutí.

Varianta 1 – Režim vzájemné pomoci s celním orgánem

Náklady vzniknou na straně celní správy, která jako exekuční správní orgán bude muset přizpůsobit svůj dosavadní systém přijímání žádostí o exekuci na peněžitá plnění podle správního řádu požadavkům nové úpravy, včetně zvýšených nákladů na právní analýzy v oblasti hospodářské soutěže či dotazů o řádný výklad veškerých relevantních národních i evropských předpisů v dané oblasti na Úřad. Bude nutno nastavit nový vnitřní administrativní systém národní exekučního orgánu (celní úřad) zohledňující přijímání cizozemských žádostí soutěžních orgánů.

Úřad nebude mít primární kontrolu a přehled nad distribucí cizozemských rozhodnutí aplikujícími společná evropská soutěžní pravidla, i když jeho působnost spočívá v aplikaci těchto pravidel podle čl. 101 a 102 SFEU.

Další neidentifikovatelné náklady by mohly vzniknout na straně zahraničních soutěžních úřadů při nutnosti vytvářet nově celý systém spolupráce a vzájemné komunikace s celními úřady namísto dosavadního zavedeného systému spolupráce s příslušným národním soutěžním úřadem.

Proběhne novelizace ve více oblastech českého právního řádu, tj. v oblasti ochrany hospodářské soutěže a zároveň v oblasti exekucí správních rozhodnutí, minimálně zákonů upravujících působnost orgánů celní správy.

Varianta 2 – Režim vzájemné pomoci ve spolupráci Úřadu a celního orgánu

Z pohledu Úřadu jako národního regulátora v oblasti ochrany hospodářské soutěže vznikají krátkodobě dílčí vnitřní administrativní náklady na zavedení nového systému pro zprostředkování výkonu rozhodnutí cizozemských rozhodnutí v rozsahu do 1 milionu korun českých ročně, např. za překlady cizích rozhodnutí.

Novelizace proběhne v oblasti práva hospodářské soutěže. Další navazující kodifikace nové agendy vzájemné pomoci se může uskutečnit na úrovni vnitřních či metodických předpisů Úřadu.

3.1.8 *Zpřístupnění informací obsažených ve spise*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Bude zachována praktická nižší dostupnost chráněných dokumentů nejen pro orgány činné v trestním řízení, ale i pro ostatní orgány veřejné moci. Snižuje se tak vymahatelnost pravidel hospodářské soutěže kodifikovaných v trestním právu.

Dodrží se zpřísněný režim požadavků na omezení přístupu ke spisu vyplývající z dřívější evropské právní úpravy¹³ a zároveň obecně stanovené např. v čl. 31 Směrnice.

Varianta 1 – Výjimka pro orgány činné v trestním řízení

Možností zpřístupnit chráněné dokumenty ze správního spisu se může zvýšit pravděpodobnost distribuce takových materiálů do širšího okruhu subjektů než je tomu v dnešní době. Zesílí tak riziko potencionálních žalob na náhradu škody v oblasti hospodářské soutěže v civilním řízení na chráněné subjekty v rámci programu shovívavosti.

Může být ohrožena speciálně nastavená ochrana důvěrných informací používaných v rámci programu shovívavosti a tak dojít v celkovém horizontu k odstrašení potencionálních účastníků programu shovívavosti.

¹³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži

Varianta 2 – Výjimka pro orgány veřejné moci

Může se výrazněji zvýšit pravděpodobnost distribuce výslovně chráněných dokumentů citlivé povahy mezi vyšší počet subjektů.

Zvýšenou možností poskytování chráněných dokumentů většímu počtu orgánů veřejné moci může být ještě více ohrožen účel ochrany v rámci programu shovívavosti. Ve výsledku může dojít k snížení vymahatelnosti soutěžních pravidel na úrovni soutěžních orgánů.

3.2 Přínosy

3.2.1 *Pořádková a donucovací pokuta*

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Přínosem této varianty je absence změny právního řádu.

Varianta 1 - Zakotvení ustanovení o výši pokut za pořádkové delikty a o výši donucovacích pokut

Přínosem varianty 1 je možné zvýšení objemu příjmů státního rozpočtu z důvodu zvýšení maximálních limitů za pořádkové a donucovací pokuty. V letech 2014 – 2019 Úřad uložil celkem 2 pořádkové pokuty v celkové výši 2,83 milionů korun. Přínosem je také větší odstrašující efekt vůči soutěžitelům a z toho plynoucí efektivnější vedení řízení a efektivnější vymáhání rozhodnutí.

Varianta 2 - Zakotvení ustanovení rozšiřující katalog skutkových podstat pořádkových deliktů

Přínosem varianty 2 je pravděpodobné zvýšení objemu příjmů státního rozpočtu. Velkým přínosem je také odstrašující efekt vůči soutěžitelům a z toho plynoucí efektivnější vedení řízení.

3.2.2 *Součinnost policie*

Varianta 0 - zachování současného stavu

Hmotné přínosy nelze identifikovat. Přínosem této varianty je udržení rozsahu zákona v současné podobě. Vyvarování se přebytečné právní regulaci, zachování přehlednosti právního řádu.

Varianta 1 - včlenění nového výslovné ustanovení do zákona o ochraně hospodářské soutěže

Posílení právního postavení Úřadu, jednoznačná úprava této problematiky, transponování Směrnice, zamezení možnosti odlišných výkladů, což přispívá ke zvýšení právní jistoty. Při využití této varianty nastane stav, kdy žádné šetření na místě nebude zmařeno z důvodu neproveditelnosti způsobené obstrukcemi soutěžitele, neboť jeho řádné realizaci bude napomáhat policejní sbor. Úspěšnost místního šetření tak bude zajištěna ze sta procent.

3.2.3 *Nezávislost Úřadu*

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Udržení rozsahu zákona v současné podobě. Vyvarování se přebytečné právní regulaci, zachování přehlednosti právního řádu. Hmotné přínosy nelze identifikovat.

Varianta 1 - výslovná kodifikace nezávislosti Úřadu včetně úpravy vydávání výroční zprávy

Směrnice, která má být implementována do českého právního řádu má zajistit, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut, aby mohly účinně uplatňovat články 101 a 102 SFEU. Přínosem návrhu je posílení právního postavení Úřadu, jednoznačná úprava této problematiky, transponování Směrnice, právně zaručená nezávislost Úřadu, zvýšení právní jistoty. Hmotné přínosy nelze identifikovat.

3.2.4 *Závazky orgánů veřejné správy*

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Přínosem této varianty je absence změny právního řádu.

Varianta 1 - Zakotvení ustanovení o možnosti orgánů veřejné správy navrhnout závazky

Orgánům veřejné správy se navrhovanou úpravou umožňuje, aby navrhli Úřadu opatření, která by reagovala na výhrady, které má Úřad k jejich jednání. Pokud by tato opatření byla pro ochranu hospodářské soutěže dostatečná, bylo by velmi rychle dosaženo vlastního účelu regulace hospodářské soutěže, tedy nápravy situace na trhu, protože jejich splnění by odstranilo závadný stav, vzbuzující výhrady Úřadu. Úřad by tak mohl řízení zastavit a věnovat své zdroje závažnějším případům narušení soutěže. Předpokladem je, že třetina řízení s orgány státní správy bude ukončena přijetím navrhovaných závazků s ohledem na zkušenosti Úřadu s využití tohoto institutu u řízení ve věci zneužití dominantního postavení. Přínosem je tedy usnadnění vedení řízení, rychlejší náprava hospodářské soutěže a úspora finančních i personálních zdrojů ve třetině řízení při stejném výsledku tohoto řízení nejen ve zkrácení daného řízení ale i při následujících úkonem, např. exekuce správního rozhodnutí.

Varianta 2 – Sjednocení ustanovení o možnosti soutěžitelů a orgánů veřejné správy navrhnout závazky

Přínos varianty 2 je stejný jako u varianty 1. Jedná se však o rozsáhlejší zásah do zákona.

3.2.5 *Shovívavost*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Potencionální přínosy nebudou, dochází k zachování současného platného stavu. Adresáti práva nemusí vynakládat přímé hmotné náklady na dodržování regulace.

Administrativní zátěž na vynucování nové regulace na straně regulátora nevzroste.

Varianta 1 – Nový dvojí režim shovívavosti

Přínosy jsou identifikovatelné na evropské úrovni, kdy tento celoevropský instrument v současnosti, již používaný ve vertikálním vztahu Evropské Komise a členských států, má být nově využitelný i mezi členskými státy navzájem. Zároveň na ústřední evropské úrovni tkví přínos v potencionálním odbřemenění Evropské Komise. Konkrétním přínosem na obecné úrovni je sjednocení celého systému spolupráce v otázce vzájemného vymáhání evropského soutěžního práva. Zvýší se vymahatelnost a efektivita sankcionování při porušení evropských soutěžních pravidel. Regulační náklady na dodržování regulace budou nižší, neboť bude sjednocen režim evropský s národními.

Varianta 2 – Nový jednotný režim shovívavosti

Zásadní přínos by spočíval v zachování jednodušší normativní úpravy v dané oblasti a přehlednějšímu právnímu řádu. Adresátům normy vznikne vyšší míra právní jistoty (z pohledu principu vzájemné bezrozpornosti právního řádu). Regulační náklady na dodržování regulace budou nižší, neboť bude sjednocen režim evropský s národními.

3.2.6 *Narovnání*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Hmotné (ekonomické) přínosy spočívají v ušetření potencionálních nákladů na adaptaci na novou právní regulaci. Nevznikají tak náklady na interní i externí právní služby spojené se souladem (tzv. compliance) snovou legislativní úpravou.

Jako nehmotný přínos při nulových variantách je potřeba pravidelně zdůrazňovat podporu zásadě stability právního řádu. Zachování současného platného právního stavu udržuje trvalost a přehlednost právního řádu.

Varianta 1 – Pružnější vedení jednání o narovnání

Základním nehmotným přínosem pozměněné úpravy institutu narovnání je především jeho systematické vyčlenění do nového samostatného ustanovení. Zvýší se tak zásadně systematická přehlednost zákona. Zavedením legislativní zkratky k institutu narovnání do nadpisu se zpřehlední normativní text. Zároveň je po terminologické stránce zdůrazněno, že v případě narovnání se jedná o dlouhodobější „proces“ narovnání, který probíhá v rámci správního řízení. Pozitivem je zakotvení základních postupů dosavadní metodické praxe narovnání sepsané v softlaw metodice do normativního textu.

Možnost vyšších úspor procesních nákladů při vedení správních řízení je z hlediska nákladů na vynucování regulace ze strany Úřadu hmotným přínosem při zavedení komplexnější a podrobnější úpravy institutu narovnání do samostatného normativního ustanovení zákona.

Další procesní přínos spočívá v potencionálně větší efektivitě vedených správních řízení. Zvyšuje se možnost dosáhnout sledovaného účelu zákona, pokud Úřad má při vedení správních řízení a procesu narovnání pružnější mantinely diskrece při stanovení výše pokuty.

Varianta 2 – Pružnější vedení jednání o narovnání a samostatná jednání

Hmotný přínos této varianty spočívá oproti variantě 1 ve zvýšené efektivitě vedených správních řízení, resp. vyšších úsporách nákladů řízení, při eventuální možnosti vést jednání v rámci procesu narovnání s každým účastníkem samostatně. Efektivita bude spočívat ve větší pružnosti a variabilitě odděleného vyjednávání s jednotlivými účastníky správního řízení.

3.2.7 *Vzájemná pomoc*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Hmotné přínosy nelze identifikovat. Vyvarování se přebytné právní regulaci, zachování přehlednosti právního řádu pro aplikující subjekty. Nevznikají náklady na dodržování nové regulace

Varianta 1 – Režim vzájemné pomoci s celním orgánem

Přínosy jsou identifikovatelné na evropské úrovni, kdy tento celoevropský instrument v současnosti, již používaný ve vertikálním vztahu Evropské Komise a členských států, bude nově využitelný i mezi členskými státy navzájem. Zásadní přínos na ústřední evropské úrovni tkví v potencionálním odbřemenění Evropské Komise.

Konkrétní přínos tohoto režimu může spočívat v rychlejší proceduře a kratší lhůtě při vymáhání cizozemských rozhodnutí, pokud bude vynechán jeden kontaktní bod na národní úrovni při předávání žádostí o vymáhání. Při přímém kontaktu cizozemského soutěžního orgánu s exekucním správním orgánem na české straně se sníží administrativní zátěž cizozemského orgánu.

Varianta 2 – Režim vzájemné pomoci ve spolupráci Úřadu a celního orgánu

Zachování dosavadního jednotného komunikačního kanálu mezi národními soutěžními orgány vykonávajícími jednotnou aplikaci evropských soutěžních pravidel je rozhodujícím přínosem této varianty.

Konkrétním přínosem na obecné úrovni bude sjednocení celého systému spolupráce v otázce vzájemného vymáhání evropského soutěžního práva. Bude zvýšena vymahatelnost a efektivita sankcionování při porušení evropských soutěžních pravidel. Zároveň se závazně kodifikuje již fungující současná praxe vzájemných žádostí mezi soutěžními orgány členských států o doručování dokumentů (např. za období 2014 – 18 Úřad zaslal 6 žádostí).

Z pohledu českého národního regulátora v oblasti hospodářské soutěže přínos spočívá ve vyšší úspěšnosti při vedení šetření či správních řízení a vyšší vymahatelnosti pravomocných rozhodnutí.

Další přínos je identifikovatelný v zachování větší právní jistoty (pro soutěžní orgány, Evropskou Komisi i samotné účastníky řízení) při výkladu soutěžních pravidel evropského práva, když by Úřad verifikoval právní správnost zaslaných žádostí.

Novelizace proběhne pouze v oblasti práva hospodářské soutěže a vnitřních předpisů Úřadu.

3.2.8 *Zpřístupnění informací obsažených ve spise*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Potencionální přínosy mohou spočívat v zachování současného platného stavu. Nebude měněna příslušná legislativa na zákonné úrovni ani další související předpisy nižší úrovně. Nebude tak zvýšena regulatorní zátěž adresátů práva.

Zůstane nastavena současná úroveň ochrany programu shovívavosti a dokumentů distribuovaných v jeho režimu.

Varianta 1 – Výjimka pro orgány činné v trestním řízení

Zavedením výjimky budou mít orgány činné v trestním řízení šanci v dřívější lhůtě mít k dispozici náležitě dokumenty potřebné pro vedení řízení.

Přínos spočívá ve vyšší efektivitě vymáhání pravidel soutěžního práva. Paralelním vedením řízení či šetření na straně orgánů činných v trestním řízení (a zároveň na straně soutěžního orgánu) ve stejné věci je posilována možnost vynucení pravidel soutěžního práva. Může dojít k zvýšení úspěšnosti vynucování v dané oblasti.

Varianta 2 – Výjimka pro orgány činné v trestním řízení

Přínosem může být eventuální zvýšení možnosti uplatnit dostupné dokumenty v šetřeních či řízeních dalších orgánů veřejné moci při plnění jejich zákonných úkolů.

3.3 **Vyhodnocení nákladů a přínosů variant**

3.3.1 *Pořádková a donucovací pokuta*

Při aplikaci ani jedné z variant řešení nevznikají žádné náklady, varianty jsou posuzovány z pohledu náročnosti změny právního řádu, působení změny na soutěžitele z odrazujícího hlediska a souladu změny se Směrnicí.

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Varianta 0 je nenáročná na změnu právního řádu, její působení na soutěžitele však není vůbec žádný. Varianta však nesplňuje cíl implementovat Směrnici do českého právního řádu.

Varianta 1 - Zakotvení ustanovení o výši pokut za pořádkové delikty a o výši donucovacích pokut

Varianta 1 již znamená drobné zásahy do právního řádu. Použití této varianty bude kladně působit na dotčené subjekty k řádnému plnění povinností, neboť maximálně výše pokuty bude několikanásobně vyšší než dosud, což povede k plynulejšímu vedení řízení, v konečném důsledku ke zvýšení rychlosti vyřízení těchto řízení, a k efektivnějšímu vymáhání dodržování rozhodnutí či přijatých závazků. Výše pokuty se také promítne na příspěvku do státního rozpočtu. Použitím této varianty bude cíl uvedení zákona do souladu se Směrnicí částečně naplněn.

Varianta 2 - Zakotvení ustanovení rozšiřující katalog skutkových podstat pořádkových deliktů

Varianta 2 taktéž znamená drobné zásahy do právního řádu. Použití této varianty umožní Úřadu opakovaně ukládat pokuty dotčenému subjektu, který se nepodrobí šetření na místě. Dosud bylo možné za stejný akt uložit pokutu za přestupek v řízení. Dotčené subjekty budou více motivovány k součinnosti, což povede k plynulejšímu vedení řízení, v konečném důsledku ke zvýšení rychlosti vyřízení těchto řízení. Použitím této varianty bude cíl uvedení zákona do souladu se Směrnicí částečně naplněn.

3.3.2 *Součinnost policie*

Varianta 0 - zachování současného stavu

Náklady v souvislosti s problematikou součinnosti policie nevznikají v současné době a bude-li trend pokračovat, nepředpokládají se ani v budoucnosti. Varianta však nesplňuje cíl implementovat Směrnicí do českého právního řádu.

Varianta 1 - včlenění nového výslovné ustanovení do zákona o ochraně hospodářské soutěže

Náklady v souvislosti s problematikou součinnosti Policie České republiky nevznikají v současné době a zakotvením nové právní úpravy nevzniknou ani v budoucnu. Přínosem této varianty je jednoznačné posílení právního postavení Úřadu, a to v souladu s článkem 6 bod 2 Směrnice, kde se uvádí: „(č)lenské státy zajistí, aby se podniky a sdružení podniků musely podrobit kontrolám prováděným vnitrostátními správními orgány pro hospodářskou soutěž. Pokud podnik či sdružení podniků vznesl proti kontrole nařízené vnitrostátním správním orgánem pro hospodářskou soutěž či povolené vnitrostátním justičním orgánem námitku, mohou si vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž vyžádat potřebnou pomoc od policie nebo rovnocenného prosazovacího orgánu tak, aby mohly kontrolu provést. Tuto pomoc si lze vyžádat rovněž jako zajišťovací opatření.“ Směrnice navíc uvádí, že vnitrostátní správní orgán pro hospodářskou soutěž má právo vyžádat si nezbytnou pomoc policie nebo rovnocenného donucovacího orgánu, a to i jako preventivního opatření pro případ odmítnutí podrobit se kontrole ze strany subjektů, jichž se kontrola týká. (bod 34 odůvodnění Směrnice). Zásah do právního řádu není nijak značný. Použití varianty 1, tedy výslovné zakotvení tohoto institutu, může přinést vyšší efektivitu správních řízení a bezpochybnou pravomoc Úřadu si vyžádat součinnost Policie České republiky k provádění místního šetření.

3.3.3 *Nezávislost Úřadu*

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Nezávislost je vnitřní systémová podmínka, jejímž důsledkem je vysoká míra autonomie, umožňující rozhodování bez nežádoucích vlivů.¹⁴ Projevuje se v podobě zásad organizace a činnosti Úřadu. Jakákoli zvažovaná právní úprava musí klást zcela zásadní důraz na vytvoření takových podmínek, aby byl Úřad při svém rozhodování vázán pouze zákonem, přičemž na tento postup (mimo nezávislé soudy) dohlíží osoba, která je opět jen zákonem

¹⁴ KLÍMA, Karel a kolektiv: *Komentář k Ústavě a Listině*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2005, str. 385.

k tomu výslovně povolána (předseda Úřadu). Ochrana hospodářské soutěže je soustavná činnost vyžadující konzistentní rozhodovací praxi. Vzhledem k tomu, že Úřad reguluje relativně úzce vymezený okruh společenských vztahů, který vyžaduje vysoce odborné znalosti, je nezbytné, aby nedocházelo k náhlým změnám v personálním obsazení Úřadu v návaznosti na změny ve vládě. Tyto personální změny by totiž mohly ohrozit konzistentnost a předvídatelnost rozhodovací praxe Úřadu. Jen nezávislý soutěžní orgán může vytvářet podmínky pro podporu a ochranu hospodářské soutěže, vykonávat dohled nad zadáváním veřejných zakázek či vykonávat jiné kompetence, které mu zákony stanoví.¹⁵

Hmotné náklady při zachování stávajícího stavu nevznikají, uvažovat lze pouze nad nemateriálními náklady spočívajícími v nedostatečné právní jistotě v otázce nezávislosti Úřadu a dostatečného implementování Směrnice do českého právního řádu. Naopak přínosem této varianty je udržení rozsahu zákona v současné podobě.

Varianta 1 - výslovná kodifikace nezávislosti Úřadu včetně úpravy vydávání výroční zprávy

Přínosem této varianty je výslovné zakotvení nezávislosti Úřadu do českého právního řádu, v souladu s požadavkem Směrnice (zejména v kapitole III, článku 4). Odpadá tak případná diskuse o tom, zda lze považovat současnou právní úpravu, ze které je vyvozována nezávislost Úřadu, za dostatečnou. Výsledkem je tedy zvýšení právní jistoty.

3.3.4 Závazky orgánů veřejné správy

Při aplikaci ani jedné z variant řešení nevznikají žádné náklady, varianty jsou posuzovány z pohledu náročnosti změny právního řádu, možnosti zapojení účastníků řízení do vedení tohoto řízení a naplnění jeho smyslu a rychlost nápravy závadného stavu v hospodářské soutěži.

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Varianta 0 je nenáročná na změnu právního řádu, možnost účastníků aktivně se podílet na výsledku řízení je však minimální. Aplikace této varianty nebude mít žádný vliv na potenciální zjednodušení řízení, neboť veškerá řízení v případech, kdy bude hospodářská soutěž narušena, budou muset být ukončena vydáním rozhodnutí.

Varianta 1 - Zakotvení ustanovení o možnosti orgánů veřejné správy navrhnout závazky

Varianta 1 již znamená drobné zásahy do právního řádu. Účastníci řízení, kteří si budou vědomi svého pochybení, se budou moci aktivně zapojit do řízení a navrhnout opatření, které povedou k odstranění závadného stavu. Tento závadný stav tak bude mít potenciál být odstraněn daleko rychleji.

¹⁵ Působnost Úřadu je dána zákonem č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a dále zejména zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže).

Varianta 2 – Sjednocení ustanovení o možnosti soutěžitelů a orgánů veřejné správy navrhopat závazky

Varianta 2 znamená velký zásah do právního řádu. Změna je způsobila přivodit právní nejistotu soutěžitelů, neboť možnost přijetí závazků u jednotlivých typů narušení hospodářské soutěže bude zrušena. Výhodou však je tzv. *zeštíhlení zákona*, neboť téměř totožná znění ustanovení o přijetí závazku u dohod narušujících soutěž nebo v případě zneužívání dominantního postavení budou nahrazena jednotným zněním. Účastníci řízení, kteří si budou vědomi svého pochybení, se budou moci aktivně zapojit do řízení a navrhnout opatření, které povedou k odstranění závadného stavu. Tento závadný stav tak bude mít potenciál být odstraněn daleko rychleji.

3.3.5 *Shovívavost*

Varianta 0 - Zachování současného stavu

Přímé hmotné náklady na dodržování regulace budou vyšší u zbývajících variant. Celkové náklady na placení finanční sankce ze strany státu za případnou chybějící adaptaci evropské legislativy a regulační náklady ze strany subjektů regulace převýší ostatní varianty.

Přínosy budou spočívat pouze v prvotní fázi, kdy nebude implementována evropská úprava. V pozdějším horizontu pak převáží náklady.

Varianta 1 – Nový dvojí režim shovívavosti

Hmotné náklady na dodržování regulace budou nižší než u varianty 0 a vyšší než u varianty 2. Transpozice s evropskou úpravou bude provedena a zvýší se tak regulační náklady, ale zároveň se tak stane ihned na počátku a v řádné transpoziční lhůtě. Adresáti nové právní úpravy budou tak mít delší lhůtu na seznámení s novou regulací v dostatečném předstihu oproti variantě případné pozdější vynucené adaptace.

Varianta 2 – Nový jednotný režim shovívavosti

V případě této varianty budou celkové hmotné náklady na dodržování regulace nižší než u variant 0 a 1, jelikož bude zavedena jednotná úprava programu shovívavosti v obou režimech (národním i evropském).

Naopak administrativní zátěž na straně Úřadu při jednotném vynucování pravidel bude nižší. Nebudou vedeny dva paralelní systémy programu shovívavosti.

3.3.6 *Narovnání*

Obecně při použití všech variant nevznikají vyšší náklady. Přínosy mohou tak být jen přidanou hodnotou oproti stávající úpravě.

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Varianta 0 nepředstavuje oproti ostatním variantám větší riziko, ale její přínos je v porovnání s ostatními nižší.

Varianta 1 - Pružnější vedení jednání o narovnání

Daná varianta zvyšuje oproti nulové variantě efektivitu vedení správních řízení a naplnění účelu procedury narovnání.

Varianta 2 - Pružnější vedení jednání o narovnání a samostatná jednání

Daná varianta zvyšuje oproti nulové variantě i variantě 1 efektivitu vedení správních řízení a naplnění účelu procedury narovnání.

3.3.7 *Vzájemná pomoc*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Při porovnání nákladů a přínosů zásadně převažují v této variantě náklady. Nebude řádně transponována nová procedura vzájemné pomoci. Nebude tak sladěn režim mezi členskými státy navzájem do té podoby, v jaké funguje dnes na vertikální úrovni mezi členskými státy a Evropskou Komisí. Nezlepší se případná vymahatelnost vykonatelných rozhodnutí Úřadu v oblasti evropského práva na území jiných členských států.

Varianta 1 – Režim vzájemné pomoci s celním orgánem

V případě varianty 1 nastane situace, kdy celní orgány mohou dotazovat Úřad v rámci součinnosti státní správy a přeposílat jim doručené dokumenty. V takovém případě se zvýší administrativní zátěž na straně úřadů, včetně nutnosti rozsáhlejší novelizace větší skupiny předpisů v různých oblastech práva. Celkové regulační náklady převýší přínos potencionálně rychlejší vymahatelnosti.

Varianta 2 – Režim vzájemné pomoci ve spolupráci Úřadu a celního orgánu

Varianta 2 oproti variantě 1 převažuje v otázce zachování jednotného výkladu současných evropských soutěžních pravidel ze strany národního soutěžního orgánu.

Nezvýší se administrativní zátěž vzájemnou komunikací celního orgánu a soutěžního orgánu v otázce výkladu evropských soutěžních pravidel.

Oproti variantě 1 bude snížena nutnost novelizace většího množství předpisů na zákonné i podzákonné úrovni a ve více oblastech práva.

3.3.8 *Zpřístupnění informací obsažených ve spise*

Varianta 0 – Zachování současného stavu

Varianta 0 by nijak zásadně negativně neovlivnila současné vedení řízení na straně Úřadu. Zároveň by se snížila šance na efektivnější a rychlejší vedení trestních řízení v oblasti porušení pravidel hospodářské soutěže. Mohla by snížit ale možnost komunikace mezi soutěžním orgánem a orgánem činným v trestním řízení.

Na druhé straně by se neměnila současná striktně nastavená pravidla pro ochranu chráněných dokumentů z programu shovívavosti vyplývající z požadavků evropských předpisů.

Varianta 1 – Výjimka pro orgány činné v trestním řízení

Varianta 1 by neměla ohrozit vedení správních řízení u soutěžního orgánu a zároveň by přispěla k potencionálně efektivnějšímu a rychlejšímu vedení trestních řízení ve stejných věcech a celkové vyšší úspěšnosti vymáhání pravidel řádné hospodářské soutěže.

V porovnání s variantou 0 by mohla ale více ohrozit cíle speciální ochrany tzv. důvěrných informací z programů shovívavosti.

Varianta 2 – Výjimka pro orgány veřejné moci

Varianta 2 by mohla ještě více ohrozit úspěšnost vedení správních řízení soutěžních orgánů než varianta 1.

Vzhledem k nemožnosti v rámci kodifikace konkrétně identifikovat jiné orgány veřejné moci by ve výsledku neměla převážet nad variantou 1.

4. Vyhodnocení variant a návrh řešení

Po vyhodnocení nákladů a přínosů jednotlivých variant došlo ke stanovení základních hodnotících kritérií, na jejichž základě pak probíhalo samotné vyhodnocení a výběr nejvhodnější varianty. Hodnocení byla pro jednotlivé varianty zanesena do tabulky. Jednotlivá kritéria byla bodována číselně od 1 do 5, přičemž 1 znamená nejlepší, 5 nejhorší. Na závěr byl do tabulky zanesen aritmetický průměr vzešlý z ohodnocení jednotlivých variant. Varianta s nejnižším aritmetickým průměrem bodování byla zpravidla hodnocena jako nejvhodnější.

Hodnotící kritéria byla stanovena odlišně u jednotlivých opatření regulace s ohledem na jejich specifickou, kdy byla vybírána ta kritéria, která jsou pro danou oblast dle názoru předkladatele nejdůležitější a nejprůkaznější. Použití jednotného systému kritérií by mohlo vést k nedostatečnému a nepřesnému zhodnocení jednotlivých variant. Tam, kde to bylo možné, byla použita kritéria konkrétnější, méně obecná, jako např. „*zapojení účastníka do řízení*“ a „*rychlost nápravy hospodářské soutěže*“ u závazků orgánů veřejné správy, neboť jedním z cílů návrhu je možnost těchto orgánů se podílet na výsledku řízení a žádoucím stavem je minimalizace délky narušení hospodářské soutěže, nebo „*působení na soutěžitele*“ u pořádkové a donucovací pokuty, neboť hlavním motivem návrhu je zvýšení odrazujícího efektu na soutěžitele a tím efektivnější dohled nad hospodářskou soutěží. Další kritéria jsou zvolena obecněji jako „*náročnost změny*“, „*efektivita naplnění cílů*“, „*administrativní zátěž a náklady veřejné správy*“ nebo „*ekonomické dopady*“, protože daná opatření regulace neumožňují zvolení konkrétnějšího kritéria. U opatření regulace vycházejících z implementace Směrnice pak bylo vždy použito kritérium „*naplnění požadavků transpozice*“.

4.1 Pořádková a donucovací pokuta

	Náročnost změny	Působení na soutěžitele	Naplnění požadavků transpozice	Výsledné hodnocení
Varianta 0	1	5	5	3,67
Varianta 1	3	2	3	2,67
Varianta 2	3	3	2	2,67

Jako nejvýhodnější se jeví kombinace varianty 1 a 2. Následuje varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Na základě vyhodnocení jednotlivých variant doporučujeme přijmout kombinaci variant 1 a 2. Kombinace těchto variant znamená drobné zásahy do právního řádu, které však nejsou rozsáhlé. Změna právní úpravy bude kladně působit na dotčené subjekty k řádnému plnění povinností, neboť maximálně výše pokuty bude několikanásobně vyšší než dosud. Zároveň bude Úřadu oprávněn opakovaně ukládat pokuty dotčenému subjektu, který se nepodrobí šetření na místě. Změna právního řádu tak povede k plynulejšímu vedení řízení, v konečném důsledku ke zvýšení rychlosti vyřízení těchto řízení, a k efektivnějšímu vymáhání dodržování rozhodnutí či přijatých závazků. Výše pokut se také promítne na příspěvku do státního rozpočtu. Použitím kombinace variant 1 a 2 bude cíl uvedení zákona do souladu se Směrnicí zcela naplněn.

4.2 Součinnost policie

	Náročnost změny	Efektivita naplnění cílů	Naplnění požadavků transpozice	Výsledné hodnocení
Varianta 0	1	3	2	2
Varianta 1	2	1	1	1,33

Jako nejvýhodnější se jeví varianta 1. Následuje varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Na základě vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant doporučujeme přijmout variantu č. 1, tj. včlenit do právního řádu ustanovení výslovně kodifikující součinnost Policie České republiky. Jde o transpozici Směrnice a přináší jednoznačnou úpravu této problematiky, bez možností odlišných výkladů, což přispívá ke zvýšení právní jistoty a k posílení právního postavení Úřadu. Nejedná se o náročnou legislativní změnu, nebude mít žádný zásadní dopad na praktickou činnost Úřadu, Policie České republiky ani na státní rozpočet.

4.3 Nezávislost Úřadu

	Náročnost změny	Efektivita naplnění cílů	Naplnění požadavků transpozice	Výsledné hodnocení
Varianta 0	1	3	3	2,33
Varianta 1	3	1	1	1,67

Jako nejvýhodnější se jeví varianta 1. Následuje varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Na základě vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant doporučujeme přijmout variantu č. 1, tj. z důvodu zvýšení právní jistoty a posílení právního postavení Úřadu, výslovně zakotvit nezávislost Úřadu do českého právního řádu a upravit problematiku vydávání výroční zprávy. Obdobně jako v případě úpravy součinnosti Policie České republiky se jedná spíše o deklaratorní změnu, bez zásadních legislativních, personálních nebo ekonomických dopadů, která legislativně potvrzuje stávající faktický stav.

4.4 Závazky orgánů veřejné správy

	Náročnost změny	Zapojení účastníka do řízení	Rychlost nápravy hospodářské soutěže	Výsledné hodnocení
Varianta 0	1	5	4	3,33
Varianta 1	3	2	2	2,33
Varianta 2	5	2	2	3

Jako nejvhodnější se jeví varianta 1, neboť méně zasahuje do současného znění zákona, poté následuje varianta 2. Nejméně vhodnou je varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Na základě vyhodnocení přínosů a nákladů jednotlivých variant doporučujeme přijmout variantu č. 1, a to z důvodu možnosti účastníků řízení, orgánů veřejné správy, aktivně se zapojit do řízení a navrhnout opatření, které povedou k odstranění závadného stavu v hospodářské soutěži. Tento závadný stav tak bude mít potenciál být odstraněn daleko rychleji a Úřad bude moci věnovat své zdroje závažnějším případům narušení hospodářské soutěže. Tato varianta zároveň nebudou příliš zasahovat do právního řádu.

4.5 Shovívavost

	Naplnění požadavků transpozice	Administrativní zátěž a náklady veřejné správy	Ekonomické dopady	Výsledné hodnocení
Varianta 0	5	4	4	4,33
Varianta 1	3	3	4	3,33
Varianta 2	1	2	2	1,67

Jako nejvýhodnější se jeví varianta 2. Následuje varianta 1 a poslední vychází z hlediska vhodnosti varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Při porovnání nákladů i přínosů jednotlivých variant dominuje varianta 2, která plní úkol transpozice nových jednotných procedur v rámci evropských soutěžních pravidel a zároveň nejméně zatěžuje adresáty práva rozsahem nutné kodifikace. Zároveň přináší nejnižší hmotné náklady administrativní i regulatorní zátěže ze všech variant. Varianta 0 nevyhovuje ani primárně z pohledu nutné transpozice.

4.6 Narovnání

	Efektivita naplnění cílů	Administrativní zátěž a náklady veřejné správy	Ekonomické dopady	Výsledné hodnocení
Varianta 0	4	2	1	2,33
Varianta 1	2	3	1	2
Varianta 2	1	3	1	1,67

Jako nejvýhodnější se jeví varianta 2. Následuje varianta 1. Jako třetí byla vyhodnocena varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Především z pohledu principu dobré správy by měla převážet varianta 1 nebo varianta 2 zvažované úpravy. Přispějí k vyšší efektivitě vedení příslušných správních řízení a zvýšení vymahatelnosti soutěžního práva. Ve výsledném efektu je v praxi správních řízení a jednání o narovnání nejpřínosnější samostatné vedení jednání o narovnání s rozdílnými účastníky.

4.7 Vzájemná pomoc

	Naplnění požadavků transpozice	Administrativní zátěž a náklady veřejné správy	Ekonomické dopady	Výsledné hodnocení
Varianta 0	5	1	5	3,67
Varianta 1	3	4	3	3,33
Varianta 2	2	2	3	2,33

Jako nejvýhodnější se jeví varianta 2. Následuje varianta 1 a nejméně vhodná je varianta 0.

Nejvhodnější varianta

Jedinými vyhovujícími variantami podle primárního cíle transpozice nové evropské úpravy procedury tzv. *vzájemné pomoci* jsou varianty 1 a 2, neboť varianta 0 nesplňuje povinnost transpozice evropského předpisu. Rozhoduje pak vyšší přínos varianty 2 spočívající v zachované právní jistotě při výkonu působnosti nad evropskými soutěžními pravidly a zároveň snížením nákladů na dodržování regulace. Nevyvstane potřeba novelizace v oblasti exekuce správních rozhodnutí a právní úprava bude pro adresáty jednodušší, přehlednější a srozumitelnější.

4.8 Zpřístupnění informací obsažených ve spise

	Efektivita naplnění cílů	Administrativní zátěž a náklady veřejné správy	Ekonomické dopady	Výsledné hodnocení
Varianta 0	4	1	2	2,33
Varianta 1	2	2	2	2
Varianta 2	2	4	2	2,66

Jako nejvýhodnější se jeví varianta 1. Následuje varianta 0 a jako třetí varianta 2.

Nejvhodnější varianta

V celkovém kontextu kladů i záporů uvažované změny právní úpravy jsou všechny varianty vyrovnané. Každá z nich zohledňuje jiné hledisko, ale plní stejný cíl efektivnější ochrany hospodářské soutěže. Převážít by měla nakonec varianta 1 umožňující dřívejší paralelní šetření orgánů administrativních i trestních.

5. Implementace doporučené varianty a vynucování

Podle nových ustanovení by postupovali všichni adresáti právní úpravy. Navrhované řešení bude realizováno příslušnými orgány veřejné moci.

Zpracovatelem návrhu implementace doporučené varianty je Úřad. Implementace navrhované novely zákona nevyžaduje zásadní změny činnosti dotčených subjektů.

Novela zákona o ochraně hospodářské soutěže se po její publikaci ve Sbírce zákonů stane integrální součástí tohoto zákona a platného právního řádu.

Jako nezávislý regulatorní orgán v oblasti ochrany hospodářské soutěže má Úřad pravomoc aplikovat a zároveň vynucovat aplikaci dotčené právní úpravy.

6. Přezkum účinnosti regulace

Přezkum účinnosti (efektivity) nové regulace bude proveden k 4. únoru 2027, kdy budou vyhodnocena data získaná za období počínající účinností nové právní úpravy a končící k 31. prosinci 2026 a data převzata ze Zprávy Evropské komise o provedení Směrnice, která má být předložena Evropskému parlamentu a Radě nejpozději 12. 12. 2024.

Předmětem přezkumu bude zejména skutečnost, zda jsou nově kodifikované instituty či procesy v praxi využívány, v jaké míře a jaká je jejich srozumitelnost pro adresáty a odbornou veřejnost. Primárním kritériem hodnocení účinnosti regulace bude především její adekvátnost a efektivita.

Data budou shromážděna prostřednictvím příslušných organizačních útvarů zpracovatele, veřejnými konzultacemi, případně dotazníkovým šetřením nebo prostřednictvím k tomu svolaných odborných akcí (konference, kulatý stůl, seminář atd.).

7. Konzultace a zdroje dat

Při tvorbě RIA zpracovatel konzultoval jednotlivé oblasti navrhované úpravy a dopady jejích variant především s dotčenými subjekty státní správy. S Ministerstvem vnitra proběhly konzultace tematického okruhu vzájemné pomoci v návaznosti na institut exekuce správních rozhodnutí na peněžitá plnění v režimu správního řádu, dále s Generálním ředitelstvím cel v totožné problematice. Na úrovni Policejního prezidia České republiky probíhala vzájemná komunikace v otázce součinnosti policejních orgánů při hrozícím ztížení nebo zmaření úkonu Úřadu (šetření na místě).

Konzultace dané problematiky probíhala již ve fázi přípravy a tvorby Směrnice na evropské úrovni pracovní skupiny Rady. Zároveň byly konkrétní otázky konzultovány na úrovni národní při schvalování rámcové pozice vlády k návrhu Směrnice. Meziresortní komunikace k jednotlivým konkrétním otázkám probíhala prostřednictvím vypracovaných instrukcí pro jednání pracovní skupiny Rady.

Na národní úrovni zpracovatel vyhlásil opakovaně veřejné konzultace (diskuse) na webových stránkách Úřadu za účelem sběru stanovisek odborné veřejnosti k původnímu návrhu Směrnice i finálnímu (vyhlášenému) platnému znění Směrnice.

27. 4. 2018	Výzva k veřejné diskusi a zaslání příspěvků k návrhu Směrnice	0 obdržených příspěvků
29. 11. 2018	Výzva k veřejné diskusi a zaslání příspěvků k návrhu Směrnice	0 obdržených příspěvků

1. 2. 2019	Výzva k veřejné diskusi a zaslání příspěvků k přijaté Směrnici	0 obdržených příspěvků
19. 12. 2019	Výzva k veřejné diskusi a zaslání příspěvků k přijaté Směrnici	0 obdržených příspěvků

Data k jednotlivým okruhům čerpal zpracovatel z interních záznamů a statistik uveřejněných ve veřejně dostupných výročních zprávách Úřadu.

8. Kontakty na zpracovatele RIA

Kontaktní útvar:

Odbor Legislativně-právní, Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

Mgr. Jiří Plachý, Ph.D.

tel. +420 542 167 784

e-mail jiri.plachy@uohs.cz

Platné znění dotčených ustanovení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, s vyznačením navrhovaných změn

§ 1

Úvodní ustanovení

(1) Tento zákon upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb (dále jen "zboží") proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení (dále jen "narušení")

- a) dohodami soutěžitelů (§ 3 odst. 1),
- b) zneužitím dominantního postavení soutěžitelů,
- c) spojením soutěžitelů, nebo
- d) orgány státní správy při výkonu státní správy, orgány územní samosprávy při výkonu samosprávy a při přeneseném výkonu státní správy a orgány zájmové samosprávy při přeneseném výkonu státní správy (dále jen „orgány veřejné správy“).

(2) Tento zákon **zapracovává příslušný předpis Evropské unie²³⁾** a dále upravuje postup při aplikaci článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) orgány České republiky a některé otázky jejich součinnosti s Evropskou komisí¹⁾ (dále jen „Komise“) a s orgány ostatních členských států Evropské unie při postupu podle Nařízení Rady (ES) o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy^{1a)} (dále jen „Nařízení“) a Nařízení rady (ES) o kontrole spojování podniků^{1b)} (dále jen „Nařízení o fúzích“).

(3) Na soutěžitele, kteří na základě zvláštního zákona nebo na základě rozhodnutí vydaného podle zvláštního zákona poskytují služby obecného hospodářského významu,^{1c)} se tento zákon vztahuje, jen pokud jeho uplatnění neznemožní poskytování těchto služeb.

(4) Tento zákon se použije obdobně i na řízení ve věcech soutěžitelů, jejichž jednání by mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy Evropské unie podle článků 101 a 102 Smlouvy.

(5) Tento zákon se vztahuje i na jednání soutěžitelů, k němuž došlo v cizině, které narušuje nebo může narušit hospodářskou soutěž na území České republiky.

(6) Tento zákon se nevztahuje na jednání podle odstavce 1, jejichž účinky se projevují výlučně na zahraničním trhu, pokud z mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána, nevyplývá něco jiného.

(7) Tento zákon se dále nevztahuje na ochranu hospodářské soutěže proti nekalé soutěži²⁾.

23) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu.

§ 2

Vymezení některých pojmů

(1) Soutěžiteli podle tohoto zákona se rozumí fyzické a právnické osoby, jejich sdružení, sdružení těchto sdružení a jiné formy seskupování, a to i v případě, že tato sdružení a seskupení nejsou právníckými osobami, pokud se účastní hospodářské soutěže nebo ji mohou svou činností ovlivňovat, i když nejsou podnikateli.

(2) Relevantním trhem je trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území.

(3) Sdělením výhrad se pro účely tohoto zákona rozumí písemné vyrozumění účastníkům řízení o narušení hospodářské soutěže, v němž Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) sdělí popis skutku, označí hlavní důkazy, sdělí právní kvalifikaci skutku a správní trest, který hodlá uložit.

§ 3

(1) Dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě (dále jen "dohody"), jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže, jsou zakázány a neplatné,⁴⁾ pokud tento nebo zvláštní zákon nestanoví jinak nebo pokud Úřad ~~pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen "Úřad")~~ nepovolí prováděcím právním předpisem z tohoto zákazu výjimku. Dohody, jejichž dopad na hospodářskou soutěž je zanedbatelný, nejsou považovány za zakázané.

(2) Z dohod zakázaných podle odstavce 1 jsou zakázány zejména dohody, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže proto, že obsahují ujednání o

- a) přímém nebo nepřímém určení cen, popřípadě o jiných obchodních podmínkách,
- b) omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu a vývoje nebo investic,
- c) rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů,
- d) tom, že uzavření smlouvy bude vázáno na přijetí dalšího plnění, které věcně ani podle obchodních zvyklostí a zásad poctivého obchodního styku s předmětem smlouvy nesouvisí,
- e) uplatnění rozdílných podmínek vůči jednotlivým soutěžitelům při shodném nebo srovnatelném plnění, jimiž jsou někteří soutěžitelé v hospodářské soutěži znevýhodněni,
- f) tom, že účastníci dohody nebudou obchodovat či jinak hospodářsky spolupracovat se soutěžiteli, kteří nejsou účastníky dohody, anebo jim budou jinak působit újmu (skupinový bojkot).

(3) Týká-li se důvod zákazu jen části dohody, je zakázána a neplatná jen tato část. Pokud však z povahy dohody, jejího obsahu, účelu nebo z okolností, za nichž k ní došlo, vyplývá, že ji nelze od ostatního obsahu oddělit, je zakázána a neplatná celá dohoda.

(4) Zákaz podle odstavce 1 se nevztahuje na dohody, které

- a) přispějí ke zlepšení výroby nebo distribuce zboží nebo k podpoře technického či hospodářského rozvoje a vyhrazuji spotřebitelům přiměřený podíl na výhodách z toho plynoucích,
- b) neuloží soutěžitelům omezení, která nejsou nezbytná k dosažení cílů podle písmene a),
- c) neumožní soutěžitelům vyloučit hospodářskou soutěž na podstatné části trhu zboží, jehož dodávka nebo nákup je předmětem dohody.

§ 7

(1) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle § 3 až 5, že byla uzavřena zakázaná dohoda, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím plnění dohody do budoucna zakáže.

(2) Namísto rozhodnutí podle odstavce 1 Úřad rozhodne o zastavení řízení za podmínky, že účastníci řízení Úřadu společně navrhli závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže, které jsou dostatečné pro ochranu hospodářské soutěže a jejichž splněním se odstraní závadný stav, a že zakázaná dohoda neměla za následek podstatné narušení hospodářské soutěže. ~~V takovém rozhodnutí může Úřad~~ **Ve výrokové části rozhodnutí o zastavení řízení Úřad tyto závazky uvede a může** rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Jestliže Úřad neshledá navržené závazky dostatečnými, důvody písemně sdělí účastníkům a pokračuje v řízení.

(3) Závazky podle odstavce 2 mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil ~~písemné vyrozumění, v němž Úřad sdělí základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení a odkazy na hlavní důkazy o nich, obsažené ve správním spise (dále jen „sdělení výhrad“)~~ **sdělení výhrad**; k pozdějším návrhům přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 2 nesmějí dohodu podle jejího původního znění plnit.

(4) Po ~~zastavení řízení~~ **nabytí právní moci rozhodnutí** podle odstavce 2 může Úřad znovu zahájit řízení podle odstavce 1, jestliže

- a) se podstatně změnila podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 2 rozhodné,
- b) soutěžitelé jednájí v rozporu se svými závazky podle odstavce 2, nebo
- c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

§ 11

(1) Zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je zakázáno. Zneužitím dominantního postavení je zejména

- a) přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu, zvláště vynucování plnění, jež je v době uzavření smlouvy v nápadném nepoměru k poskytovanému protiplnění,
- b) vázání souhlasu s uzavřením smlouvy na podmínku, že druhá smluvní strana odebere i další plnění, které s požadovaným předmětem smlouvy věcně ani podle obchodních zvyklostí nesouvisí,
- c) uplatňování rozdílných podmínek při shodném nebo srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu, jimiž jsou tito účastníci v hospodářské soutěži znevýhodňováni,
- d) zastavení nebo omezení výroby, odbytu nebo výzkumu a vývoje na úkor spotřebitelů,
- e) dlouhodobé nabízení a prodej zboží za nepřiměřeně nízké ceny, které má nebo může mít za následek narušení hospodářské soutěže,
- f) odmítnutí poskytnout jiným soutěžitelům za přiměřenou úhradu přístup k vlastním přenosovým sítím nebo obdobným rozvodným a jiným infrastrukturním zařízením, které soutěžitel v dominantním postavení vlastní nebo využívá na základě jiného právního důvodu, pokud jiní soutěžitelé z právních nebo jiných důvodů nemohou bez spoluužívání takového zařízení působit na stejném trhu jako dominantní soutěžitelé, kteří přitom neprokáží, že takové spoluužívání není z provozních nebo jiných důvodů možné anebo je od nich nelze spravedlivě požadovat; totéž přiměřeně platí pro odmítnutí přístupu jiným soutěžitelům za přiměřenou úhradu k využití duševního vlastnictví nebo přístupu k sítím, které soutěžitel v dominantním postavení vlastní nebo využívá na základě jiného právního důvodu, pokud je takové využití nezbytné pro účast v hospodářské soutěži na stejném trhu jako dominantní soutěžitelé nebo na jiném trhu.

(2) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k zneužití dominantního postavení, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím takové jednání do budoucna zakáže.

(3) Namísto rozhodnutí podle odstavce 2 Úřad rozhodne o zastavení řízení za podmínky, že účastníci řízení Úřadu společně navrhli závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže, které jsou dostatečné pro ochranu hospodářské soutěže a jejichž splněním se odstraní závadný stav, a že zneužití dominantního postavení nemělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže. ~~V takovém rozhodnutí může Úřad~~ **Ve výrokové části rozhodnutí o zastavení řízení Úřad tyto závazky uvede a může** rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Jestliže Úřad neshledá navržené závazky dostatečnými, důvody písemně sdělí účastníkům a pokračuje v řízení.

(4) Závazky podle odstavce 3 mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil sdělení výhrad; k pozdějším návrhům přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým

návrhem vázání vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 3 nesmějí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

(5) Po ~~zastavení řízení~~ **nabytí právní moci rozhodnutí** podle odstavce 3 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 2, jestliže

- a) se podstatně změnilы podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 3 rozhodné,
- b) soutěžitelé jednají v rozporu se závazky podle odstavce 3, nebo
- c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

§ 13

Spojení soutěžitelů podléhající povolení Úřadu

Spojení soutěžitelů podléhá povolení Úřadu, jestliže:

- a) celkový čistý obrat všech spojujících se soutěžitelů dosažený za poslední **ukončené** účetní období na trhu České republiky je vyšší než 1,5 miliardy Kč a alespoň dva ze spojujících se soutěžitelů dosáhli každý za poslední **ukončené** účetní období na trhu České republiky čistého obratu vyššího než 250 milionů Kč, nebo
- b) čistý obrat dosažený za poslední **ukončené** účetní období na trhu České republiky
 - 1. v případě spojení podle § 12 odst. 1 alespoň jedním z účastníků fúze,
 - 2. v případě spojení podle § 12 odst. 2 soutěžitelem nebo jeho části, nad níž je získávána kontrola, nebo
 - 3. v případě spojení podle § 12 odst. 5 alespoň jedním ze soutěžitelů zakládajících společně kontrolovaného soutěžiteleje vyšší než 1 500 000 000 Kč a zároveň celosvětový čistý obrat dosažený za poslední **ukončené** účetní období dalším spojujícím se soutěžitelem je vyšší než 1 500 000 000 Kč.

§ 19a

(1) Orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že

- a) zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů,
- b) vyloučí určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů z hospodářské soutěže, nebo
- c) vyloučí soutěž na relevantním trhu.

(2) Úřad nevykonává dozor nad činností orgánů veřejné správy podle odstavce 1, která je

- a) prováděna ve formě rozhodnutí nebo jiných úkonů podle správního řádu nebo daňového řádu, nebo

b) poskytováním veřejné podpory, včetně podpory malého rozsahu²²⁾.

(3) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k narušení hospodářské soutěže, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede.

(4) **Namísto rozhodnutí podle odstavce 3 Úřad rozhodne o zastavení řízení za podmínky, že orgán veřejné správy Úřadu navrhl závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže, které jsou dostatečné pro ochranu hospodářské soutěže a jejichž splněním se odstraní závadný stav, a že narušení hospodářské soutěže nemělo podstatné následky. Ve výrokové části rozhodnutí o zastavení řízení Úřad tyto závazky uvede a může rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Jestliže Úřad neshledá navržené závazky dostatečnými, důvody písemně sdělí orgánu veřejné správy a pokračuje v řízení.**

(5) Závazky podle odstavce 4 může orgán veřejné správy písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu Úřad doručil sdělení výhrad; k pozdějšímu návrhu přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Orgán veřejné správy je svým návrhem vázán vůči Úřadu, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 4 nesmí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

(6) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 4 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 3, jestliže

- a) se podstatně změnila podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 4 rozhodné,
- b) orgán veřejné správy jedná v rozporu se závazky podle odstavce 4, nebo
- c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

(47) Pokud se narušení hospodářské soutěže dopustí orgán územní samosprávy při výkonu samosprávy nebo při přeneseném výkonu státní správy, zašle Úřad orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zvláštního právního předpisu^{19a)} pravomocné rozhodnutí podle odstavce 3 a na jeho žádost mu postoupí i správní spis.

§ 20

Působnost

(1) **Úřad při výkonu své působnosti podle tohoto zákona postupuje nezávisle a nestranně.** Působnost Úřadu je upravena zvláštním právním předpisem.¹⁴⁾ Úřad kromě pravomocí podle jiných ustanovení tohoto zákona

- a) vykonává dozor nad tím, zda a jakým způsobem soutěžitelé plní povinnosti vyplývající pro ně z tohoto zákona nebo z rozhodnutí Úřadu vydaných na základě tohoto zákona,
- b) vykonává dozor nad tím, zda orgány veřejné správy nenarušují hospodářskou soutěž,
- c) zveřejňuje návrhy na povolení spojení soutěžitelů ~~a svá pravomocná rozhodnutí,~~

d) zveřejňuje svá pravomocná rozhodnutí.

(2) V případech, kdy situace na jednotlivých trzích naznačuje, že hospodářská soutěž je narušena, provádí Úřad na takových trzích šetření soutěžních podmínek (dále jen „sektorová šetření“) a navrhuje opatření k jejich zlepšení, zejména vydává zprávy, jejichž obsahem jsou doporučení ke zlepšení soutěžních podmínek.

(3) Při výkonu dozoru podle odstavce 1 písm. a) nebo b) a při provádění sektorových šetření podle odstavce 2 postupuje Úřad přiměřeně podle § 21e, 21f a 21g a může zahájit řízení z moci úřední.

(4) Je-li zjištěno porušení povinností stanovených v § 3 odst. 1, § 11 odst. 1, § 18 odst. 1 nebo § 19a odst. 1, může Úřad uložit opatření k nápravě, jejichž účelem je obnovení účinné hospodářské soutěže na trhu, a stanovit přiměřenou lhůtu k jejich splnění. Uložení opatření k nápravě nevyklučuje souběžné uložení pokuty podle § 22 odst. 1 písm. b), c) nebo d), § 22a odst. 1 písm. b), c) nebo d) anebo § 22aa odst. 1 písm. b).

(5) Úřad může na základě mezinárodní smlouvy, která je součástí právního řádu, poskytnout soutěžnímu ~~úřadu~~ **orgánu** dožadujícího státu na jeho žádost podklady a informace, včetně informací, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobné zákonem chráněné tajemství, za účelem prosazování soutěžního práva v dožadujícím státě, za podmínky, že úroveň ochrany takových informací je v dožadujícím státě srovnatelná s ochranou v České republice.

(6) Úřad vydává výroční zprávu o své činnosti podle tohoto zákona, informuje o ní vládu a Parlament a vhodným způsobem ji zveřejňuje. Výroční zpráva obsahuje zejména informace o počtu zahájených a ukončených správních řízení, jmenování a odvolání předsedy a místopředsedů a výši zdrojů včetně změn oproti předchozímu období.

§ 20a

(1) Úřad má pravomoc aplikovat články 101 a 102 Smlouvy v jednotlivých případech, pokud by jednání soutěžitelů mohlo mít vliv na obchod mezi členskými státy ve smyslu čl. 101 nebo 102 Smlouvy. Za tímto účelem je oprávněn

- a) požadovat zastavení protiprávního jednání,
- b) nařizovat předběžná opatření,
- c) přijímat závazky,
- d) ukládat pokuty.

(2) Úřad může rozhodnutím jednotlivému soutěžiteli výhodu unijní blokované výjimky odejmout, pokud dohody mají v konkrétním případě dopady neslučitelné s čl. 101 odst. 3 Smlouvy na území České republiky nebo na jeho část, která má všechny charakteristiky odděleného geografického trhu.

(3) Úřad je dále oprávněn

- a) požádat Komisi o poskytnutí kopií dokumentů nutných pro posouzení případu,

- b) konzultovat s Komisí jakýkoli případ, při němž se používá právo Evropské unie,
- c) vzájemně si poskytovat s Komisí a ~~ostatními~~ soutěžními ~~úřady~~ **orgány jiných** členských států a užívat jako důkazy jakékoli faktické nebo právní skutečnosti, včetně důvěrných informací,
- ~~d) požádat Komisi o zahrnutí do pořadu jednání Poradního výboru pro restriktivní praktiky případ, jímž se zabývá,~~
- e) **d)** předkládat soudům vyjádření k otázkám týkajícím se používání článku 101 nebo 102 Smlouvy a požádat příslušný soud o zaslání jakýchkoli dokumentů nutných pro posouzení případu,
- f) **e)** provádět šetření na základě žádosti soutěžního ~~úřadu~~ **orgánu** jiného členského státu,
- ~~g) f)~~ předkládat svá stanoviska k řízením, která Komise provádí podle Nařízení o fúzích,
- ~~h) g)~~ vydávat rozhodnutí v případech, kdy nařízení Evropské unie, přijatá v souladu s články 103 až 106 Smlouvy, opravňují Úřad k přijetí rozhodnutí,
- i) **h)** přijímat opatření k nápravě, jejichž podmínky a podrobnosti určila Komise a kdy zmocnila členský stát k přijetí potřebného opatření k nápravě podle článku 105 odst. 2 Smlouvy.

(4) Úřad je povinen

- a) poskytnout Komisi veškeré nezbytné informace, aby mohla provádět úkony svěřené jí Nařízením a Nařízením o fúzích,
- b) poskytnout Komisi nezbytnou pomoc v případě neumožnění nebo ztěžování šetření podle Nařízení nebo podle Nařízení o fúzích soutěžitelem,
- c) písemně informovat Komisi a soutěžní ~~úřady~~ ~~ostatních~~ **orgány jiných** členských států o zahájení řízení na základě článku 101 nebo 102 Smlouvy,
- d) nejméně 30 dnů před vydáním rozhodnutí podle odstavce 1 zaslat Komisi shrnutí případu, předpokládaného rozhodnutí a jiných dokumentů nezbytných k posouzení případu; tyto informace mohou být rovněž dány k dispozici soutěžním ~~úřadům~~ ~~ostatních~~ **orgánům jiných** členských států,
- ~~e) jmenovat zástupce do Poradního výboru pro restriktivní praktiky, do Poradního výboru pro spojení,~~
- ~~f) e)~~ provést na žádost Komise šetření, které považují za nezbytné.

(5) Při postupu podle Nařízení o fúzích je Úřad oprávněn

- a) vyjádřit se k návrhu na postoupení případu před jeho oznámením^{14a)},
- b) požádat Komisi o postoupení případu^{14b)},
- c) za podmínek stanovených Nařízením o fúzích^{14c)} požádat Komisi o posouzení případu,
- d) rozhodnout o případu postoupeném Komisí^{14d)}.

§ 21

Zahájení řízení

(1) Řízení o povolení spojení a řízení o povolení výjimky ze zákazu uskutečňování spojení se zahajují na základě návrhu; ostatní řízení podle tohoto zákona se zahajují z moci úřední.

(2) Úřad může po předběžném prošetření věci podle § 20 odst. 1 písm. a) **nebo b)** řízení z moci úřední nezahájit, není-li na jeho vedení veřejný zájem s ohledem na nízkou míru škodlivého účinku jednání na hospodářskou soutěž; přihlédne přitom zejména k povaze jednání a způsobu jeho provedení, významu dotčeného trhu a počtu dotčených spotřebitelů. O nezahájení řízení Úřad učiní písemný záznam, v němž uvede, proč řízení nezahájil.

§ 21b

~~Sdělení výhrad~~ Seznámení s podklady rozhodnutí

~~Ve sdělení výhrad Úřad informuje účastníky řízení rovněž o výši pokuty, kterou hodlá účastníkům řízení uložit. Po sdělení výhrad Úřad umožní účastníkům řízení seznámit se s podklady rozhodnutí a stanoví přiměřenou lhůtu, ve které mohou účastníci řízení navrhnout doplnění dokazování; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dní. K později uvedeným skutečnostem a důkazům se nepřihlíží; to neplatí, jde-li o skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve.~~

§ 21c

Zvláštní ustanovení o spisu a nahlížení do něj

(1) Z nahlížení do spisu jsou vyloučeny ty jeho části, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobné zákonem chráněné tajemství; spis musí zahrnovat vedle listin obsahujících takové tajemství i listiny, ze kterých bylo toto tajemství odstraněno, případně dostatečně podrobný výpis, který tajemství neobsahuje.

(2) Na žádost Úřadu je osoba, které ochrana obchodního, bankovního nebo jiného obdobného zákonem chráněného tajemství svědčí, povinna vedle listin obsahujících takové tajemství předložit i listiny, ze kterých bylo toto tajemství odstraněno, případně pořídit z takových listin dostatečně podrobný výpis, který tajemství neobsahuje; pokud tak neučiní, má se za to, že jí předložené listiny obchodní, bankovní ani jiné obdobné zákonem chráněné tajemství neobsahují.

(3) V řízeních o porušení povinnosti nebo zákazu podle § 3 odst. 1, § 11 odst. 1, § 18 odst. 1 nebo § 19a odst. 1 může po sdělení výhrad účastník řízení nebo jeho zástupce nahlížet do těch částí spisu, které obsahují obchodní, bankovní nebo obdobným způsobem chráněné tajemství a kterými byl nebo bude prováděn důkaz, a to za předpokladu, že jsou předem seznámení s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíší. Ustanovení § 38 odst. 4 správního řádu se nepoužije.

(4) ~~Žádost o upuštění od uložení pokuty a žádost o snížení pokuty podle § 22ba odst. 5~~
shovívavost, žádost o snížení pokuty narovnáním, protokoly procesu narovnání, jakož

i další podklady a informace, které byly v souvislosti s nimi ~~Úřadu~~ předloženy, se až do sdělení výhrad uchovávají mimo spis. To platí i pro výzvy a sdělení ~~Úřadu~~, které Úřad žadatelům v souvislosti s jejich žádostí zaslal.

(5) Z nahlížení do spisu jsou dále vyloučeny ty jeho části, které obsahují žádost o ~~upuštění od uložení pokuty nebo žádost o snížení pokuty podle § 22ba odst. 5 anebo žádost o snížení pokuty podle § 22ba odst. 6 (dále jen "žádost o neuložení nebo snížení pokuty")~~ **shovívavost nebo žádost o snížení pokuty narovnáním**, jakož i další podklady a informace, které byly žadatelem vypracovány pro účely podání této žádosti a v souvislosti s ní ~~Úřadu~~ předloženy; to platí i pro výzvy a sdělení ~~Úřadu~~, které Úřad žadatelům v souvislosti s jejich žádostí zaslal. Do těchto částí spisu může za podmínek stanovených v odstavci 4 **3** nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce; § 38 odst. 4 správního řádu se nepoužije.

§ 21ca

Zpřístupnění informací obsažených ve spise

(1) ~~Žádosti o neuložení nebo snížení pokuty~~ **Žádost o shovívavost a žádost o snížení pokuty narovnáním** jsou důvěrnými informacemi. Úřad tyto informace nezpřístupňuje, s výjimkou zpřístupnění soudu pro účely přezkumu činnosti Úřadu ve správním soudnictví; to neplatí pro žádost o snížení pokuty ~~podle § 22ba odst. 6~~ **narovnáním**, která byla žadatelem vzata zpět.

(2) Podklady a informace, které byly vypracovány a předloženy pro účely probíhajícího správního řízení ve věci ochrany hospodářské soutěže nebo výkonu dozoru Úřadu podle § 20 odst. 1, jakož i podklady a informace vypracované Úřadem pro tyto účely, je možno zpřístupnit **orgánům činným v trestním řízení po sdělení výhrad a ostatním orgánům veřejné moci až po ukončení šetření nebo nabytí právní moci rozhodnutí Úřadu o ukončení správního řízení**; to neplatí pro přezkum činnosti Úřadu ve správním soudnictví.

(3) Požádá-li soud Úřad o zpřístupnění žádosti o ~~neuložení nebo snížení pokuty~~ **shovívavost a žádosti o snížení pokuty narovnáním** pro ověření, zda její obsah odůvodňuje její nezpřístupnění, umožní Úřad prostřednictvím jím pověřené osoby soudu, aby do ní nahlédl; o tom vyhotoví Úřadem pověřená osoba protokol obsahující rovněž závěr soudu ohledně obsahu žádosti a důvodnosti jejího nezpřístupnění.

§ 21d

Důkazní břemeno

(1) Pokud účastníci řízení ve věci zakázaných dohod tvrdí, že se na ně vztahuje výjimka podle § 3 odst. 4 nebo § 4, jsou povinni navrhnout důkazy k prokázání, že podmínky pro použití takové výjimky jsou splněny. Pokud účastníci takové důkazy neoznačí, může Úřad pokládat za prokázané, že tyto podmínky splněny nejsou.

(2) Pokud účastníci řízení navrhnou závazky ~~podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 anebo § 17 odst. 4~~, jsou povinni navrhnout důkazy k prokázání, že splnění těchto závazků je dostatečné k obnovení, případně zachování účinné hospodářské soutěže. Pokud účastníci

takové důkazy neoznačí, není Úřad povinen dokazovat, že tyto závazky nejsou dostatečné k obnovení, případně zachování účinné hospodářské soutěže.

(3) Pokud jej k tomu Úřad vyzve, je účastník řízení povinen navrhnout důkazy k prokázání plnění závazků ~~podle § 7 odst. 2 nebo § 11 odst. 3 nebo § 17 odst. 4~~, opatření uložených podle § 18 odst. 5 a opatření k nápravě podle § 20 odst. 4. Pokud účastníci takové důkazy neoznačí, může Úřad pokládat za prokázané, že takové závazky a opatření plněny nebyly.

§ 21f

Šetření na místě v obchodních prostorách

(1) Soutěžitelé jsou povinni podrobit se šetření Úřadu na pozemcích a ve všech objektech, místnostech a dopravních prostředcích, které užívají při své činnosti v hospodářské soutěži (dále jen „obchodní prostory“).

(2) V rámci šetření jsou zaměstnanci Úřadu, případně další Úřadem pověřené osoby, oprávněny

- a) vstupovat do obchodních prostor soutěžitelů, u kterých šetření probíhá,
- b) ověřit, zda se v případě dokumentů a záznamů jedná o obchodní záznamy,
- c) nahlížet do obchodních záznamů, které se v obchodních prostorách nacházejí nebo jsou z nich přístupné, bez ohledu na to, v jaké formě jsou uloženy,
- d) kopírovat nebo získávat v jakékoli formě kopie nebo výpisy z obchodních záznamů,
- e) pečeti obchodní prostory, popřípadě skříně, schránky nebo obchodní záznamy v nich se nacházející na dobu a v rozsahu nezbytném k provedení šetření,
- f) požadovat od soutěžitele a osob v pracovněprávním nebo jiném obdobném vztahu k němu, případně osob, které soutěžitel pověřil vykonávat v jeho prospěch určité činnosti, v nezbytném rozsahu součinnost nezbytnou k provedení šetření, jakož i vysvětlení k obchodním záznamům.

(3) Soutěžitel je povinen poskytnout Úřadu při provádění šetření nezbytnou součinnost k výkonu jeho oprávnění podle odstavce 2 a výkon těchto oprávnění strpět.

(4) Za účelem šetření v obchodních prostorách jsou zaměstnanci Úřadu oprávněni zjednat si do těchto prostor přístup, otevřít uzavřené skříně nebo schránky, popřípadě si jiným způsobem zjednat přístup k obchodním záznamům. Každý, v jehož objektu se takové obchodní prostory nalézají, je povinen strpět šetření v těchto prostorách; nesplní-li tuto povinnost, jsou zaměstnanci Úřadu oprávněni zjednat si k nim přístup.

(5) Šetření se provádí na základě písemného pověření vystaveného předsedou Úřadu nebo jinou osobou k tomu oprávněnou podle vnitřních předpisů Úřadu. Pověření musí obsahovat zejména jméno, popřípadě jména, příjmení, funkci a podpis osoby oprávněné k jeho vystavení, datum vyhotovení a otisk úředního razítka, dále právní ustanovení, podle kterého má být šetření provedeno, označení ~~obchodních prostor soutěžitele, v nichž soutěžitele, v jehož obchodních prostorách~~ má být šetření provedeno, předmět šetření a

datum jeho zahájení, jakož i jméno, popřípadě jména a příjmení zaměstnanců Úřadu, případně dalších Úřadem pověřených osob, které mají šetření provést.

(6) Před zahájením šetření sdělí Úřad soutěžiteli, v jehož obchodních prostorách má šetření na místě proběhnout, právní důvod a účel šetření a poučí ho o jeho právech a povinnostech podle tohoto zákona, včetně možnosti uložení pokuty.

(7) Proti šetření v obchodních prostorách soutěžitelů lze podat žalobu.

(8) Zaměstnanci Úřadu jsou oprávněni požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními prostředky.

(89) Odstavce 1 až 7 8 se použijí obdobně i pro šetření v prostorách orgánů veřejné správy.

§ 21g

Šetření na místě v jiných než obchodních prostorách

(1) Je-li důvodné podezření, že se obchodní záznamy nacházejí v jiných než obchodních prostorách, včetně bytů fyzických osob, které jsou statutárními orgány soutěžitele nebo jejich členy nebo jsou k soutěžiteli v pracovněprávním nebo obdobném vztahu (dále jen „jiné než obchodní prostory“), může šetření s předchozím souhlasem soudu probíhat i v takových prostorách.

(2) Ustanovení o šetření na místě v obchodních prostorách se užijí obdobně, vyjma ustanovení § 21f odst. 2 písm. e) a ~~odst. 8.~~

§ 21h

Řízení s unijním prvkem

(1) Pokud Úřad zahájí řízení o porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy, postupuje při vedení řízení a provádění šetření podle ustanovení hlavy VI tohoto zákona a při rozhodování podle ustanovení § 7 a § 11 odst. 2 až 5.

(2) Pokud Úřad provádí šetření podle čl. 20 odst. 6, čl. 21 odst. 4, čl. 22 odst. 1 nebo 2 Nařízení anebo čl. 12 odst. 1 nebo čl. 13 odst. 6 Nařízení o fúzích, postupuje podle hlav VI a VII tohoto zákona.

(3) Pokud Úřad zahájil řízení o porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy a ve stejné věci zahájí Komise řízení za účelem přijetí rozhodnutí podle hlavy III Nařízení, Úřad řízení zastaví.

(4) Pokud Úřad zahájil řízení o porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy a stejnou věcí se již zabývá nebo se začal zabývat soutěžní ~~úřad~~ **orgán** jiného členského státu, může Úřad řízení zastavit nebo až do rozhodnutí takového soutěžního ~~úřadu~~ **orgánu** přerušit.

(5) Při ukládání pokut a opatření k nápravě v šetřeních nebo řízeních podle odstavců 1 a 2 postupuje Úřad podle § 20 odst. 4 a podle hlavy VII tohoto zákona.

(6) Rozhodne-li Komise o provedení šetření podle čl. 21 Nařízení, podá Komise nebo Úřad u soudu návrh na zahájení řízení ve věcech ochrany hospodářské soutěže.

§ 22

Přestupky

(1) Fyzická osoba se jako soutěžitel dopustí přestupku tím, že

- a) poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření podle § 21f odst. 2 písm. e),
- b) uzavře dohodu v rozporu s § 3 odst. 1,
- c) rozporu s § 11 odst. 1 zneužije své dominantní postavení,
- d) uskutečňuje spojení v rozporu s § 18 odst. 1,
- e) nesplní závazek podle § 7 odst. 2, § 11 odst. 3 nebo § 17 odst. 4 anebo nesplní opatření podle § 18 odst. 5,
- f) nesplní opatření k nápravě uložené Úřadem podle § 20 odst. 4 nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu, **nebo**
- ~~g) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,~~
- ~~h) g) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách **nebo poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách** podle § 21f odst. 3; nebo.~~
- ~~i) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.~~

(2) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) **neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1, nebo**
- b) **poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.**

(23) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), ~~g)~~, ~~h)~~ **nebo i) nebo g) anebo podle odstavce 2** lze uložit pokutu do 300 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d), e) nebo f) pokutu do 10 000 000 Kč, není-li dále stanoveno, že za přestupek podle odstavce 1 písm. b) se pokuta neuloží.

§ 22a

Přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob

(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako soutěžitel dopustí přestupku tím, že

- a) poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření podle § 21f odst. 2 písm. e),
- b) uzavře dohodu v rozporu s § 3 odst. 1,
- c) v rozporu s § 11 odst. 1 zneužije své dominantní postavení,
- d) uskutečňuje spojení v rozporu s § 18 odst. 1,
- e) nesplní závazek podle § 7 odst. 2, § 11 odst. 3 nebo § 17 odst. 4 anebo nesplní opatření podle § 18 odst. 5,
- f) nesplní opatření k nápravě uložené úřadem podle § 20 odst. 4 nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu, **nebo**
- ~~g) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,~~
- ~~h) g) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách nebo poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3; nebo.~~
- ~~i) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.~~

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1, **nebo**
- b) **poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.**

(23) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), ~~g), h)~~ **nebo i) nebo g) anebo podle odstavce 2** se uloží pokuta do 300 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období a za přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d), e) nebo f) pokuta do 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období, není-li dále stanoveno, že za přestupek podle odstavce 1 písm. b) se pokuta neuloží. **Sazba pokuty se nestanoví z obrátu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.**

~~(3) Je-li pokuta podle odstavce 2 ukládána sdružení soutěžitelů, může být uložena až do výše 10 % z úhrnu čistých obrátů dosažených za poslední ukončené účetní období jeho členy. Každý člen sdružení ručí za zaplacení takto uložené pokuty do výše 10 % ze svého čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období.~~

(4) Je-li pokuta podle odstavce 3 ukládána sdružení soutěžitelů, může být uložena až do výše 10 % z úhrnu čistých obrátů dosažených za poslední ukončené účetní období

jeho členy. **Není-li pokuta zaplacená v plné výši, každý člen sdružení, který byl zastoupen v rozhodovacím orgánu sdružení, ručí za zaplacení uložené pokuty do výše 10 % ze svého čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Není-li přesto pokuta zaplacená v plné výši, ručí následně za zaplacení pokuty každý, kdo byl členem sdružení, do výše 10 % ze svého čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Za pokutu neručí člen sdružení, který nebyl jeho členem v době páchání přestupku nebo který doloží, že rozhodnutí sdružení vedoucí k narušení hospodářské soutěže neprovedl, a před zahájením správního řízení o tomto rozhodnutí nevěděl nebo ho odmítl.**

(45) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) spáchaný v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek může Úřad spolu s pokutou podle odstavce 2 **3** uložit zákaz plnění veřejných zakázek na dobu nejdéle 3 let. **Tento zákaz nelze uložit soutěžiteli, u kterého bylo upuštěno od uložení pokuty podle § 22ba odst. 1 písm. a) nebo kterému byla pokuta snížena podle § 22ba odst. 1 písm. b) nebo § 22bb.**

(56) Zákazem plnění veřejných zakázek se rozumí zákaz účasti v zadávacím řízení, zákaz podání žádosti o účast v dynamickém nákupním systému a zákaz uzavřít smlouvu na plnění veřejných zakázek malého rozsahu. Běh doby, na kterou se zákaz plnění veřejných zakázek ukládá, začíná dnem, kdy rozhodnutí, kterým byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek, nabylo právní moci.

(67) Úřad vede veřejný rejstřík osob se zákazem plnění veřejných zakázek, do kterého se zapisují identifikační údaje právnické nebo podnikající fyzické osoby, které byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek, den, od kterého výkon tohoto zákazu začíná, a den, kdy končí, identifikace rozhodnutí ukládajícího zákaz plnění veřejných zakázek. Rejstřík se zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.

§ 22aa

Přestupky orgánů veřejné správy

(1) Orgán veřejné správy se dopustí přestupku tím, že

a) poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření podle § 21f odst. 2 písm. e),

b) v rozporu s § 19a odst. 1 naruší hospodářskou soutěž,

c) nesplní závazek podle § 19a odst. 4,

ed) nesplní opatření k nápravě uložené rozhodnutím Úřadu podle § 20 odst. 4 nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu,

de) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,

ef) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě **nebo poruší povinnost strpět šetření na místě** podle § 21f odst. 3, nebo

fg) poruší povinnost strpět šetření na místě podle § 21f odst. 4.

(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), ~~d), e) nebo f)~~ **e), f) nebo g)** se uloží pokuta do 300 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b) ~~nebo e)~~, **c) nebo d)** pokuta do 10 000 000 Kč.

§ 22b

Společná ustanovení k přestupkům

(1) Při určení výměry pokuty právnické osobě nebo orgánu veřejné správy a při ukládání a určení délky zákazu plnění veřejných zakázek se přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Dále se přihlédne k jednání právnické osoby nebo orgánu veřejné správy v průběhu řízení před Úřadem a jejich snaze odstranit škodlivé následky přestupku.

(2) Na odpovědnost podnikající fyzické osoby za přestupek se použijí obdobně ustanovení § 20 a 21 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, s výjimkou § 20 odst. 1 a 2, § 20 odst. 4 písm. a) a b) a § 20 odst. 5.

(3) Při výměře pokuty právnímu nástupci právnické osoby se přihlédne též k tomu, v jakém rozsahu přešly na právního nástupce výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a k tomu, pokračuje-li některý z právních nástupců v činnosti, při které byl přestupek spáchán.

(4) Přestupky podle tohoto zákona projednává Úřad.

(5) Společné řízení, ve kterém mají být projednány přestupky více podezřelých, je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení prvním z nich.

(6) Úřad může přestupky, které mají být podle zákona projednány ve společném řízení, projednat samostatně, jestliže při ukládání správních trestů přihlédne k správním trestům uloženým za tyto přestupky v samostatných řízeních.

(7) Alespoň jedna oprávněná úřední osoba podílející se na řízení o přestupku vedeném Úřadem v každém stupni musí mít vysokoškolské vzdělání nejméně v magisterském studijním programu v oboru právo na vysoké škole v České republice. Ustanovení zákona upravujícího řízení o přestupcích, která se týkají požadavků na vzdělání oprávněných úředních osob, se na řízení o přestupcích, k jejichž projednání je příslušný Úřad podle tohoto zákona, nepoužijí.

(8) Na postup Úřadu podle tohoto zákona se ustanovení § 13 odst. 2 a 3, § 16, 17, § 20 odst. 5, § 24 až 27, § 29 písm. c), § 35 písm. a) a d), § 36, 37, § 39 písm. b), § 42, 43, 45, 48, 49, § 51 písm. b), § 53, 54, § 68 písm. b) a c), § 70, 71, § 76 odst. 1 písm. h) a k), § 76 odst. 5, § 78 odst. 2 věty třetí, **§ 78 odst. 3**, § 80 odst. 2 a 3, § 81, § 82 odst. 1, § 85 odst. 3, § 87, § 89 až 92, § 93 odst. 1 písm. g) a h), § 93 odst. 3, § 94, § 95 odst. 2, § 96 odst. 1 písm. b), § 96 odst. 2 a 3, § 98 odst. 2, § 99 odst. 2 a § 101 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich nepoužijí.

(9) Osoba dotčená jednáním podezřelého se o odložení věci nevyrozumí.

~~§ 22ba~~

~~Upuštění od uložení pokuty a snížení pokuty~~

~~(1) Jestliže Úřad uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b),~~

~~a) upustí od uložení pokuty, pokud soutěžitel~~

- ~~1. jako první ze všech soutěžitelů předloží Úřadu informace a podklady o utajované horizontální dohodě, které Úřad dosud nezískal a které odůvodňují provedení cíleného šetření na místě podle § 21f nebo § 21g anebo prokazují existenci takové dohody podle tohoto zákona,~~
- ~~2. přizná účast na této dohodě,~~
- ~~3. nečiní nátlak na ostatní soutěžitele, aby se této dohody účastnili, a~~
- ~~4. ve správním řízení aktivně napomáhá objasnění případu, zejména poskytne Úřadu všechny jemu dostupné podklady a informace o této dohodě, nebo~~

~~b) sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, až o 50 %, pokud soutěžitel předloží Úřadu informace a podklady o utajované horizontální dohodě, které mají významnou přidanou důkazní hodnotu ve vztahu k důkazní hodnotě podkladů a informací Úřadem dosud získaných, a splní předpoklady podle písmene a) bodů 2 až 4; přihlédně při tom k pořadí soutěžitelů, k době, kdy Úřadu informace a podklady o utajované horizontální dohodě předloží, a k míře, v jaké informace a podklady posilují svou povahou nebo podrobností možnost Úřadu prokázat utajovanou horizontální dohodu.~~

~~(2) Jestliže Úřad uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b), c) nebo d), tak sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, o 20 %, pokud se soutěžitel ke spáchání přestupku přiznal a pokud má Úřad za to, že s ohledem na povahu a závažnost přestupku je takový postih dostatečný.~~

~~(3) Upustí-li Úřad od uložení pokuty podle odstavce 1 písm. a) nebo sníží-li pokutu podle odstavce 1 písm. b) nebo podle odstavce 2, nelze témuž soutěžiteli uložit zákaz plnění veřejných zakázek.~~

~~(4) Upustit od uložení pokuty podle odstavce 1 písm. a) nebo snížit pokutu podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2 lze jen na základě žádosti podané soutěžitelem.~~

~~(5) Žádost o upuštění od uložení pokuty podle odstavce 1 písm. a) musí být podána nejpozději do dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad podle § 21b. Žádost o snížení pokuty podle odstavce 1 písm. b) musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad podle § 21b. Uvedené žádosti lze vzít zpět do 15 dnů ode dne uplynutí lhůty pro jejich podání. K žádosti, která byla vzata zpět, a k podkladům a informacím k ní přiloženým se v řízení nepřihlíží.~~

~~(6) Žádost o snížení pokuty podle odstavce 2 musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad podle § 21b.~~

~~(7) Žádost, která byla podána později, než je stanoveno v odstavci 5 nebo 6, Úřad projedná jen v případech hodných zvláštního zřetele.~~

~~(8) Jestliže Úřad uzná orgán veřejné správy vinným z přestupku podle § 22aa odst. 1 písm. b), sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, o 20 %, pokud se orgán veřejné správy ke spáchání přestupku přiznal a pokud má Úřad za to, že s ohledem na povahu a závažnost přestupku je takový postih dostatečný. Odstavce 4, 6 a 7 se na postup orgánu veřejné správy při podávání žádosti o snížení pokuty užijí obdobně.~~

§ 22ba

Shovívavost

(1) Jestliže Úřad uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b),

a) upustí od uložení pokuty, pokud soutěžitel

- 1. jako první ze všech soutěžitelů předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě nebo utajovaném jednání ve vzájemné shodě mezi dvěma nebo více soutěžiteli, jejímž cílem je narušení hospodářské soutěže (dále jen „utajovaná dohoda“), které Úřad dosud nezískal a které odůvodňují provedení cíleného šetření na místě anebo prokazují existenci utajované dohody podle tohoto zákona,**
- 2. přizná účast na utajované dohodě,**
- 3. nečinil nátlak na ostatní soutěžitele, aby se utajované dohody účastnili, a**
- 4. poskytne Úřadu všechny jemu dostupné podklady a informace o utajované dohodě, nebo**

b) sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, až o 50 %, pokud soutěžitel předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě, které mají významnou přidanou důkazní hodnotu ve vztahu k důkazní hodnotě podkladů a informací Úřadem dosud získaných, a splní podmínky podle písmene a) bodů 2 až 4; přihlédne při tom k pořadí soutěžitelů, k době, kdy předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě, a k míře, v jaké informace a podklady posilují svou povahou nebo podrobností možnost Úřadu prokázat utajovanou dohodu.

(2) Upustit od uložení pokuty nebo snížit pokutu lze jen na základě žádosti o shovívavost podané soutěžitelem, který

a) ukončil účast v utajované dohodě,

b) ve správním řízení aktivně napomáhá objasnění případu,

c) neničí, nepadělá nebo nezatajuje důkazy nebo důležité informace a to ani v době, kdy zvažoval podání žádosti o shovívavost, a

d) bez svolení Úřadu nezveřejní žádné informace o podání žádosti o shovívavost nebo o jejím obsahu dříve, než Úřad vydá v této věci sdělení výhrad, ledaže tak učiní u jiných orgánů pro ochranu hospodářské soutěže.

(3) Úřad může soutěžiteli rezervovat pořadí za účelem shromáždění informací a podkladů nezbytných pro podání žádosti o upuštění od uložení pokuty stanovením lhůty pro její podání.

(4) Soutěžiteli je na základě souhrnné žádosti rezervováno pořadí pro podání žádosti o shovívavost. Souhrnnou žádost lze podat, pokud soutěžitel podal v téže věci žádost o shovívavost nebo žádost o rezervaci pořadí u Komise a v žádosti popsaným jednáním jsou dotčena území více než 3 členských států. Jestliže souhrnná žádost obsahuje náležitosti podle odstavce 8 a Úřad neviduje v téže věci žádnou jinou žádost, informuje o tom žadatele. Úřad je oprávněn vyzvat soutěžitele k doplnění skutečností obsažených v souhrnné žádosti.

(5) Hodlá-li Úřad zahájit ve věci podle odstavce 4 řízení o přestupku, vyzve soutěžitele k podání žádosti o shovívavost v přiměřené lhůtě. Tato žádost bude považována za podanou ke dni rezervace pořadí souhrnnou žádostí, pokud je podána ve lhůtě podle věty první a v téže věci jako žádost podaná u Komise.

(6) Žádost o upuštění od uložení pokuty musí být podána nejpozději do dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad. Žádost o snížení pokuty musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad. Žádost o shovívavost, která byla podána později, se projedná jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(7) Žádost o shovívavost lze vzít zpět do 15 dnů ode dne uplynutí lhůty pro její podání. K žádosti o shovívavost, která byla vzata zpět, a k podkladům a informacím k ní přiloženým se v řízení o přestupku nepřihlíží.

(8) Žádost o shovívavost, žádost o rezervaci pořadí a souhrnná žádost obsahují vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem identifikační údaje soutěžitelů a popis skutku. Rozsah identifikačních údajů soutěžitelů a popis skutku stanoví prováděcí právní předpis.

§ 22bb

Narovnání

(1) Po zahájení řízení o narušení hospodářské soutěže může Úřad za účelem dosažení procesních úspor zahájit proces narovnání, jestliže účastník řízení ve lhůtě stanovené Úřadem písemně sdělí, že vstoupí do procesu narovnání; ke sdělení učiněnému po lhůtě Úřad nemusí přihlídnout.

(2) V rámci procesu narovnání může účastník řízení podat žádost o snížení pokuty narovnáním, ve které přizná narušení hospodářské soutěže, o němž byl informován ve sdělení výhrad. Žádost musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne,

kdy bylo účastníku řízení doručeno sdělení výhrad. Žádost, která byla podána později, se projedná jen v případech hodných zvláštního zřetele.

(3) Ústní jednání v rámci procesu narovnání je vedeno s každým účastníkem řízení samostatně.

(4) Úřad může kdykoliv proces narovnání ukončit zcela nebo ve vztahu k jednomu či více účastníkům řízení, má-li za to, že dosažení procesních úspor nelze očekávat nebo s ohledem na povahu a závažnost narušení hospodářské soutěže. Nepodá-li účastník řízení žádost podle odstavce 2, je proces narovnání s tímto účastníkem řízení ukončen.

(5) Jestliže Úřad uzná účastníka řízení vinným z narušení hospodářské soutěže, sníží na základě žádosti podle odstavce 2 pokutu, o jejíž výši informoval účastníka řízení ve sdělení výhrad, o 10 až 20 %. Přihlédne se k míře dosažených procesních úspor, zejména ke složitosti řízení, délce jeho vedení a spolupráci účastníka řízení v rámci procesu narovnání.

§ 22c

Pořádková pokuta

~~(1) Za nesplnění povinnosti podle § 21e odst. 2 lze uložit pořádkovou pokutu až do výše 100 000 Kč nebo 1 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.~~

(1) Pořádkovou pokutu lze uložit tomu, kdo ztěžuje postup Úřadu tím, že

- a) neposkytne na písemnou výzvu ve stanovené lhůtě obchodní záznamy, nebo
- b) se bez náležité omluvy nedostaví na předvolání.

(2) Vyžaduje-li to zajištění průběhu a účelu řízení, lze pořádkovou pokutu uložit soutěžiteli, který poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3.

(3) Pořádkovou pokutu lze uložit až do výše 300 000 Kč nebo 10 % z průměrného denního čistého obratu soutěžitele za poslední ukončené účetní období za každý den nesplnění povinnosti. Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.

(24) Pořádkovou pokutu lze uložit i opakovaně. Celková výše opakovaně ukládaných pokut nesmí přesáhnout ~~1 000 000 Kč~~ **10 000 000 Kč** nebo 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.

§ 22d

Exekuce na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut

(1) Při provádění exekuce na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut lze uložit donucovací pokutu do výše 300 000 Kč nebo 10 % z průměrného denního čistého obratu soutěžitele za poslední ukončené účetní období za každý den nesplnění

povinnosti. Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.

(2) Donucovací pokutu lze uložit i opakovaně. Celková výše opakovaně ukládaných donucovacích pokut nesmí přesáhnout 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.

§ 23

Promlčecí doba, stavení a přerušení promlčecí doby

(1) Promlčecí doba podle tohoto zákona činí 10 let.

(2) Promlčecí doba za porušení pečete umístěné podle § 21f odst. 2 písm. e), neposkytnutí úplných, správných nebo pravdivých obchodních záznamů podle § 21e odst. 1, neposkytnutí nezbytné součinnosti při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách **nebo za porušení povinnosti strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách** podle § 21f odst. 3 a za porušení povinnosti strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4 činí 3 roky. Ustanovení odstavce 4 písm. d) se nepoužije.

(3) Do promlčecí doby se nezapočítává dále doba řízení vedeného v souvislosti s řízením ve věci přestupku před soudem ve správním soudnictví.

(4) Promlčecí doba se přerušuje

a) oznámením o zahájení řízení o přestupku,

b) vydáním sdělení výhrad,

c) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným,

d) okamžikem předání věci Komisi nebo orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu Úřadu.

(5) Přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová.

(6) Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 14 let od jeho spáchání a odpovědnost za přestupky podle odstavce 2 zanikne nejpozději uplynutím 6 let od jejich spáchání. Tato doba se prodlužuje o dobu podle odstavce 3.

Hlava IX

Mezinárodní spolupráce

Díl 1

Obecná ustanovení

§ 24a

Působnost

(1) Úřad je orgánem odpovědným za provádění mezinárodní spolupráce při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy podle tohoto zákona.

(2) Celní úřad na základě žádosti o mezinárodní spolupráci předané Úřadem vymáhá nedoplatky na pokutě uložené v žádajícím členském státě. Místně příslušným je Celní úřad pro Jihomoravský kraj.

§ 24b

Spolupráce mezi orgány a mlčenlivost

(1) Úřad a orgány Celní správy České republiky navzájem spolupracují a vyměňují si bezodkladně informace potřebné k provádění mezinárodní spolupráce.

(2) Poskytnutí údajů souvisejících s poskytováním mezinárodní spolupráce Úřadu nebo soutěžnímu orgánu jiného členského státu není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.

§ 24c

Žádost o mezinárodní spolupráci

(1) Mezinárodní spolupráce se poskytuje na základě žádosti o mezinárodní spolupráci, a to formou žádosti o doručení písemnosti nebo žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě.

(2) Žádost o mezinárodní spolupráci obsahuje vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem identifikační údaje soutěžitelů a informace potřebné k zajištění doručování písemnosti nebo vymáhání nedoplatku na pokutě. Rozsah identifikačních údajů soutěžitelů a informací podle věty první stanoví prováděcí právní předpis.

(3) K žádosti o mezinárodní spolupráci se přiloží písemnost, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno.

§ 24d

Jazyk komunikace

(1) Úřad zašle žádost o mezinárodní spolupráci v jednacím jazyce dožádaného členského státu nebo v jazyce, který byl mezi Úřadem a soutěžním orgánem dožádaného členského státu dohodnut jako jazyk komunikace.

(2) Vyplývá-li z právního řádu dožádaného členského státu požadavek na překlad písemnosti, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, a pokud se Úřad nedohodne se soutěžním orgánem tohoto členského státu jinak, přiloží Úřad k žádosti o mezinárodní spolupráci také překlad této písemnosti nebo tohoto rozhodnutí do jednacího jazyka tohoto členského státu.

(3) Úřad se může dohodnout se soutěžním orgánem žádajícího členského státu, že žádost o mezinárodní spolupráci, písemnost, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, mohou být Úřadu předány v jiném než českém jazyce.

§ 24e

Podmínky odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci

(1) Úřad může odmítnout žádost o mezinárodní spolupráci, pokud

- a) nemá náležitosti podle § 24c odst. 2,**
- b) jde o žádost o mezinárodní spolupráci při vymáhání nedoplatku na pokutě a**
 - 1. soutěžitel, od něhož lze nedoplatek na pokutě vymáhat, disponuje v žádajícím členském státě dostatečným majetkem, který by mohl postačovat k uhrazení tohoto nedoplatku,**
 - 2. soutěžní orgán žádajícího členského státu nevynaložil přiměřené úsilí ke zjištění údajů podle bodu 1, nebo**
 - 3. rozhodnutí přiložené k žádosti o mezinárodní spolupráci není konečné,**
- c) by poskytnutí mezinárodní spolupráce mohlo zjevně ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky, nebo**
- d) jde o žádost o mezinárodní spolupráci při doručování písemnosti a nejedná se o rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkající se uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy.**

(2) Zjistí-li orgán veřejné moci provádějící úkon při mezinárodní spolupráci, že jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci podle odstavce 1, oznámí tuto skutečnost Úřadu spolu s podklady, které jej k tomuto závěru vedly, a odloží provádění těchto úkonů do dne, kdy mu Úřad oznámí, že žádost o mezinárodní spolupráci podle odstavce 1 neodmítne.

(3) V případě, že Úřad shledá, že existují důvody pro odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci, může požádat soutěžní orgán žádajícího členského státu o doplňující informace.

(4) Odmítne-li Úřad žádost o mezinárodní spolupráci, sdělí tuto skutečnost soutěžnímu orgánu žádajícího členského státu. Jde-li o odmítnutí podle odstavce 1 písm. c), doloží Úřad tomuto orgánu skutečnosti, které ho k odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci vedou, a to v rozsahu, který není způsobilý ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.

§ 24f

Omezení posouzení zákonnosti

Orgánu veřejné moci nepřísluší posouzení zákonnosti

- a) žádosti o mezinárodní spolupráci zaslané soutěžním orgánem jiného členského státu,
- b) doručení písemnosti učiněného v jiném členském státě na základě žádosti o doručení písemnosti,
- c) vymáhání učiněného v dožádaném členském státě na základě žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě,
- d) písemnosti vydané orgánem žádajícího členského státu, která má být doručena v České republice, nebo
- e) rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno v České republice, vydaného soutěžním orgánem jiného členského státu.

§ 24g

Nedoplatek na pokutě

Nedoplatkem na pokutě se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek na pokutě, pořádkové pokutě nebo donucovací pokutě uložených podle tohoto zákona nebo nedoplatek na obdobné pokutě uložené podle právního řádu jiného členského státu.

Díl 2

Mezinárodní spolupráce při doručování písemnosti

§ 24h

Doručování písemnosti do jiného státu

Úřad může dožádat soutěžní orgán jiného členského státu o doručení rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkajících se uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy.

§ 24i

Doručování písemnosti z jiného státu

Na základě žádosti o doručení písemnosti zaslané soutěžním orgánem jiného členského státu zajistí Úřad její doručení.

§ 24j

Náklady

(1) Na žádost soutěžního orgánu dožádaného členského státu uhradí Úřad náklady vzniklé v souvislosti s doručováním písemnosti v tomto členském státě.

(2) Úřad požádá soutěžní orgán žádajícího členského státu o úhradu nákladů spojených s doručováním písemnosti.

Díl 3

Mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě

Oddíl 1

Vymáhání nedoplatku na pokutě v jiném členském státě

§ 24k

Vymáhání nedoplatku na pokutě

Úřad může dožádat soutěžní orgán jiného členského státu o vymození nedoplatku na pokutě, která byla uložena při uplatňování článků 101 nebo 102 Smlouvy.

§ 24l

Směnné kurzy

(1) Částka vymožená v jiném členském státě se považuje za zaplacenou dnem ukončení mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě v tomto členském státě. Je-li tato částka v cizí měně, eviduje se pro účely jejího placení přepočtená na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou platného pro den právní moci rozhodnutí uvedeného v žádosti o mezinárodní spolupráci.

(2) K částce převedené orgánem jiného členského státu v cizí měně a připsané na účet správce placení nedoplatku na pokutě v české měně se pro účely jejího placení nepřihlíží. Tato částka je příjmem státní rozpočtu, a to i v části odpovídající kladnému kurzovému rozdílu mezi částkou podle odstavce 1 a částkou připsanou na účet v české měně.

§ 24m

Exekuční náklady

(1) Na žádost soutěžního orgánu dožádaného členského státu uhradí Úřad exekuční náklady vzniklé při vymáhání nedoplatku na pokutě. Ustanovení daňového řádu o exekučních nákladech nejsou dotčena.

(2) Náklady podle odstavce 1 jsou také exekučními náklady podle daňového řádu.

(3) Je-li zajištěna vzájemnost, může Úřad uhradit exekuční náklady podle odstavce 1 v paušální výši podle právního řádu dožádaného členského státu.

Oddíl 2

Vymáhání nedoplatku na pokutě z jiného členského státu

§ 24n

Užití daňového řádu

(1) Při správě placení nedoplatku na pokutě z jiného členského státu se postupuje podle daňového řádu v rámci dělené správy. Okamžik počátku, běh a délka lhůty pro placení nedoplatku na pokutě se řídí právním řádem žádajícího členského státu.

(2) Na vymoženou částku nedoplatku na pokutě z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona hledí jako na příjem veřejného rozpočtu.

§ 24o

Titul pro vymáhání nedoplatku na pokutě

Žádost o mezinárodní spolupráci je jediným titulem pro vymáhání pohledávky na pokutě v České republice na základě dožádání jiného členského státu.

§ 24p

Směnné kurzy

Výše nedoplatku na pokutě v cizí měně se pro účely tohoto zákona přepočte na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou platného pro den právní moci rozhodnutí uvedeného v žádosti o mezinárodní spolupráci.

§ 24q

Exekuční náklady

(1) Nejsou-li z výtěžku exekuce uhrazeny exekuční náklady, může Úřad požádat soutěžní orgán žádajícího členského státu o uhrazení těchto exekučních nákladů.

(2) Exekuční náklady uhrazené podle odstavce 1 se použijí na úhradu exekučních nákladů stanovených dlužníkovi podle daňového řádu.

§ 25

Převod vymožené částky

Vymoženou částku nedoplatku na pokutě, popřípadě jeho vymoženou část, převede správce placení nedoplatku na pokutě na účet určený soutěžním orgánem žádajícího členského státu.

§ 26

~~nápis vypuštěn~~ Zmocňovací ustanovení

(1) Úřad stanoví vyhláškou podrobnosti odůvodnění a dokladů osvědčujících skutečnosti rozhodné pro spojení podle § 15 odst. 3 písm. b) a § 16a odst. 1.

(2) Úřad může vyhláškou podle § 4 odst. 2 povolit blokovou výjimku ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1

(3) Úřad vydá vyhlášku k provedení § 22ba odst. 8 a § 24c odst. 2.

Poznámky pod čarou:

¹⁾ Čl. 17 a násl. Smlouvy o Evropské unii.

^{1a)} Nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy.

^{1b)} Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků.

^{1c)} Například zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), § 23 zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění zákona č. 442/2000 Sb., § 9 zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů.

²⁾ § 2976 občanského zákoníku.

¹⁴⁾ Zákon č. 273/1996 Sb., o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 187/1999 Sb.

^{14a)} Čl. 4 odst. 4 a 5 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

^{14b)} Čl. 9 odst. 2 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

^{14c)} Čl. 22 odst. 1 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

^{14d)} Čl. 9 odst. 3 Nařízení Rady (ES) č. 139/2004.

^{19a)} Zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů.

²²⁾ Zákon č. 215/2004 Sb., o úpravě některých vztahů v oblasti veřejné podpory a o změně zákona o podpoře výzkumu a vývoje, ve znění pozdějších předpisů.

N á v r h

Vyhláška

ze dne

o podrobnostech žádosti o shovívavost a žádosti o mezinárodní spolupráci

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže stanoví podle § 26 odst. 3 zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže):

§ 1

Žádost o shovívavost

(1) Žádost o shovívavost obsahuje podrobný popis údajné utajované dohody a jejími dalšími náležitostmi jsou

- a) název a adresa soutěžitele,
- b) názvy všech ostatních soutěžitelů, kteří se účastní nebo účastnili údajné utajované dohody,
- c) dotčené výrobky a území,
- d) dobu trvání a povahu jednání údajné utajované dohody, a
- e) informace o veškerých minulých či možných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajnou utajovanou dohodou u jakéhokoli soutěžního orgánu jiného státu.

(2) Žádost o rezervaci pořadí musí vedle náležitostí podle odstavce 1 písm. a) až e) obsahovat skutečnost, na níž se zakládají obavy, které vedly k jejímu podání namísto žádosti o upuštění od uložení pokuty.

(3) Souhrnná žádost musí vedle náležitostí podle odstavce 1 písm. a) až e) obsahovat výčet členských států, ve kterých se pravděpodobně nacházejí důkazy o údajné utajované dohodě.

CELEX: 32019L0001

§ 2

Žádost o mezinárodní spolupráci

(1) Žádost o doručování písemnosti musí obsahovat

- a) jméno či název, známou adresu a veškeré další důležité informace nezbytné pro identifikaci soutěžitele,
- b) shrnutí relevantních skutečností a okolností pro doručování,
- c) stručný obsah písemnosti, která má být doručena,
- d) název, adresu a další kontaktní údaje soutěžního orgánu, kterému je žádost určena, a

e) lhůtu, v níž je možné písemnost doručit.

(2) Žádost o vymáhání nedoplatku na pokutě vedle náležitostí podle odstavce 1 písm. a) a d) musí obsahovat

- a) základní informace o rozhodnutí umožňujícím výkon v žádajícím členském státě,
- b) datum, kdy se rozhodnutí stalo vykonatelným,
- c) výši nedoplatku na pokutě,
- d) číslo účtu a označení peněžního ústavu, na který má být nedoplatek na pokutě poukázán,
- e) informace dokládající přiměřené úsilí vynaložené orgánem žádajícího členského státu za účelem výkonu rozhodnutí v tomto členském státě,
- f) stručný obsah rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, a
- g) lhůtu, ve které je možné vybrat a vymáhat nedoplatek na pokutě.

(3) Údaje podle odstavce 2 písm. e) se uvedou pouze v případě, že orgán žádajícího členského státu vynaložil přiměřené úsilí za účelem výkonu rozhodnutí v tomto členském státě a zjistil, že soutěžitel na území tohoto členského státu nedisponuje majetkem dostatečným k uhrazení nedoplatku na pokutě.

CELEX: 32019L0001

§ 3

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti

Předseda:

Ing. Rafaj, v. r.

ROZDÍLOVÁ TABULKA NÁVRHU PŘEDPISU ČR S LEGISLATIVOU EU

<p align="center">Návrh zákona o změně zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů</p>		<p align="center">Odpovídající předpis EU</p>		
Ustanovení	Obsah	Celex č.	Ustanovení	Obsah
<p>Čl. I § 1 odst. 2</p>	<p align="center">§ 1 Úvodní ustanovení</p> <p>(...) (2) Tento zákon zpracovává příslušný předpis Evropské unie^{x)} a dále upravuje postup při aplikaci článků 101 a 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva“) orgány České republiky a některé otázky jejich součinnosti s Evropskou komisí (dále jen „Komise“) a s orgány ostatních členských států Evropské unie při postupu podle Nařízení Rady (ES) o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy (dále jen „Nařízení“) a Nařízení rady (ES) o kontrole spojování podniků (dále jen „Nařízení o fúzích“). (...)</p> <p>^{x)} Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/1 ze dne 11. prosince 2018 o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu.</p>	32019L0001	Čl. 34 odst. 1	<p align="center">Článek 34 Provedení ve vnitrostátním právu</p> <p>1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 4. února 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi. Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.</p>
<p>Čl. I § 19a</p>	<p align="center">§ 19a</p> <p>(1) Orgán veřejné správy nesmí při výkonu veřejné moci bez ospravedlnitelných důvodů narušit hospodářskou soutěž zejména tím, že a) zvýhodní určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů, b) vyloučí určitého soutěžitele nebo skupinu soutěžitelů z hospodářské soutěže, nebo c) vyloučí soutěž na relevantním trhu. (2) Úřad nevykonává dozor nad činností orgánů veřejné správy podle odstavce 1, která je a) prováděna ve formě rozhodnutí nebo jiných úkonů podle správního řádu nebo daňového řádu, nebo b) poskytováním veřejné podpory, včetně podpory malého rozsahu. (3) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k narušení hospodářské soutěže, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede. (4) Namísto rozhodnutí podle odstavce 3 Úřad rozhodne o zastavení řízení za podmínky, že orgán veřejné správy Úřadu navrhl závazky ve prospěch obnovení účinné hospodářské soutěže, které jsou dostatečné pro ochranu hospodářské soutěže a jejichž splněním se odstraní závadný stav, a že narušení hospodářské soutěže nemělo podstatné následky. Ve výrokové části takového rozhodnutí Úřad</p>	32019L0001	Čl. 13	<p align="center">Článek 13 Pokuty ukládané podnikům a sdružením podniků</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, pokud tyto podniky či sdružení podniků úmyslně nebo z nedbalosti poruší článek 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení. 2. Členské státy přinejmenším zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení. Tyto pokuty se stanoví v poměru k celkovému celosvětovému obratu daných podniků nebo sdružení podniků, pokud úmyslně nebo z nedbalosti: a) se tyto podniky nebo sdružení podniků nepodrobí kontrole podle čl. 6 odst. 2; b) byly porušeny pečeti umístěné úředníky nebo jinými doprovázejícími</p>

	<p>tyto závazky uvede a může rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Jestliže Úřad neshledá navržené závazky dostatečnými, důvody písemně sdělí orgánu veřejné správy a pokračuje v řízení.</p> <p>(5) Závazky podle odstavce 4 může orgán veřejné správy písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu Úřad doručil sdělení výhrad; k pozdějšímu návrhu přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Orgán veřejné správy je svým návrhem vázán vůči Úřadu, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 4 nesmí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.</p> <p>(6) Po nabytí právní moci rozhodnutí podle odstavce 4 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 3, jestliže</p> <p>a) se podstatně změnily podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 4 rozhodné,</p> <p>b) orgán veřejné správy jedná v rozporu se závazky podle odstavce 4, nebo</p> <p>c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.</p> <p>(7) Pokud se narušení hospodářské soutěže dopustí orgán územní samosprávy při výkonu samosprávy nebo při přeneseném výkonu státní správy, zašle Úřad orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zvláštního právního předpisu pravomocné rozhodnutí podle odstavce 3 a na jeho žádost mu postoupí i správní spis.</p>			<p>osobami zmocněnými nebo jmenovanými vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle čl. 6 odst. 1 písm. d);</p> <p>c) v reakci na žádost podle čl. 6 odst. 1 písm. e) tyto podniky nebo sdružení podniků uvedou nesprávnou nebo zavádějící odpověď či neposkytnou nebo odmítnou poskytnout úplnou odpověď;</p> <p>d) v reakci na žádost podle článku 8 tyto podniky nebo sdružení podniků poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace či neposkytnou informace ve stanovené lhůtě;</p> <p>e) tyto podniky nebo skupiny podniků se nedostaví k dotazování podle článku 9;</p> <p>f) tyto podniky nebo sdružení podniků nedodržují rozhodnutí uvedené v článcích 10, 11 a 12.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby řízení uvedená v odstavcích 1 a 2 umožňovala uložit účinné, přiměřené a odrazující pokuty.</p> <p>4. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které umožňují ukládání sankcí v trestním soudním řízení, pokud použitím těchto právních předpisů není narušeno účinné a jednotné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.</p> <p>5. Členské státy zajistí, aby se pod pojmem „podnik“ pro účely ukládání pokut mateřským společnostem a právním a hospodářským nástupcům podniků rovněž rozuměli tyto společnosti a nástupci podniků.</p>
<p>Čl. I § 20 odst. 1</p>	<p>§ 20 Působnost</p> <p>(1) Úřad při výkonu své působnosti podle tohoto zákona postupuje nezávisle a nestranně. Působnost Úřadu je upravena zvláštním právním předpisem. Úřad kromě pravomoci podle jiných ustanovení tohoto zákona</p> <p>a) vykonává dozor nad tím, zda a jakým způsobem soutěžitelé plní povinnosti vyplývající pro ně z tohoto zákona nebo z rozhodnutí Úřadu vydaných na základě tohoto zákona,</p> <p>b) vykonává dozor nad tím, zda orgány veřejné správy nenarušují hospodářskou soutěž,</p> <p>c) zveřejňuje návrhy na povolení spojení,</p> <p>d) zveřejňuje svá pravomocná rozhodnutí.</p>	<p>32019L0001</p> <p>32019L0001</p>	<p>Čl. 1</p> <p>Čl. 4 odst. 1</p>	<p>Článek 1 Předmět a oblast působnosti</p> <p>1. Tato směrnice stanoví určitá pravidla, která zajišťují, že vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají potřebné záruky nezávislosti, zdroje a pravomoci při prosazování práva a ukládání pokut, aby mohly účinně uplatňovat články 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, takže není narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu, a že vnitrostátní právní předpisy a opatření, jež brání vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž v účinném prosazování pravidel, neznevýhodňují spotřebitele a podniky.</p> <p>2. Tato směrnice se vztahuje na uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU a souběžné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži v téže věci. Pokud jde o čl. 31 odst. 3 a 4 této směrnice, vztahuje se tato směrnice i na samostatné uplatňování vnitrostátních právních předpisů o hospodářské soutěži.</p> <p>3. Tato směrnice stanoví určitá pravidla týkající se vzájemné pomoci, která mají zaručit hladké fungování vnitřního trhu a systému úzké spolupráce v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.</p> <p>Aby byla zaručena nezávislost vnitrostátních správních orgánů pro hospodářskou soutěž při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU, členské státy zajistí, aby tyto orgány plnily své povinnosti a vykonávaly své pravomoci nestranně a v zájmu účinného a jednotného uplatňování zmíněných ustanovení, s výhradou přiměřených požadavků na odpovědnost a aniž je dotčena úzká spolupráce mezi orgány pro hospodářskou soutěž v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.</p>

Čl. I § 20 odst. 6	<p>§ 20 Působnost</p> <p>...</p> <p>(6) Úřad vydává výroční zprávu o své činnosti podle tohoto zákona, informuje o ní vládu a Parlament a vhodným způsobem ji zveřejňuje. Výroční zpráva obsahuje zejména informace o počtu zahájených a ukončených správních řízení, jmenování a odvolání předsedy a místopředsedů a výši zdrojů včetně změn oproti předchozímu období.</p>	32019L0001	Čl. 5 odst. 4	Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž podávaly pravidelně zprávy o své činnosti a o svých zdrojích vládnímu nebo parlamentnímu orgánu. Členské státy zajistí, aby tyto zprávy obsahovaly informace o jmenování a propouštění členů rozhodovacího orgánu, o výši zdrojů, které byly přiděleny v příslušném roce, a o veškerých změnách této částky ve srovnání s předchozími roky. Tyto zprávy se zveřejní.
Čl. I § 21f odst. 8	<p>§ 21f Šetření na místě v obchodních prostorách</p> <p>(...)</p> <p>(8) Zaměstnanci Úřadu jsou oprávněni požadovat pomoc nebo součinnost orgánů Policie České republiky, pokud nemohou splnění svých povinností zajistit vlastními prostředky.</p> <p>(...)</p>	32019L0001	Čl. 6 odst. 2	<p>Článek 6 Pravomoc kontrolovat podnikatelské prostory</p> <p>(...)</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby se podniky a sdružení podniků musely podrobit kontrolám podle odstavce 1. Členské státy rovněž zajistí, aby v případě, že se podnik či sdružení podniků odmítá podrobit kontrole nařízené vnitrostátním správním orgánem pro hospodářskou soutěž nebo povolené vnitrostátním justičním orgánem, byly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž oprávněny si vyžádat nezbytnou pomoc policie nebo rovnocenného donucovacího orgánu tak, aby mohly kontrolu provést. Tuto pomoc si lze vyžádat rovněž jako preventivní opatření.</p>
Čl. I § 22a	<p>§ 22a Přestupky právnických osob a podnikajících fyzických osob</p> <p>(1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako soutěžitel dopustí přestupku tím, že</p> <p>a) poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření podle § 21f odst. 2 písm. e),</p> <p>b) uzavře dohodu v rozporu s § 3 odst. 1,</p> <p>c) v rozporu s § 11 odst. 1 zneužije své dominantní postavení,</p> <p>d) uskutečňuje spojení v rozporu s § 18 odst. 1,</p> <p>e) nesplní závazek podle § 7 odst. 2, § 11 odst. 3 nebo § 17 odst. 4 anebo nesplní opatření podle § 18 odst. 5,</p> <p>f) nesplní opatření k nápravě uložené úřadem podle § 20 odst. 4 nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu, nebo</p> <p>g) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách nebo poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3.</p> <p>(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že</p> <p>a) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1, nebo</p> <p>b) poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4.</p> <p>(3) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a) nebo g) anebo podle odstavce 2 se uloží pokuta do 300 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období a za přestupek podle odstavce 1 písm. b), c), d), e) nebo f) pokuta do 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obrátu dosaženého</p>	32019L0001	Čl. 13	<p>Článek 13 Pokuty ukládané podnikům a sdružením podniků</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, pokud tyto podniky či sdružení podniků úmyslně nebo z nedbalosti poruší článek 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení.</p> <p>2. Členské státy přinejmenším zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení. Tyto pokuty se stanoví v poměru k celkovému celosvětovému obrátu daných podniků nebo sdružení podniků, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:</p> <p>a) se tyto podniky nebo sdružení podniků nepodrobí kontrole podle čl. 6 odst. 2;</p> <p>b) byly porušeny pečeti umístěné úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými nebo jmenovanými vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle čl. 6 odst. 1 písm. d);</p> <p>c) v reakci na žádost podle čl. 6 odst. 1 písm. e) tyto podniky nebo sdružení podniků uvedou nesprávnou nebo zavádějící odpověď či neposkytnou nebo odmítnou poskytnout úplnou odpověď;</p> <p>d) v reakci na žádost podle článku 8 tyto podniky nebo sdružení podniků</p>

	<p>soutěžitelem za poslední ukončené účetní období, není-li dále stanoveno, že za přestupek podle odstavce 1 písm. b) se pokuta neuloží. Sazba pokuty se nestanoví z obrátu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty.</p> <p>(4) Je-li pokuta podle odstavce 3 ukládána sdružení soutěžitelů, může být uložena až do výše 10 % z úhrnu čistých obrátů dosažených za poslední ukončené účetní období jeho členy. Není-li pokuta zaplacená v plné výši, každý člen sdružení, který byl zastoupen v rozhodovacím orgánu sdružení, ručí za zaplacení uložené pokuty do výše 10 % ze svého čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Není-li přesto pokuta zaplacená v plné výši, ručí následně za zaplacení pokuty každý, kdo byl členem sdružení, do výše 10 % ze svého čistého obrátu dosaženého za poslední ukončené účetní období. Za pokutu neručí člen sdružení, který nebyl jeho členem v době páčání přestupku nebo který doloží, že rozhodnutí sdružení vedoucí k narušení hospodářské soutěže neprovedl, a před zahájením správního řízení o tomto rozhodnutí nevěděl nebo ho odmítl.</p> <p>(5) Za přestupek podle odstavce 1 písm. b) spáchaný v souvislosti se zadáváním veřejných zakázek může Úřad spolu s pokutou podle odstavce 2 3 uložit zákaz plnění veřejných zakázek na dobu nejdéle 3 let. Tento zákaz nelze uložit soutěžiteli, u kterého bylo upuštěno od uložení pokuty podle § 22ba odst. 1 písm. a), nebo kterému byla pokuta snížena podle § 22ba odst. 1 písm. b) nebo § 22bb.</p> <p>(6) Zákazem plnění veřejných zakázek se rozumí zákaz účasti v zadávacím řízení, zákaz podání žádosti o účast v dynamickém nákupním systému a zákaz uzavřít smlouvu na plnění veřejných zakázek malého rozsahu. Běh doby, na kterou se zákaz plnění veřejných zakázek ukládá, začíná dnem, kdy rozhodnutí, kterým byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek, nabylo právní moci.</p> <p>(7) Úřad vede veřejný rejstřík osob se zákazem plnění veřejných zakázek, do kterého se zapisují identifikační údaje právnické nebo podnikající fyzické osoby, které byl uložen zákaz plnění veřejných zakázek, den, od kterého výkon tohoto zákazu začíná, a den, kdy končí, identifikace rozhodnutí ukládajícího zákaz plnění veřejných zakázek. Rejstřík se zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup.</p>	32019L0001	Čl. 14	<p>poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace či neposkytnou informace ve stanovené lhůtě;</p> <p>e) tyto podniky nebo skupiny podniků se nedostaví k dotazování podle článku 9;</p> <p>f) tyto podniky nebo sdružení podniků nedodržují rozhodnutí uvedené v článcích 10, 11 a 12.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby řízení uvedená v odstavcích 1 a 2 umožňovala uložit účinné, přiměřené a odrazující pokuty.</p> <p>4. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které umožňují ukládání sankcí v trestním soudním řízení, pokud použitím těchto právních předpisů není narušeno účinné a jednotné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.</p> <p>5. Členské státy zajistí, aby se pod pojmem „podnik“ pro účely ukládání pokut mateřským společenstvem a právním a hospodářským nástupcům podniků rovněž rozuměli tyto společnosti a nástupci podniků.</p> <p style="text-align: center;">Článek 14 Výpočet pokut</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž při stanovování výše pokuty ukládané za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU přihlížely k jeho závažnosti a k délce jeho trvání.</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž při stanovování výše pokuty ukládané za porušení článků 101 nebo 102</p>
--	---	------------	--------	--

		32019L0001	Čl. 15	<p>Smlouvy o fungování EU mohly v souladu s čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/104/EU přihlídnout k případnému odškodnění vyplacenému v rámci smírného narovnání.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby v případě, že sdružení podniků je uložena pokuta za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU při zohlednění obratu jeho členů a sdružení samo není platby schopné, bylo sdružení povinno požadovat příspěvky na pokrytí pokuty od svých členů.</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby v případě, že příspěvky uvedené v odstavci 3 nejsou sdružení podniků uhrazeny v plné výši ve lhůtě stanovené vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž, mohly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž požadovat platbu pokuty přímo od všech podniků, jejichž zástupci byli členy rozhodovacích orgánů tohoto sdružení. Je-li to nezbytné k zajištění platby pokuty v plné výši, mohou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž poté, co požádaly o platbu zmíněné podniky, požádat o platbu zbývajících částky pokuty také jakéhokoli člena sdružení, který působil na trhu, na němž k porušení došlo. Platba podle tohoto odstavce se však nevyžaduje od těch podniků, které doloží, že rozhodnutí sdružení vedoucí k porušení neprovedly, a které před zahájením šetření případu buď o jeho existenci nevěděly, nebo se od něj aktivně distancovaly.</p> <p style="text-align: center;">Článek 15 Maximální výše pokuty</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby maximální výše pokuty, kterou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohou uložit každému podniku nebo sdružení podniků, jež se podílely na porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebyla nižší než 10 % celosvětového obratu tohoto podniku nebo sdružení podniků za hospodářský rok, který předchází přijetí rozhodnutí uvedeného v čl. 13 odst. 1.</p> <p>2. Pokud porušení předpisů sdružením podniků souvisí s činností jeho členů, nesmí být maximální výše pokuty nižší než 10 % součtu celkového celosvětového obratu každého člena sdružení, který působí na trhu, jehož se porušení sdružení týká. Finanční povinnost každého podniku s ohledem na platbu pokuty však nesmí přesáhnout maximální výši stanovenou podle odstavce 1.</p>
Čl. I § 22aa	<p style="text-align: center;">Přestupky orgánů veřejné správy</p> <p>(1) Orgán veřejné správy se dopustí přestupku tím, že</p> <p>a) poruší pečeť umístěnou v průběhu šetření podle § 21f odst. 2 písm. e),</p> <p>b) v rozporu s § 19a odst. 1 naruší hospodářskou soutěž,</p> <p>c) nesplní závazek podle § 19a odst. 4,</p> <p>d) nesplní opatření k nápravě uložené rozhodnutím Úřadu podle § 20 odst. 4 nebo jinou povinnost stanovenou rozhodnutím Úřadu,</p> <p>e) neposkytne Úřadu úplné, správné nebo pravdivé obchodní záznamy podle § 21e odst. 1,</p> <p>f) neposkytne Úřadu nezbytnou součinnost při šetření na místě nebo poruší povinnost strpět šetření na místě podle § 21f odst. 3, nebo</p> <p>g) poruší povinnost strpět šetření na místě podle § 21f odst. 4.</p>	32019L0001	Čl. 13	<p style="text-align: center;">Článek 13 Pokuty ukládané podnikům a sdružením podniků</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující pokuty, pokud tyto podniky či sdružení podniků úmyslně nebo z nedbalosti poruší článek 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebo aby mohly uložení takovýchto pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení.</p> <p>2. Členské státy přinejmenším zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím v jimi vedeném řízení za účelem prosazení práva uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené</p>

	<p>(2) Za přestupek podle odstavce 1 písm. a), e), f) nebo g) se uloží pokuta do 300 000 Kč a za přestupek podle odstavce 1 písm. b), c) nebo d) pokuta do 10 000 000 Kč.</p>	32019L0001	Čl. 14	<p>a odrazující pokuty, nebo aby mohly uložení takového pokut požadovat v jiném než trestním soudním řízení. Tyto pokuty se stanoví v poměru k celkovému celosvětovému obratu daných podniků nebo sdružení podniků, pokud úmyslně nebo z nedbalosti:</p> <p>a) se tyto podniky nebo sdružení podniků nepodrobí kontrole podle čl. 6 odst. 2;</p> <p>b) byly porušeny pečeti umístěné úředníky nebo jinými doprovázejícími osobami zmocněnými nebo jmenovanými vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle čl. 6 odst. 1 písm. d);</p> <p>c) v reakci na žádost podle čl. 6 odst. 1 písm. e) tyto podniky nebo sdružení podniků uvedou nesprávnou nebo zavádějící odpověď či neposkytnou nebo odmítnou poskytnout úplnou odpověď;</p> <p>d) v reakci na žádost podle článku 8 tyto podniky nebo sdružení podniků poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace či neposkytnou informace ve stanovené lhůtě;</p> <p>e) tyto podniky nebo skupiny podniků se nedostaví k dotazování podle článku 9;</p> <p>f) tyto podniky nebo sdružení podniků nedodržují rozhodnutí uvedené v článcích 10, 11 a 12.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby řízení uvedená v odstavcích 1 a 2 umožňovala uložit účinné, přiměřené a odrazující pokuty.</p> <p>4. Tímto článkem nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy, které umožňují ukládání sankcí v trestním soudním řízení, pokud použitím těchto právních předpisů není narušeno účinné a jednotné prosazování článků 101 a 102 Smlouvy o fungování EU.</p> <p>5. Členské státy zajistí, aby se pod pojmem „podnik“ pro účely ukládání pokut mateřským společnostem a právním a hospodářským nástupcům podniků rovněž rozuměli tyto společnosti a nástupci podniků.</p> <p style="text-align: center;">Článek 14 Výpočet pokut</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž při stanovování výše pokuty ukládané za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU přihlížely k jeho závažnosti a k délce jeho trvání.</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž při stanovování výše pokuty ukládané za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU mohly v souladu s čl. 18 odst. 3 směrnice 2014/104/EU přihlídnout k případnému odškodnění vyplacenému v rámci smírného narovnání.</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby v případě, že sdružení podniků je uložena pokuta za porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU při zohlednění obratu jeho členů a sdružení samo není platby schopné, bylo sdružení povinno požadovat příspěvky na pokrytí pokuty od svých členů.</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby v případě, že příspěvky uvedené v odstavci 3 nejsou sdružení podniků uhrazeny v plné výši ve lhůtě stanovené vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž, mohly vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž požadovat platbu pokuty přímo od všech podniků,</p>
--	---	------------	--------	---

		32019L0001	Čl. 15	<p>jejichž zástupci byli členy rozhodovacích orgánů tohoto sdružení. Je-li to nezbytné k zajištění platby pokuty v plné výši, mohou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž poté, co požádaly o platbu zmíněné podniky, požádat o platbu zbývající částky pokuty také jakéhokoli člena sdružení, který působil na trhu, na němž k porušení došlo. Platba podle tohoto odstavce se však nevyžaduje od těch podniků, které doloží, že rozhodnutí sdružení vedoucí k porušení neprovedly, a které před zahájením šetření případu buď o jeho existenci nevěděly, nebo se od něj aktivně distancovaly.</p> <p style="text-align: center;">Článek 15 Maximální výše pokuty</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby maximální výše pokuty, kterou vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohou uložit každému podniku nebo sdružení podniků, jež se podílely na porušení článků 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, nebyla nižší než 10 % celosvětového obrátu tohoto podniku nebo sdružení podniků za hospodářský rok, který předchází přijetí rozhodnutí uvedeného v čl. 13 odst. 1.</p> <p>2. Pokud porušení předpisů sdružením podniků souvisí s činností jeho členů, nesmí být maximální výše pokuty nižší než 10 % součtu celkového celosvětového obrátu každého člena sdružení, který působí na trhu, jehož se porušení sdružení týká. Finanční povinnost každého podniku s ohledem na platbu pokuty však nesmí přesáhnout maximální výši stanovenou podle odstavce 1.</p>
Čl. I § 22ba	<p style="text-align: center;">§ 22ba Shovívavost</p> <p>(1) Jestliže Úřad uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b),</p> <p>a) upustí od uložení pokuty, pokud soutěžitel</p> <ol style="list-style-type: none"> jako první ze všech soutěžitelů předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě nebo utajovaném jednání ve vzájemné shodě mezi dvěma nebo více soutěžiteli, jejímž cílem je narušení hospodářské soutěže (dále jen „utajovaná dohoda“), které Úřad dosud nezískal a které odůvodňují provedení cíleného šetření na místě anebo prokazují existenci utajované dohody podle tohoto zákona, přízná účast na utajované dohodě, nečiní nátlak na ostatní soutěžitele, aby se utajované dohody účastnili, a poskytne Úřadu všechny jemu dostupné podklady a informace o této dohodě, nebo <p>b) sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, až o 50 %, pokud soutěžitel předloží Úřadu informace a podklady o utajované dohodě, které mají významnou přidanou důkazní hodnotu ve vztahu k důkazní hodnotě podkladů a informací Úřadem dosud získaných, a splní podmínky podle písmene a) bodů 2 až 4; přihlédne při tom k pořadí soutěžitelů, k době, kdy předloží Úřadu informace a podklady o utajované, a k míře, v jaké informace a podklady posilují svou povahou nebo podrobností možnost Úřadu prokázat utajovanou dohodu.</p>	32019L0001	Čl. 19	<p style="text-align: center;">Článek 19 Obecné podmínky shovívavosti</p> <p>Členské státy zajistí, že žadatel musí splňovat následující podmínky, aby byl způsobilý pro shovívavost v souvislosti s účastí na tajném kartelu:</p> <p>a) nejpozději bezprostředně po podání žádosti o shovívavost ukončil svou účast na údajném tajném kartelu s výjimkou činností, které jsou podle názoru příslušného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž přiměřeně nezbytné k zajištění integrity jeho šetření;</p> <p>b) skutečně, plně, průběžně a pohotově spolupracuje s vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž od okamžiku podání žádosti do doby, než orgán ukončí řízení za účelem prosazení práva vůči všem stranám, kterých se šetření týká, přijetím rozhodnutí či řízení za účelem prosazení práva ukončí jinak; v rámci této spolupráce:</p> <p>i) pohotově poskytuje vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž veškeré důležité informace a důkazy související s údajným tajným kartelem, které žadatel získá nebo ke kterým má přístup, a to zejména:</p> <ul style="list-style-type: none"> — název a adresu žadatele, — názvy všech ostatních podniků, které se účastní nebo účastnily údajného tajného kartelu, — podrobný popis údajného tajného kartelu včetně dotčených výrobků, dotčených území, doby trvání a povahy jednání údajného tajného kartelu, — informace o veškerých minulých či případných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jaké-

	<p>(2) Upustit od uložení pokuty nebo snížit pokutu lze jen na základě žádosti o shovívavost podané soutěžitelem, který</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ukončil účast v utajované dohodě, b) ve správním řízení aktivně napomáhá objasnění případu, c) neníčí, nepadělá nebo nezatajuje důkazy nebo důležité informace a to ani v době, kdy zvažoval podání žádosti o shovívavost, a d) bez svolení Úřadu nezveřejní žádné informace o podání žádosti o shovívavost nebo jejím obsahu dříve, než Úřad vydá v této věci sdělení výhrad, ledaže tak učiní u jiných orgánů pro ochranu hospodářské soutěže. <p>(3) Úřad může soutěžiteli rezervovat pořadí za účelem shromáždění informací a podkladů nezbytných pro podání žádosti o upuštění od uložení pokuty stanovením lhůty pro její podání.</p> <p>(4) Soutěžitelé je na základě souhrnné žádosti rezervováno pořadí pro podání žádosti o shovívavost. Souhrnnou žádost lze podat, pokud soutěžitel podal v téže věci žádost o shovívavost nebo žádost o rezervaci pořadí u Komise a v žádosti popsaným jednáním jsou dotčena území více než tří členských států. Jestliže souhrnná žádost obsahuje náležitosti podle odstavce 8 a Úřad neevduje v téže věci žádnou jinou žádost, informuje o tom žadatele. Úřad je oprávněn vyzvat soutěžitele k doplnění skutečností obsažených v souhrnné žádosti.</p> <p>(5) Hodlá-li Úřad zahájit ve věci podle odstavce 4 řízení o přestupku, vyzve soutěžitele k podání žádosti o shovívavost v přiměřené lhůtě. Tato žádost bude považována za podanou ke dni rezervace pořadí souhrnnou žádostí, pokud je podána ve lhůtě podle věty první a v téže věci jako žádost podaná u Komise.</p> <p>(6) Žádost o upuštění od uložení pokuty musí být podána nejpozději do dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad. Žádost o snížení pokuty musí být podána nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy bylo soutěžiteli doručeno sdělení výhrad. Žádost o shovívavost, která byla podána později, se projedná jen v případech hodných zvláštního zřetele.</p> <p>(7) Žádost o shovívavost lze vzít zpět do 15 dnů ode dne uplynutí lhůty pro její podání. K žádosti o shovívavost, která byla vzata zpět, a k podkladům a informacím k ní přiloženým se v řízení nepřihlíží.</p> <p>(8) Žádost o schovívavost, žádost o rezervaci pořadí a souhrnná žádost obsahují vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem identifikační údaje soutěžitelů a popis skutku. Rozsah identifikačních údajů soutěžitelů a popis skutku stanoví prováděcí právní předpis.</p>			<p>hokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo u orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí;</p> <ul style="list-style-type: none"> ii) je vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž k dispozici a reaguje na jakékoli požadavky, které mohou přispět k zjištění dotčených skutečností; iii) umožní, aby ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci byli vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž k dispozici pro účely dotazování, a vynaloží přiměřené úsilí, aby pro tento účel byli k dispozici i bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci; iv) nezničí, nepadělá nebo nezatají důležité informace nebo důkazy; a v) nezveřejní žádnou skutečnost o podání své žádosti o shovívavost ani cokoli z jejího obsahu dříve, než vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vydá v řízení za účelem prosazení práva, které u něj probíhá, své námitky, není-li dohodnuto jinak; a c) v době, kdy zvažuje podání žádosti o shovívavost vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, nesmí: <ul style="list-style-type: none"> i) zničit, padělat nebo zatajit důkazy o údajném tajném kartelu nebo ii) sdělit žádnou skutečnost o podání žádosti o shovívavost ani cokoli z jejího obsahu s výjimkou sdělení těchto skutečností jakémukoli jinému orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánům pro hospodářskou soutěž třetích zemí.
--	---	--	--	---

		32019L0001	Čl. 21 odst. 1, 3 a 4	<p>Článek 21</p> <p>Rezervace pořadí žádostí o prominutí pokuty</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby podnikům, které chtějí podat žádost o prominutí pokuty, bylo možné nejprve na jejich žádost rezervovat pořadí žádosti o shovívavost, a to na dobu, kterou v jednotlivých případech stanoví vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž, aby žadatel mohl shromáždit nezbytné informace a důkazy ke splnění příslušných důkazních kritérií pro prominutí pokuty.</p> <p>(...)</p> <p>3. Členské státy zajistí, aby veškeré informace a důkazy poskytnuté žadatelem během doby stanovené v souladu s odstavcem 1 byly považovány za poskytnuté v době podání původní žádosti.</p> <p>4. Žadatel je oprávněn podat žádost podle odstavce 1 v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu dotyčného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž, nebo v jiném úředním jazyce Unie, určeném vzájemnou dohodou mezi vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž a žadatelem.</p> <p>(...)</p>
--	--	------------	--------------------------	---

		32019L0001	Čl. 22 odst. 1, 3 až 6	<p style="text-align: center;">Článek 22 Zjednodušené žádosti</p> <p>1. členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž přijímaly zjednodušené žádosti od žadatelů, kteří požádali Komisi o shovívavost, ať již formou žádosti o rezervaci pořadí nebo podáním úplné žádosti v souvislosti s tímž údajným tajným kartelem, pokud se tyto žádosti vztahují na více než tři členské státy jakožto dotčená území. (...)</p> <p>3. Pokud v souvislosti s tímž údajným tajným kartelem obdrží Komise úplnou žádost a vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž obdrží zjednodušené žádosti, měla by být během doby, než se vyjasní, zda se Komise případem bude zabývat zcela nebo zčásti, a to zejména při poskytování pokynů žadateli ohledně vedení jakéhokoli dalšího vnitřního šetření, hlavním kontaktním orgánem žadatele Komise. Během této doby Komise informuje dotčené vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž na jejich žádost o aktuálním stavu.</p> <p>Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly před výzvou k podání úplné žádosti podle odstavce 5 požadovat od žadatele konkrétní upřesnění týkající se pouze skutečností uvedených v odstavci 2.</p> <p>4. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, které obdrží zjednodušenou žádost, při jejím obdržení ověřily, zda v souvislosti s tímž údajným tajným kartelem neobdržely již dříve zjednodušenou nebo úplnou žádost od jiného žadatele. Pokud vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž takovou žádost od jiného žadatele neobdržel a má za to, že zjednodušená žádost splňuje požadavky odstavce 2, informuje o tom žadatele.</p> <p>5. Členské státy zajistí, aby poté, co Komise informuje dotčené vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, že se daným případem nehodlá zabývat ani zcela ani částečně, byla žadatelům poskytnuta příležitost předložit dotčeným vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž úplné žádosti. Pouze za výjimečných okolností, pokud je to nezbytně nutné pro vymezení nebo přidělení případu, může vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vyzvat žadatele, aby předložil úplnou žádost ještě předtím, než Komise informuje dotčené vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž, že se daným případem nehodlá zabývat ani zcela ani částečně. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mají pravomoc stanovit přiměřenou lhůtu, ve které má žadatel podat úplnou žádost spolu s odpovídajícími důkazy a informacemi. Tím není dotčeno právo žadatele dobrovolně podat úplnou žádost již v dřívější fázi.</p> <p>6. Členské státy zajistí, aby se v případě, že žadatel podá ve lhůtě stanovené vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž úplnou žádost podle odstavce 5, považovala tato úplná žádost za podanou v době podání zjednodušené žádosti, a to za předpokladu, že se zjednodušená žádost týká stejných dotčených výrobků a území a téže doby trvání údajného tajného kartelu jako žádost o shovívavost předložená Komisi, která mohla být aktualizována.</p>
--	--	------------	---------------------------	---

			<p>Čl. 23</p> <p>Článek 23</p> <p>Vzájemný vztah mezi žádostmi o prominutí pokuty a sankcemi ukládanými fyzickým osobám</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci žadatelů o prominutí pokuty u orgánů pro hospodářskou soutěž byli v souvislosti s jejich účastí na tajném kartelu, jehož se žádost o prominutí pokuty týká, plně chráněni před sankcemi ukládanými ve správních a jiných než trestních soudních řízeních za porušení vnitrostátních právních předpisů sledujících převážně stejné cíle, které sleduje článek 101 Smlouvy o fungování EU, jestliže:</p> <p>a) žádost o prominutí pokuty předložená podnikem orgánu pro hospodářskou soutěž, který se případem zabývá, splňuje požadavky stanovené v čl. 17 odst. 2 písm. b) a c);</p> <p>b) tyto stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci v tomto ohledu aktivně spolupracují s orgánem pro hospodářskou soutěž, který se případem zabývá; a</p> <p>c) žádost o prominutí pokuty byla podnikem předložena dříve, než byli uvedeni stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další dotčení zaměstnanci příslušnými orgány členského státu informováni o řízení vedoucím k uložení sankcí podle tohoto odstavce.</p> <p>2. Členské státy zajistí, aby stávající a bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci žadatelů o prominutí pokuty u orgánů pro hospodářskou soutěž byli v souvislosti s jejich účastí na tajném kartelu, jehož se žádost o prominutí pokuty týká, chráněni před sankcemi ukládanými v trestních řízeních za porušení vnitrostátních právních předpisů sledujících převážně stejné cíle, které sleduje článek 101 Smlouvy o fungování EU, jestliže splňují podmínky stanovené v odstavci 1 a aktivně spolupracují s příslušným orgánem činným v trestním řízení. Pokud není podmínka spolupráce s příslušným orgánem činným v trestním řízení splněna, může tento orgán zahájit šetření.</p> <p>3. V zájmu zajištění souladu se stávajícími základními zásadami svého právního systému mohou členské státy odchýlně od odstavce 2 stanovit, že příslušné orgány mohou od uložení sankce upustit nebo sankci, která má být uložena v trestním řízení, pouze zmírnit, jestliže přínos osob uvedených v odstavci 2 k odhalení a šetření tajného kartelu převažuje nad zájmem na jejich stíhání nebo potrestání.</p> <p>4. Aby mohla ochrana uvedená v odstavcích 1, 2 a 3 fungovat v situacích zahrnujících více než jednu jurisdikci, členské státy stanoví, že v případech, kdy orgán příslušný pro ukládání sankcí nebo orgán činný v trestním řízení je v jiné jurisdikci než orgán pro hospodářskou soutěž zabývající se daným případem, zajišťuje nezbytné kontakty mezi nimi vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž v jurisdikci orgánu příslušného pro ukládání sankcí nebo orgánu činného v trestním řízení.</p> <p>5. Tímto článkem není dotčeno právo obětí, kterým vznikla škoda způsobená porušením právních předpisů o hospodářské soutěži, požadovat náhradu této škody v plné výši v souladu se směrnicí 2014/104/EU.</p>
--	--	--	---

<p>Čl. I § 22c</p>	<p>§ 22c Pořádková pokuta</p> <p>(1) Pořádkovou pokutu lze uložit tomu, kdo ztěžuje postup Úřadu tím, že a) neposkytne na písemnou výzvu ve stanovené lhůtě obchodní záznamy, nebo b) se bez náležité omluvy nedostaví na předvolání. (2) Vyžaduje-li to zajištění průběhu a účelu řízení, lze pořádkovou pokutu uložit soutěžiteli, který poruší povinnost strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3. (3) Pořádkovou pokutu lze uložit až do výše 300 000 Kč nebo 10 % z průměrného denního čistého obratu soutěžitele za poslední ukončené účetní období za každý den nesplnění povinnosti. Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty. (4) Pořádkovou pokutu lze uložit i opakovaně. Celková výše opakovaně ukládaných pokut nesmí přesáhnout 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.</p>	<p>32019L0001</p>	<p>Čl. 16</p>	<p>Článek 16 Penále</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující penále. Toto penále se stanoví v poměru k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu těchto podniků nebo sdružení podniků za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení a vypočte se ode dne stanoveného v uvedeném rozhodnutí, aby dané podniky nebo sdružení podniků přinutilo přinejmenším: a) poskytnout úplné a správné informace v reakci na žádost podle článku 8; b) dostavit se k dotazování podle článku 9. 2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující penále. Toto penále se stanoví v poměru k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu těchto podniků nebo sdružení podniků za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení a vypočte se ode dne stanoveného v uvedeném rozhodnutí, aby dané podniky nebo sdružení podniků přinutilo přinejmenším: a) podrobit se kontrole podle čl. 6 odst. 2; b) dodržovat rozhodnutí podle článků 10, 11 a 12.</p>
<p>Čl. I § 22d</p>	<p>§ 22d Exekuce na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut</p> <p>(1) Při provádění exekuce na nepeněžitá plnění ukládáním donucovacích pokut lze uložit donucovací pokutu do výše 300 000 Kč nebo 10 % z průměrného denního čistého obratu soutěžitele za poslední ukončené účetní období za každý den nesplnění povinnosti. Sazba pokuty se nestanoví z obratu soutěžitele, pokud by tak nebylo dosaženo účelu uložení pokuty. (2) Donucovací pokutu lze uložit i opakovaně. Celková výše opakovaně ukládaných donucovacích pokut nesmí přesáhnout 10 000 000 Kč nebo 10 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období.</p>	<p>32019L0001</p>	<p>Čl. 16</p>	<p>Článek 16 Penále</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní správní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující penále. Toto penále se stanoví v poměru k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu těchto podniků nebo sdružení podniků za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení a vypočte se ode dne stanoveného v uvedeném rozhodnutí, aby dané podniky nebo sdružení podniků přinutilo přinejmenším: a) poskytnout úplné a správné informace v reakci na žádost podle článku 8; b) dostavit se k dotazování podle článku 9. 2. Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly rozhodnutím uložit podnikům a sdružením podniků účinné, přiměřené a odrazující penále. Toto penále se stanoví v poměru k průměrnému dennímu celkovému celosvětovému obratu těchto podniků nebo sdružení podniků za předchozí hospodářský rok za každý den prodlení a vypočte se ode dne stanoveného v uvedeném rozhodnutí, aby dané podniky nebo sdružení podniků přinutilo přinejmenším: a) podrobit se kontrole podle čl. 6 odst. 2; b) dodržovat rozhodnutí podle článků 10, 11 a 12.</p>

	<p style="text-align: center;">§ 23</p> <p style="text-align: center;">Promlčecí doba, stavení a přerušení promlčecí doby</p> <p>(1) Promlčecí doba podle tohoto zákona činí 10 let.</p> <p>(2) Promlčecí doba za porušení pečete umístěné podle § 21f odst. 2 písm. e), neposkytnutí úplných, správných nebo pravdivých obchodních záznamů podle § 21e odst. 1, neposkytnutí nezbytné součinnosti při šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách nebo za porušení povinnosti strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 3 a za porušení povinnosti strpět šetření na místě v obchodních prostorách nebo v jiných než obchodních prostorách podle § 21f odst. 4 činí 3 roky. Ustanovení odstavce 4 písm. d) se nepoužije.</p> <p>(3) Do promlčecí doby se nezapočítává dále doba řízení vedeného v souvislosti s řízením ve věci přestupku před soudem ve správním soudnictví.</p> <p>(4) Promlčecí doba se přerušuje</p> <p>a) oznámením o zahájení řízení o přestupku,</p> <p>b) vydáním sdělení výhrad,</p> <p>c) vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným,</p> <p>d) okamžikem předání věci Komisi nebo orgánem pro hospodářskou soutěž členského státu Úřadu.</p> <p>(5) Přerušením promlčecí doby počíná běžet promlčecí doba nová.</p> <p>(6) Byla-li promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zanikne nejpozději uplynutím 14 let od jeho spáchání a odpovědnost za přestupky podle odstavce 2 zanikne nejpozději uplynutím 6 let od jejich spáchání. Tato doba se prodlužuje o dobu podle odstavce 3.</p>	32019L0001	Čl. 29	<p style="text-align: center;">Článek 29</p> <p style="text-align: center;">Pravidla pro promlčecí lhůty pro uložení pokut a penále</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby byl běh promlčecích lhůt pro uložení pokut nebo penále vnitrostátními orgány pro hospodářskou soutěž podle článků 13 a 16 pozastaven nebo přerušen po dobu trvání řízení za účelem prosazení práva u vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž ostatních členských států nebo u Komise v souvislosti s porušením předpisů týkajícím se stejné dohody, rozhodnutí sdružení podniků, jednání ve vzájemné shodě nebo jiného jednání zakázaného článkem 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU.</p> <p>Pozastavení běhu promlčecí lhůty začíná nebo k přerušení promlčecí lhůty dochází okamžikem oznámení prvního formálního vyšetřovacího opatření alespoň jednomu podniku, jehož se řízení za účelem prosazení práva týká. Pozastavení nebo přerušení se vztahuje na všechny podniky nebo sdružení podniků, které se účastnily porušení předpisů.</p> <p>Pozastavení nebo přerušení končí dnem, kdy dotčený orgán pro hospodářskou soutěž skončí řízení za účelem prosazení práva přijetím rozhodnutí podle článku 10, 12 nebo 13 této směrnice nebo podle článku 7, 9 nebo 10 nařízení (ES) č. 1/2003 nebo dospěje k závěru, že z jeho strany neexistují důvody pro přijetí dalšího opatření. Dobou trvání tohoto pozastavení nebo přerušení nejsou dotčeny objektivní promlčecí lhůty stanovené vnitrostátním právem.</p> <p>2. Běh promlčecí lhůty pro uložení pokut nebo penále vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž se pozastaví nebo přeruší po dobu, kdy je rozhodnutí tohoto vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž předmětem řízení u odvolacího soudu.</p> <p>3. Komise zajistí, aby oznámení o prvním formálním vyšetřovacím opatření, které obdržela od vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž podle čl. 11 odst. 3 nařízení (ES) č. 1/2003, bylo poskytnuto ostatním vnitrostátním orgánům pro hospodářskou soutěž v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž.</p>
--	---	------------	--------	---

<p>Čl. I HLAVA IX MEZINÁRODNÍ SPOLUPRÁCE § 24a - § 24c</p>	<p>Hlava IX Mezinárodní spolupráce</p> <p>Díl 1 Obecná ustanovení</p> <p>§ 24a Působnost</p> <p>(1) Úřad je orgánem odpovědným za provádění mezinárodní spolupráce při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy podle tohoto zákona.</p> <p>(2) Celní úřad na základě žádosti o mezinárodní spolupráci předané Úřadem vymáhá nedoplatky na pokutě uložené v žádajícím členském státě. Místně příslušným je Celní úřad pro Jihomoravský kraj.</p> <p>§ 24b Spolupráce mezi orgány a mlčenlivost</p> <p>(1) Úřad a orgány Celní správy České republiky navzájem spolupracují a vyměňují si bezodkladně informace potřebné k provádění mezinárodní spolupráce.</p> <p>(2) Poskytnutí údajů souvisejících s poskytováním mezinárodní spolupráce Úřadu nebo soutěžnímu orgánu jiného členského státu není porušením povinnosti mlčenlivosti podle daňového řádu.</p> <p>§ 24c Žádost o mezinárodní spolupráci</p> <p>(1) Mezinárodní spolupráce se poskytuje na základě žádosti o mezinárodní spolupráci, a to formou žádosti o doručení písemnosti nebo žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě.</p> <p>(2) Žádost o mezinárodní spolupráci obsahuje vedle obecných náležitostí stanovených správním řádem identifikační údaje soutěžitelů a informace potřebné k zajištění doručování písemností nebo vymáhání nedoplatku na pokutě. Rozsah identifikačních údajů soutěžitelů a informací podle věty první stanoví prováděcí právní předpis.</p> <p>(3) K žádosti o mezinárodní spolupráci se přiloží písemnost, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno.</p>	<p>32019L0001</p>	<p>Čl. 25</p>	<p>Článek 25 Žádosti o oznámení předběžných námitek a dalších dokumentů</p> <p>Aniž je dotčena jakákoli jiná forma oznámení učiněného žádajícím orgánem v souladu s pravidly platnými v jeho členském státě, členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu oznámil dožádaný orgán adresátovi jménem žádajícího orgánu:</p> <p>a) předběžné námitky vůči údajnému porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutí uplatňující tyto články</p> <p>b) jakékoliv jiné procesní akty přijaté v rámci řízení za účelem prosazení práva, které by měly být v souladu s vnitrostátním právem oznámeny; a</p> <p>c) jakékoliv jiné relevantní dokumenty související s uplatňováním článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně dokumentů souvisejících s výkonem rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále.</p>
--	--	-------------------	---------------	---

		32019L0001	Čl. 27 odst. 1	Členské státy zajistí, aby dožádaný orgán žádosti podle článků 25 a 26 vyřizoval v souladu s vnitrostátním právem svého členského státu.
--	--	------------	----------------	--

§ 24d	<p style="text-align: center;">§ 24d</p> <p style="text-align: center;">Jazyk komunikace</p> <p>(1) Úřad zašle žádost o mezinárodní spolupráci v jednacím jazyce dožádaného členského státu nebo v jazyce, který byl mezi Úřadem a soutěžním orgánem dožádaného členského státu dohodnut jako jazyk komunikace.</p> <p>(2) Vyplývá-li z právního řádu dožádaného členského státu požadavek na překlad písemnosti, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, a pokud se Úřad nedohodne se soutěžním orgánem tohoto členského státu jinak, přiloží Úřad k žádosti o mezinárodní spolupráci také překlad této písemnosti nebo tohoto rozhodnutí do jednacního jazyka tohoto členského státu.</p> <p>(3) Úřad se může dohodnout se soutěžním orgánem žádajícího členského státu, že žádost o mezinárodní spolupráci, písemnost, která má být doručena, nebo rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno, mohou být Úřadu předány v jiném než českém jazyce.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 5	<p>Žádající orgán zajistí, aby byl jednotný nástroj zaslán dožádanému orgánu v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu, ledaže se dožádaný orgán a žádající orgán v jednotlivých případech vzájemně dohodnou, že jednotný nástroj může být zaslán i v jiném jazyce. Vyžaduje-li to vnitrostátní právo členského státu dožádaného orgánu, žádající orgán poskytne překlad aktu, který má být oznámen, nebo rozhodnutí umožňujícího vymáhat pokutu nebo penále, do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků členského státu dožádaného orgánu. Tím není dotčeno právo dožádaného orgánu a žádajícího orgánu vzájemně se v jednotlivém případě dohodnout, že takový překlad lze poskytnout v jiném jazyce.</p>
-------	---	------------	----------------	--

§ 24e	<p style="text-align: center;">§ 24e</p> <p style="text-align: center;">Podmínky odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci</p> <p>(1) Úřad může odmítnout žádost o mezinárodní spolupráci, pokud</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nemá náležitosti podle § 24c odst. 2, b) jde o žádost o mezinárodní spolupráci při vymáhání nedoplatku na pokutě a <ul style="list-style-type: none"> 1. soutěžitel, od něhož lze nedoplatek na pokutě vymáhat, disponuje v žádajícím členském státě dostatečným majetkem, který by mohl postačovat k uhrazení tohoto nedoplatku, 2. soutěžní orgán žádajícího členského státu nevynaložil přiměřené úsilí ke zjištění údajů podle bodu 1, nebo 3. rozhodnutí přiložené k žádosti o mezinárodní spolupráci není konečné, c) by poskytnutí mezinárodní spolupráce mohlo zjevně ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky, nebo d) jde o žádost o mezinárodní spolupráci při doručování písemností a nejedná se o rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkající se uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy. <p>(2) Zjistí-li orgán veřejné moci provádějící úkon při mezinárodní spolupráci, že jsou dány důvody pro odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci podle odstavce 1, oznámí tuto skutečnost Úřadu spolu s podklady, které jej k tomuto závěru vedly, a odloží provádění těchto úkonů do dne, kdy mu Úřad oznámí, že mezinárodní spolupráci podle odstavce 1 neodmítne.</p> <p>(3) V případě, že Úřad shledá, že existují důvody pro odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci, může požádat soutěžní orgán žádajícího členského státu o doplňující informace.</p> <p>(4) Odmítne-li Úřad žádost o mezinárodní spolupráci, sdělí tuto skutečnost soutěžnímu orgánu žádajícího členského státu. Jde-li o odmítnutí podle odstavce 1 písm. c), doloží tomuto orgánu Úřad skutečnosti, které ho k odmítnutí žádosti o mezinárodní spolupráci vedou, a to v rozsahu, který není způsobilý ohrozit veřejný pořádek nebo bezpečnost České republiky.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 6	<p>Dožádaný orgán není povinen žádost podle článku 25 nebo 26 vyřídit, jestliže:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) žádost nesplňuje požadavky stanovené v tomto článku; nebo b) dožádaný orgán může důvodně prokázat, že by vyřízení žádosti bylo zjevně v rozporu s veřejným pořádkem v členském státě, ve kterém se o výkon žádá. <p>Jestliže hodlá dožádaný orgán žádost o pomoc podle článku 25 nebo 26 zamítnout nebo požaduje doplňující informace, kontaktuje žádající orgán.</p>
-------	--	------------	----------------	--

§ 24f	<p>§ 24f</p> <p>Omezení posouzení zákonnosti nebo správnosti</p> <p>Orgánu veřejné moci nepřísluší posouzení zákonnosti</p> <p>a) žádosti o mezinárodní spolupráci zaslané soutěžním orgánem jiného členského státu,</p> <p>b) doručení písemnosti učiněného v jiném členském státě na základě žádosti o doručení písemnosti,</p> <p>c) vymáhání učiněného v dožádaném členském státě na základě žádosti o vymáhání nedoplatku na pokutě,</p> <p>d) písemnosti vydané orgánem žádajícího členského státu, která má být doručena v České republice, nebo</p> <p>e) rozhodnutí, na základě kterého má být vymáháno v České republice, vydaného soutěžním orgánem jiného členského státu.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 4	<p>Jednotný nástroj umožňující výkon dožádaným orgánem je jediným základem pro opatření přijatá za účelem výkonu dožádaným orgánem, s výhradou splnění požadavků stanovených v odstavci 2. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v členském státě dožádaného orgánu. Dožádaný orgán přijme veškerá nezbytná opatření pro vyřízení této žádosti, ledaže dožádaný orgán uplatní odstavec 6.</p>
-------	---	------------	----------------	---

		32019L0001	Čl. 28	<p>Článek 28</p> <p>Spory týkající se žádosti o oznámení nebo o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále</p> <p>1. Spory spadají do působnosti příslušných orgánů členského státu žádajícího orgánu a řídí se právem tohoto členského státu, pokud se týkají:</p> <p>a) zákonnosti aktu, který má být oznámen podle článku 25, nebo rozhodnutí, které má být vykonáno podle článku 26; a</p> <p>b) zákonnosti jednotného nástroje umožňujícího výkon v členském státě dožádaného orgánu.</p> <p>2. Spory týkající se opatření přijatých za účelem výkonu v členském státě dožádaného orgánu nebo platnosti oznámení provedeného dožádaným orgánem spadají do působnosti příslušných orgánů členského státu dožádaného orgánu a řídí se právem tohoto členského státu.</p>
--	--	------------	--------	--

§ 24g	<p style="text-align: center;">§ 24g</p> <p style="text-align: center;">Nedoplatek na pokutě</p> <p>Nedoplatkem na pokutě se pro účely tohoto zákona rozumí nedoplatek na pokutě, pořádkové pokutě nebo donucovací pokutě uložených podle tohoto zákona nebo nedoplatek na obdobné pokutě uložené podle právního řádu jiného členského státu.</p>	32019L0001	Čl. 26 odst. 1 a 2	<p style="text-align: center;">Článek 26</p> <p>Žádosti o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu dožádaný orgán vykonal rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále a která žádající orgán přijal podle článků 13 a 16. To platí pouze v případě, že žádající orgán po vynaložení přiměřeného úsilí na svém území zjistil, že podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nedisponují v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem, který by umožnil získat od nich tuto pokutu nebo penále.</p> <p>2. Pro případy, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, zejména pokud podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nejsou usazeny v členském státě žádajícího orgánu, členské státy stanoví, že dožádaný orgán může na žádost žádajícího orgánu vykonat rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále, a které bylo přijaté žádajícím orgánem v souladu s články 13 a 16.</p>
-------	--	------------	--------------------	--

<p>Díl 2 § 24h - § 24j</p>	<p>Díl 2 Mezinárodní spolupráce při doručování</p> <p>§ 24h Doručování písemností do jiného státu Úřad může dožádat soudní orgán jiného členského státu o doručení rozhodnutí nebo jiné písemnosti týkajících se uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy.</p> <p>§ 24i Doručování písemností z jiného státu Na základě žádosti o doručení písemnosti zaslané soudním orgánem jiného členského státu zajistí Úřad její doručení.</p>	<p>32019L0001</p>	<p>Čl. 25</p>	<p>Článek 25 Žádosti o oznámení předběžných námitek a dalších dokumentů Aniž je dotčena jakákoli jiná forma oznámení učiněného žádajícím orgánem v souladu s pravidly platnými v jeho členském státě, členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu oznámil dožádaný orgán adresátovi jménem žádajícího orgánu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) předběžné námitky vůči údajnému porušení článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU a rozhodnutí uplatňující tyto články b) jakékoliv jiné procesní akty přijaté v rámci řízení za účelem prosazení práva, které by měly být v souladu s vnitrostátním právem oznámeny; a c) jakékoliv jiné relevantní dokumenty související s uplatňováním článku 101 nebo 102 Smlouvy o fungování EU, včetně dokumentů souvisejících s výkonem rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále.
--------------------------------	---	-------------------	---------------	---

§ 24j	<p style="text-align: center;">§ 24j Náklady</p> <p>(1) Na žádost soutěžního orgánu dožádaného členského státu uhradí Úřad náklady vzniklé v souvislosti s doručováním písemnosti v tomto členském státě.</p> <p>(2) Úřad požádá soutěžní orgán žádajícího členského státu o úhradu nákladů spojených s doručováním písemností.</p>	32019L0001	Čl. 26 odst. 7 a 8	<p>7. Členské státy zajistí, aby žádající orgán v případě, že o to dožádaný orgán požádá, nesl v plné výši veškeré přiměřené dodatečné náklady, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativní náklady, související s opatřeními přijatými podle článku 24 nebo 25.</p> <p>8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žádajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žádající orgán, aby nesl vzniklé náklady.</p> <p>Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.</p>
-------	--	------------	--------------------	---

Díl 3 Oddíl 1 § 24k	Díl 2 Mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě Oddíl 1 Vymáhání nedoplatku na pokutě v jiném členském státě § 24k Vymáhání nedoplatku na pokutě Úřad může dožádat soudní orgán jiného členského státu o vymození nedoplatku na pokutě, která byla uložena při uplatňování článků 101 a 102 Smlouvy.	32019L0001	Čl. 26	Článek 26 Žádosti o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále 1. Členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu dožádaný orgán vykonal rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále a která žádající orgán přijal podle článků 13 a 16. To platí pouze v případě, že žádající orgán po vynaložení přiměřeného úsilí na svém území zjistil, že podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nedisponují v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem, který by umožnil získat od nich tuto pokutu nebo penále. 2. Pro případy, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, zejména pokud podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nejsou usazeny v členském státě žádajícího orgánu, členské státy stanoví, že dožádaný orgán může na žádost žádajícího orgánu vykonat rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále, a které bylo přijaté žádajícím orgánem v souladu s články 13 a 16. Pro účely tohoto odstavce se nepoužije čl. 27 odst. 3 písm. d). 3. Žádající orgán může požádat pouze o výkon konečného rozhodnutí. 4. Otázky týkající se promlčecích lhůt pro vymáhání pokut nebo penále se řídí vnitrostátním právem členského státu žádajícího orgánu.
---------------------------	--	------------	--------	---

		32019L0001	Čl. 27 odst. 1, 2, 3 a 4	<p>Článek 27</p> <p>Obecné zásady spolupráce</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby dožádaný orgán žádosti podle článků 25 a 26 vyřizoval v souladu s vnitrostátním právem svého členského státu.</p> <p>2. Žádosti podle článků 25 a 26 jsou vyřizovány bez zbytečného odkladu prostřednictvím jednotného nástroje, k němuž je připojena kopie aktu, jenž má být oznámen nebo vykonán. V tomto jednotném nástroji se uvede:</p> <p>a) jméno či název, známá adresa a veškeré další důležité informace nezbytné pro identifikaci adresáta;</p> <p>b) shrnutí relevantních skutečností a okolností;</p> <p>c) stručný obsah připojené kopie aktu, který má být oznámen nebo vykonán;</p> <p>d) název, adresa a další kontaktní údaje dožádaného orgánu; a</p> <p>e) lhůta, v níž by mělo dojít k oznámení nebo výkonu, jako jsou zákonné nebo promlčecí lhůty.</p> <p>3. Kromě požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou v jednotném nástroji u žádostí podle článku 26 uvedeny:</p> <p>a) informace o rozhodnutí umožňující výkon v členském státě žádajícího orgánu;</p> <p>b) datum, kdy se rozhodnutí stalo pravomocným;</p> <p>c) výše pokuty nebo penále; a</p> <p>d) informace dokládající přiměřené úsilí vynaložené žádajícím orgánem za účelem výkonu rozhodnutí na jeho vlastním území.</p> <p>4. Jednotný nástroj umožňující výkon dožádaným orgánem je jediným základem pro opatření přijatá za účelem výkonu dožádaným orgánem, s výhradou splnění požadavků stanovených v odstavci 2. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v členském státě dožádaného orgánu. Dožádaný orgán přijme veškerá nezbytná opatření pro vyřízení této žádosti, ledaže dožádaný orgán uplatní odstavec 6.</p>
--	--	------------	-----------------------------	---

§ 241	<p style="text-align: center;">§ 241 Směnné kurzy</p> <p>(1) Částka vyměřená v jiném členském státě se považuje za zaplacenou dnem ukončení mezinárodní spolupráce při vymáhání nedoplatku na pokutě v tomto členském státě. Je-li tato částka v cizí měně, eviduje se pro účely jejího placení přepočtená na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou platného pro den právní moci rozhodnutí uvedeného v žádosti o mezinárodní spolupráci.</p> <p>(2) K částce převedené orgánem jiného členského státu v cizí měně a připsané na účet správce placení nedoplatku na pokutě v české měně se pro účely jejího placení nepřihlíží. Tato částka je příjmem státní rozpočtu, a to i v části odpovídající kladnému kurzovému rozdílu mezi částkou podle odstavce 1 a částkou připsanou na účet v české měně.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 8	<p>7. Členské státy zajistí, aby žadající orgán v případě, že o to dožádaný orgán požádá, nesl v plné výši veškeré přiměřené dodatečné náklady, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativní náklady, související s opatřeními přijatými podle článku 24 nebo 25.</p> <p>8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žadajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žadající orgán, aby nesl vzniklé náklady.</p> <p>Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.</p>
-------	---	------------	----------------	---

§ 24m	<p style="text-align: center;">§ 24m Exekuční náklady</p> <p>(1) Na žádost soutěžního orgánu dožádaného členského státu uhradí Úřad exekuční náklady vzniklé při vymáhání nedoplatku na pokutě. Ustanovení daňového řádu o exekučních nákladech nejsou dotčena.</p> <p>(2) Náklady podle odstavce 1 jsou také exekučními náklady podle daňového řádu.</p> <p>(3) Je-li zajištěna vzájemnost, může Úřad uhradit exekuční náklady podle odstavce 1 v paušální výši podle právního řádu dožádaného členského státu.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 8	<p>7. Členské státy zajistí, aby žadající orgán v případě, že o to dožádaný orgán požádá, nesl v plné výši veškeré přiměřené dodatečné náklady, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativní náklady, související s opatřeními přijatými podle článku 24 nebo 25.</p> <p>8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žadajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žadající orgán, aby nesl vzniklé náklady.</p> <p>Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.</p>
-------	---	------------	----------------	---

<p>Oddíl 2 § 24n</p>	<p>Oddíl 2 Vymáhání nedoplatku na pokutě z jiného členského státu</p> <p>§ 24n Užití daňového řádu</p> <p>(1) Při správě placení nedoplatku na pokutě z jiného členského státu se postupuje podle daňového řádu v rámci dělené správy. Okamžik počátku, běh a délka lhůty pro placení nedoplatku na pokutě se řídí právním řádem žádajícího členského státu.</p> <p>(2) Na vymoženou částku nedoplatku na pokutě z jiného členského státu se pro účely tohoto zákona hledí jako na příjem veřejného rozpočtu.</p>	<p>32019L0001</p>	<p>Čl. 26</p>	<p>Článek 26 Žádosti o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu dožádaný orgán vykonal rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále a která žádající orgán přijal podle článků 13 a 16. To platí pouze v případě, že žádající orgán po vynaložení přiměřeného úsilí na svém území zjistil, že podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nedisponují v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem, který by umožnil získat od nich tuto pokutu nebo penále.</p> <p>2. Pro případy, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, zejména pokud podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nejsou usazeny v členském státě žádajícího orgánu, členské státy stanoví, že dožádaný orgán může na žádost žádajícího orgánu vykonat rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále, a které bylo přijaté žádajícím orgánem v souladu s články 13 a 16.</p> <p>Pro účely tohoto odstavce se nepoužije čl. 27 odst. 3 písm. d).</p> <p>3. Žádající orgán může požádat pouze o výkon konečného rozhodnutí.</p> <p>4. Otázky týkající se promlčecích lhůt pro vymáhání pokut nebo penále se řídí vnitrostátním právem členského státu žádajícího orgánu.</p>
--------------------------	---	-------------------	---------------	---

		32019L0001	Čl. 27 odst. 1	1. Členské státy zajistí, aby dožádaný orgán žádosti podle článků 25 a 26 vyřizoval v souladu s vnitrostátním právem svého členského státu.
--	--	------------	----------------	---

		32019L0001	Čl. 28	<p>Článek 28</p> <p>Spory týkající se žádosti o oznámení nebo o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále</p> <p>1. Spory spadají do působnosti příslušných orgánů členského státu žádajícího orgánu a řídí se právem tohoto členského státu, pokud se týkají:</p> <p>a) zákonnosti aktu, který má být oznámen podle článku 25, nebo rozhodnutí, které má být vykonáno podle článku 26; a</p> <p>b) zákonnosti jednotného nástroje umožňujícího výkon v členském státě dožádaného orgánu.</p> <p>2. Spory týkající se opatření přijatých za účelem výkonu v členském státě dožádaného orgánu nebo platnosti oznámení provedeného dožádaným orgánem spadají do působnosti příslušných orgánů členského státu dožádaného orgánu a řídí se právem tohoto členského státu.</p>
--	--	------------	--------	--

§ 24o	<p style="text-align: center;">§ 24o</p> <p style="text-align: center;">Titul pro vymáhání nedoplatku na pokutě</p> <p>Žádost o mezinárodní spolupráci je jediným titulem pro vymáhání pohledávky na pokutě v České republice na základě dožádání jiného členského státu.</p>	32019L0001	Čl. 26	<p style="text-align: center;">Článek 26</p> <p>Žádosti o výkon rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby na žádost žádajícího orgánu dožádaný orgán vykonal rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále a která žádající orgán přijal podle článků 13 a 16. To platí pouze v případě, že žádající orgán po vynaložení přiměřeného úsilí na svém území zjistil, že podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nedisponují v členském státě žádajícího orgánu dostatečným majetkem, který by umožnil získat od nich tuto pokutu nebo penále.</p> <p>2. Pro případy, na něž se nevztahuje odstavec 1 tohoto článku, zejména pokud podnik nebo sdružení podniků, od nichž lze pokutu nebo penále vymáhat, nejsou usazeny v členském státě žádajícího orgánu, členské státy stanoví, že dožádaný orgán může na žádost žádajícího orgánu vykonat rozhodnutí, kterými se ukládají pokuty nebo penále, a které bylo přijaté žádajícím orgánem v souladu s články 13 a 16.</p> <p>Pro účely tohoto odstavce se nepoužije čl. 27 odst. 3 písm. d).</p> <p>3. Žádající orgán může požádat pouze o výkon konečného rozhodnutí.</p> <p>4. Otázky týkající se promlčecích lhůt pro vymáhání pokut nebo penále se řídí vnitrostátním právem členského státu žádajícího orgánu.</p>
-------	--	------------	--------	--

		32019L0001	Čl. 27 odst. 1, 2, 3 a 4	<p>Článek 27</p> <p>Obecné zásady spolupráce</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby dožádaný orgán žádosti podle článků 25 a 26 vyřizoval v souladu s vnitrostátním právem svého členského státu.</p> <p>2. Žádosti podle článků 25 a 26 jsou vyřizovány bez zbytečného odkladu prostřednictvím jednotného nástroje, k němuž je připojena kopie aktu, jenž má být oznámen nebo vykonán. V tomto jednotném nástroji se uvede:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jméno či název, známá adresa a veškeré další důležité informace nezbytné pro identifikaci adresáta; b) shrnutí relevantních skutečností a okolností; c) stručný obsah připojené kopie aktu, který má být oznámen nebo vykonán; d) název, adresa a další kontaktní údaje dožádaného orgánu; a e) lhůta, v níž by mělo dojít k oznámení nebo výkonu, jako jsou zákonné nebo promlčecí lhůty. <p>3. Kromě požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou v jednotném nástroji u žádostí podle článku 26 uvedeny:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informace o rozhodnutí umožňující výkon v členském státě žádajícího orgánu; b) datum, kdy se rozhodnutí stalo pravomocným; c) výše pokuty nebo penále; a d) informace dokládající přiměřené úsilí vynaložené žádajícím orgánem za účelem výkonu rozhodnutí na jeho vlastním území. <p>4. Jednotný nástroj umožňující výkon dožádaným orgánem je jediným základem pro opatření přijatá za účelem výkonu dožádaným orgánem, s výhradou splnění požadavků stanovených v odstavci 2. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v členském státě dožádaného orgánu. Dožádaný orgán přijme veškerá nezbytná opatření pro vyřízení této žádosti, ledaže dožádaný orgán uplatní odstavec 6.</p>
--	--	------------	-----------------------------	---

§ 24p	<p style="text-align: center;">§ 24p Směnné kurzy</p> <p>Výše nedoplatku na pokutě v cizí měně se pro účely tohoto zákona přepočte na českou měnu podle kurzu devizového trhu vyhlášeného Českou národní bankou platného pro den právní moci rozhodnutí uvedeného v žádosti o mezinárodní spolupráci.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 8	<p>8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žádajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žádající orgán, aby nesl vzniklé náklady.</p> <p>Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.</p>
-------	--	------------	----------------	---

§ 24q	<p style="text-align: center;">§ 24q Exekuční náklady</p> <p>(1) Nejsou-li z výtěžku exekuce uhrazeny exekuční náklady, může Úřad požádat soutěžní orgán žádajícího členského státu o uhrazení těchto exekučních nákladů.</p> <p>(2) Exekuční náklady uhrazené podle odstavce 1 se použijí na úhradu exekučních nákladů stanovených dlužníkovi podle daňového řádu.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 7 a 8	<p>7. Členské státy zajistí, aby žádající orgán v případě, že o to dožádaný orgán požádá, nesl v plné výši veškeré přiměřené dodatečné náklady, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativní náklady, související s opatřeními přijatými podle článku 24 nebo 25.</p> <p>8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žádajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žádající orgán, aby nesl vzniklé náklady.</p> <p>Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.</p>
-------	--	------------	--------------------	---

§ 25	<p style="text-align: center;">§ 25</p> <p style="text-align: center;">Převod vymožené částky</p> <p>Vymoženou částku nedoplatku na pokutě, popřípadě jeho vymoženou část, převede správce placení nedoplatku na pokutě na účet určený soutěžním orgánem žadajícího členského státu.</p>	32019L0001	Čl. 27 odst. 8	<p>8. Dožádaný orgán může získat zpět v plné výši náklady vzniklé v souvislosti s opatřeními podle článku 26 z pokut nebo penále, které vybral jménem žadajícího orgánu, včetně nákladů na překlady a pracovní sílu a administrativních nákladů. Jestliže se dožádanému orgánu nepodaří pokuty nebo penále vybrat, může požádat žadající orgán, aby nesl vzniklé náklady.</p> <p>Členské státy mohou dle svého uvážení stanovit, že dožádaný orgán může rovněž získat zpět náklady vzniklé v souvislosti s výkonem těchto rozhodnutí od podniku, od něhož mají být pokuta nebo penále vymáhány.</p> <p>Dožádaný orgán vymáhá dlužné částky v měně svého členského státu, v souladu s právními předpisy a správními postupy či zvyklostmi uvedeného členského státu.</p> <p>Dožádaný orgán v případě potřeby v souladu se svým vnitrostátním právem a zvyklostmi převede výši pokuty nebo penále do měny členského státu dožádaného orgánu podle směnného kurzu platného v den, kdy byla pokuta nebo penále uloženy.</p>
------	---	------------	----------------	---

<p>Čl. I § 26 odst. 3</p>	<p>§ 26 Zmocňovací ustanovení</p> <p>...</p> <p>(3) Úřad vydá vyhlášku k provedení § 22ba odst. 8 a § 24c odst. 2.</p>	<p>32019L0001</p>	<p>Čl. 19</p>	<p>Obecné podmínky shovívavosti</p> <p>Členské státy zajistí, že žadatel musí splňovat následující podmínky, aby byl způsobilý pro shovívavost v souvislosti s účastí na tajném kartelu:</p> <p>a) nejpozději bezprostředně po podání žádosti o shovívavost ukončil svou účast na údajném tajném kartelu s výjimkou činností, které jsou podle názoru příslušného vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž přiměřeně nezbytné k zajištění integrity jeho šetření;</p> <p>b) skutečně, plně, průběžně a pohotově spolupracuje s vnitrostátním orgánem pro hospodářskou soutěž od okamžiku podání žádosti do doby, než orgán ukončí řízení za účelem prosazení práva vůči všem stranám, kterých se šetření týká, přijetím rozhodnutí či řízení za účelem prosazení práva ukončí jinak; v rámci této spolupráce:</p> <p>i) pohotově poskytuje vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž veškeré důležité informace a důkazy související s údajným tajným kartelem, které žadatel získá nebo ke kterým má přístup, a to zejména:</p> <ul style="list-style-type: none"> — název a adresu žadatele, — názvy všech ostatních podniků, které se účastní nebo účastnily údajného tajného kartelu, — podrobný popis údajného tajného kartelu včetně dotčených výrobků, dotčených území, doby trvání a povahy jednání údajného tajného kartelu, — informace o veškerých minulých či případných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jakéhokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo u orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí; <p>ii) je vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž k dispozici a reaguje na jakékoli požadavky, které mohou přispět k zjištění dotčených skutečností;</p> <p>iii) umožní, aby ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci byli vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž k dispozici pro účely dotazování, a vynaloží přiměřené úsilí, aby pro tento účel byli k dispozici i bývalí ředitelé, vedoucí pracovníci a další zaměstnanci;</p> <p>iv) nezničí, nepadělá nebo nezatají důležité informace nebo důkazy; a v) nezveřejní žádnou skutečnost o podání své žádosti o shovívavost ani cokoli z jejího obsahu dříve, než vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž vydá v řízení za účelem prosazení práva, které u něj probíhá, své námitky, není-li dohodnuto jinak; a c) v době, kdy zvažuje podání žádosti o shovívavost vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž, nesmí: i) zničit, padělat nebo zatajit důkazy o údajném tajném kartelu nebo ii) sdělit žádnou skutečnost o podání žádosti o shovívavost ani cokoli z jejího obsahu s výjimkou sdělení těchto skutečností jakémukoli jinému orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánům pro hospodářskou soutěž třetích zemí.</p>
-------------------------------	---	-------------------	---------------	---

		32019L0001	Čl. 21 odst. 2	<p>Členské státy zajistí, aby vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž mohly o vyhovění žádosti podle odstavce 1 rozhodnout dle svého uvážení. Podnik podávající tuto žádost poskytne vnitrostátnímu orgánu pro hospodářskou soutěž tyto informace, jsou-li k dispozici:</p> <p>a) název a adresu žadatele;</p> <p>b) skutečnost, na níž se zakládají obavy, které vedly k podání žádosti;</p> <p>c) názvy všech ostatních podniků, které se účastní nebo účastnily údajného tajného kartelu;</p> <p>d) dotčené výrobky a území;</p> <p>e) dobu trvání a povahu jednání údajného tajného kartelu;</p> <p>f) informace o veškerých minulých či možných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jakéhokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí.</p>
--	--	------------	----------------	--

		32019L0001	Čl. 22 odst. 2	<p>2. Zjednodušené žádosti spočívají ve stručném popisu všech těchto skutečností:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) název a adresa žadatele; b) názvy všech ostatních stran údajného tajného kartelu; c) dotčené výrobky a území; d) doba trvání a povaha jednání údajného tajného kartelu; e) členský stát nebo státy, ve kterých se pravděpodobně nacházejí důkazy o údajném tajném kartelu; a f) informace o veškerých minulých či možných budoucích žádostech o shovívavost podaných v souvislosti s údajným tajným kartelem u jakéhokoli jiného orgánu pro hospodářskou soutěž nebo orgánů pro hospodářskou soutěž třetích zemí.
--	--	------------	----------------	---

		32019L0001	Čl. 27 odst. 1-3	<p style="text-align: center;">Článek 27 Obecné zásady spolupráce</p> <p>1. Členské státy zajistí, aby dožádaný orgán žádosti podle článků 25 a 26 vyřizoval v souladu s vnitrostátním právem svého členského státu.</p> <p>2. Žádosti podle článků 25 a 26 jsou vyřizovány bez zbytečného odkladu prostřednictvím jednotného nástroje, k němuž je připojena kopie aktu, jenž má být oznámen nebo vykonán. V tomto jednotném nástroji se uvede:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) jméno či název, známá adresa a veškeré další důležité informace nezbytné pro identifikaci adresáta; b) shrnutí relevantních skutečností a okolností; c) stručný obsah připojené kopie aktu, který má být oznámen nebo vykonán; d) název, adresa a další kontaktní údaje dožádaného orgánu; a e) lhůta, v níž by mělo dojít k oznámení nebo výkonu, jako jsou zákonné nebo promlčecí lhůty. <p>3. Kromě požadavků uvedených v odstavci 2 tohoto článku jsou v jednotném nástroji u žádostí podle článku 26 uvedeny:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) informace o rozhodnutí umožňující výkon v členském státě žádajícího orgánu; b) datum, kdy se rozhodnutí stalo pravomocným; c) výše pokuty nebo penále; a d) informace dokládající přiměřené úsilí vynaložené žádajícím orgánem za účelem výkonu rozhodnutí na jeho vlastním území.
--	--	------------	------------------	--

Čl. III	<p>Účinnost</p> <p>Tento zákon nabývá účinnosti patnáctým dnem po jeho vyhlášení.</p>		Čl. 34 odst. 1	<p>Článek 34</p> <p>Provedení ve vnitrostátním právu</p> <p>1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 4. února 2021. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.</p> <p>Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.</p>
---------	--	--	----------------	--

Poř. č.	Celex	Název předpisu	Účinnost předpisu
1.	32019L0001	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2019/1/EU ze dne 11. prosince 2018, o posílení postavení orgánů pro hospodářskou soutěž v členských státech tak, aby mohly účinněji prosazovat pravidla, a o zajištění řádného fungování vnitřního trhu	4. února 2021